

اطلاعات سامانه

یادداشت اداری

شماره اول این مجله بیش از حد انتظار ما مورد استقبال شایان خوانندگان گرامی قرار گرفت بطوریکه در همان روز نوزده هزار نسخه چاپ شده بفروش رسید و در روزهای اخیر هر نسخه بدو سه برابر بهای اصلی خرید و فروش میشد و از طرفی عده خواستارانی که از تهران و شهرستانها برای خرید یا اشتراك مجله به اداره رجوع میکردند به اندازه ای بود که ناچار در اواخر ماه گذشته تصمیم بچاپ دوم مجله گرفتیم. این استقبال شایان و بی نظیر هم میهنان گرامی از مجله اطلاعات ماهانه گذشته از اینکه از رشد فکری و بالا رفتن سطح فرهنگ عمومی حکایت میکند نشان آنست که خدمت ناچیز ما در پیشگاه جامعه باحسن قبول تلقی گردیده و اقدام روزنامه اطلاعات برای تهیه و تنظیم این مجله مورد توجه و علاقه خاص مردم صاحب نظر قرار گرفته است و همین علاقه و استقبال بیش از پیش ما را تشویق میکند که در تهیه و تنظیم مجله ای که رفته رفته با مجلات اروپائی قابل همسری باشد اهتمام ورزیم.

معینا خود این نکته را اعتراف میکنیم که مجله اطلاعات ماهیانه با تمام استقبال بی نظیری که از آن بعمل آمده هرگز آن مجله ای نیست که ما پیش از انتشار تصور آنرا میکردیم. و ما خود بیش از هر کس بعیوب و نواقص آن اطلاع داریم. کسانی که بکارهای مطبوعاتی آشنا هستند نیک میدانند انتشار يك مجله در ایران با وجود فراهم بودن وسایل متضمن چه دشواریها و مشکلات میباشد و چه موانع و خازرهای سد راه مقصود میگردد.

معینا ما از انتقادات و راهنماییهای دانشمندان و اساتید محترم و خوانندگان گرامی کمال استفاده را کردیم و در مورد یکی دو انتقادی که شده بود لازمست مختصر توضیحی بدهیم: بعضی انتقاد کرده بودند که مجله از لحاظ مقالات سیاسی فقیر بود و برخی ایراد نموده بودند که بهتر بود تمام مقالات و مندرجات آنرا تخصیص به مقالات ادبی و هنری میدادید. در پاسخ این انتقاد کنندگان باید بگوئیم که ما در عین اینکه انتقادات هر دو گروه را وارد میدانیم ولی معینا چون هنوز نشریات و مجلات اختصاصی آنطور که در کشورهای اروپا وجود دارد در ایران بوجود نیامده و مثلاً نمیتوان تمام مندرجات يك مجله را اختصاص بمطالب سیاسی یا هنری یا ادبی داد بنا براین ناچار باید مجموعه ای بوجود آورد که عموم خوانندگان از هر طبقه و دسته ای که باشند يك یا دو مقاله فراخور ذوق و تمایلات خود در آن بیابند و در عین حال سطح فکر و معلومات آنها رفته رفته در رشته های مختلف ادبی و هنری و سیاسی و اجتماعی بیک میزان ترقی نماید و برای ارضای خاطر گروه اول نیز از این شماره يك مقاله مفصل سیاسی که مطالب آن در مطبوعات ما بی نظیر باشد درباره اوضاع سیاست جهان درج میکنیم.

در قسمت چاپ و کاغذ مجله نیز ایراداتی شده بود و گفته بودند که بهتر است کاغذ آنرا از نوع کاغذ سفید تدارك نمائیم. اتفاقاً خود ما نیز همین نظر را داشتیم ولی متأسفانه کاغذی بهتر از آنچه فعلاً تدارك شده در بازار تهران یافت نمیشد و کاغذ سفید هم برای چاپ عکس و گراور مناسب نیست. با اینهمه ما سعی خواهیم کرد با وسایلی که در اختیار داریم بر ابتکارات فنی صفحه از حیث نفاست و زیبایی چاپ بیافزائیم و شاید در آتی نزدیک موفق شویم که دو پشت جلد، رنگی و نفیس چاپ نمائیم و اصولاً هدف و منظور ما اینست که با پشتیبانی و ابراز علاقمندی خوانندگان گرامی هر شماره این مجله را به نسبت شماره پیش جالب تر و متنوع تر و از حیث چاپ نفیس تر و زیبا تر نمائیم بطوریکه هر شماره معرف سیر تکامل مجله نسبت بشماره پیش باشد.

فهرست

- سر انحطاط علم و هنر در ایران
 امروز علی جلالی ۴
 خاطرات والا حضرت شاهدخت
 شمس پهلوی ۶
 روز سیزده
 بلوچستان خان ملک ساسانی ۱۰
 دماوند و اکباتان ۱۲
 دولتهای ایران از آغاز
 مشروطیت تا امروز ۱۵
 يك ایرانی ۲۵ درصد بر محصول
 برنج جهان افزوده است ۲۱
 سد شاپور يك شاهکار بزرگ
 صنعتی است مهندس نوین ۲۴
 بزرگترین نقاش عصر قاجاریه
 خان ملک ساسانی ۲۹
 استاد حسن يك معمار بزرگ ایرانی ۳۳
 يك مسابقه بزرگ هنری ۳۴
 ماجرای کشمیر هادی جزایری ۳۵
 آیا دنیا رو بچنگ میرو؟ ۳۹
 برنارد شاو ۴۶
 مرد تقدیر برنارد شاو ترجمه
 شجاع الدین شفا ۴۸
 روی جلد: تصویر جوانی ناصرالدین شاه
 شاهکار صنایع الملک نقاش معروف
 عصر قاجار
 پشت جلد: تصویر يك زن ایرانی -
 از آثار نقاشی زمان فتحعلیشاه
 بطوریکه خوانندگان محترم
 ملاحظه میفرمایند هر دو تابلو از آثار
 کهنه و قدیمی میباشد که گراور آنها
 شاید بسا وسائل فعلی در ایران غیر
 ممکن بود و تنها هنرمندی بی نظیر
 آقای حبیب الله زانیچ خواه رئیس شعبه
 گراور سازی شرکت سهامی چاپ این
 دو تابلوی کهنه و پاره را بدین صورت زنده
 و بدیع مطابق اصل آنها در آورده است.
 اصل این دو تابلو نیز در موزه
 بسنار ذیقیمت بانو و آقای معصومیان
 موجود است که برای گراور با نهایت
 سخاوت آنها را در اختیار ما نهاده اند.
 عکس های سیزده بدر از: علی خادم

اُردیشت

اثر طبع آقای دکتر رعدی آذرخشی

اولین روز اردیبهشت است
 خاک بر نقش و عنبر سرشت است
 روز بر نایمی روز گار است
 گاه زیبایی مرغزار است
 باغ خندان و گل تازه روی است
 سنبل از باد آشفته موی است
 سبزه نوزاد و گیتی جوان است
 صحن گلزار رشک جنان است
 شاخ بادام گوهر فشان است
 دامن دشت گوهر نشان است
 گریه ابراز شادمانی است
 شکوه باد از مهر بانی است
 لغزش ژاله از فرط مستی است
 سرخی لاله از می پرستی است

آمد اردی بهشت خجسته
 فرودین رخت ره باز بسته
 فرودین نیز فرخنده پی بود
 باغ فرخ رخ از فروی بود
 زین سفر باغ تا آگهی یافت
 نغز، دستاری از برک گل یافت
 تا بدانکه که آن نامور ماه
 همچو شاهی نه دروی در راه
 بفکنند رسم بد رود دیرین
 گوید او را وداعی نو آئین
 که زنده ست و گه مغربی وار
 باز جنباند از دور دستار

چرخ پیر اندرین فصل خرم
 در هوس در فزاید دمام
 کلک نقاشیش چیره گردد
 مانی از نقش وی طیره گردد
 از سر کلک سیمین باران
 رنگ ریزد بکوه و بیابان
 روی گیتی بیاراید از رنگ
 عرصه را تنک سازد بار تنک
 طرفه نقشی نباید پدیدار
 از سپیداب و شنکرف و زنگار
 گل بروید ز خار ای نا چیز
 بر دمد سبزه از گورها نیز
 چون شود خیره در چیره دستی
 گوید این گفته از روی مستی
 « کانه چیره دستان کجایند
 تا چنین نقش زیبا نمایند »
 « زان هنریشکان یکانه »
 هر چه جویم نیابم نشانه »

آرشیو بزرگ نشریات ایران

سر انحطاط علم و هنر در ایران

شهرت و آوازه ایران در جهان تمدن بعلم و هنر اوست و اگر در محضر انسانیت قوم ایرانی بکسب نام و افتخار بلندی نائل آمده و در برابر طوفان حوادث در طی قرن ها شخصیت ملی خود را حفظ کرده است بواسطه وجود صدها دانشمندان و شاعران و نویسندگان و نقاشان و حجاران و خطاطان و هنرمندان و این زمره مردان و زنان بزرگی بوده که کاخ رفیع تمدن ایران باستان را بی ریزی کرده و بنیاد ملیت ایران را استوار ساخته اند.

امروز هم یگانه عاملی که میتواند نام و آوازه ایران را باردیگر در جهان بلند نماید و تکانی بیسگر خواب آلود اجتماع ما بدهد و راه سعادت و رستگاری را برای ملت ایران هموار نماید بدون تردید يك جنبش معنوی و يك رستاخیز علمی و هنری است. یکرستاخیز علمی و هنری است که میتواند شاعران و نویسندگان بلند قریحه و عالمان و دانشوران و هنرمندانی که بشرایط زندگی نوین آگاه بوده و روحیات عصر و احتیاجات زمان را بخوبی ادراک کرده باشند بوجود آورد تا مشعل علم و فضل را که اکنون سالهاست در این کشور خاموش شده از نو روشن نمایند با آثار نغز و روح پرور خود روح امید و نشاط بکالبد افسوده ابناء ملت بدمند و قوه تشخیص و تمیز و قضاوت حق پرستانه و انتقاد منزه را در مردم بیدار کنند و حب وطن و عشق فضیلت و تقوی و آزادی و نیکی و زیبائی و پایداری و استقامت و مبارزه با عوامل فساد و زور و زور را ب مردم بیاموزند و آنان را با حقایق دانش و اسرار حکمت و رموز ترقی و سعادت آشنا نمایند.

پس بنظر من آنها که در جستجوی وسیله ای هستند که سیر تکامل اجتماع را تسریع نماید و نجات ایران را در پرتویك تحول اساسی و عمیق میدانند باید هر يك بنوبه خود در راه پیدایش این جنبش هنری و علمی که دیباچه و سر آغاز هر نوع تحول سیاسی و اقتصادی است بکوشند و قبل از هر چیز سعی در بوجود آمدن رهبران و پیشوایان فکری و معنوی برای هدایت و پرورش روح جامعه نمایند البته هیچکس و هیچ وسیله مادی قادر نیست که هنرمندان بزرگ را که دارای نبوغ ذاتی و فره ایزدی میباشد بوجود آورد اما این سخن هم که اغلب بگوش خود شنیده ایم که مادر دهر از بوجود آوردن امثال سعدی و حافظ و فردوسی عاجز است و دیگر در این کشور نظیر ابن سینا و رازی پدید نخواهد آمد صحیح نیست.

در این کشور خداوندان نبوغ ذاتی و فره ایزدی و استعداد هنری همواره فراوان بوده اند و اکنون نیز بسیارند.

بدبختانه محیط اجتماعی ما مانع بروز و ظهور استعداد ها و نبوغ هنری آنان بوده بلکه در اغلب اوقات این استعداد ها و ذوق ها را خفه کرده است.

اگر سرچشمه ذوق و قریحه هنرمند این جهان مادی نیست ولی وسیله کار او همین ابزار و ادوات و زخارف دنیای مادی است که هنرمندان و دانشوران ما از آن محرومند.

دولتها و هیئت اجتماع شاید نتوانند ذوق و قریحه خداداد را بوجود آرند اما میتوانند اوضاع و احوال محیط را مساعد بپرورش صاحبان ذوق و استعداد نموده و وسایل مناسب کار اهل علم و هنر را فراهم سازند.

متأسفانه حکومتهای بی ذوق و بیعلاقه بعلم و هنر ایران در آوارگی در این باره غفلت کرده اند و بجیزی که بدان هرگز دانشمندان نداشته اند علم و هنر بوده است.

اگر روزی در زمان سامانیان شعراء نامدار و فضلاء قدری نظیر رودکی پیدا شدند که پایه نظم پارسی را بنیان باید دانست که رودکی و امثال او تربیت یافتگان امرای گستر و شاهان ادب پرور سامانی بودند که باتشویق و حیا بزرگ اهل فضل و هنر موجب شگفتن گل نبوغ امثال رودکی در گردن ادبیات ایران شدند.

همچنین اگر روز بازار شعر در زمان سلطان محمود غزنوی نبود فردوسی کاخ بلند نظم خود را برپا نمیکرد و امروز ما از داشتن این گنج سخن بی بهره بود.

آوازه هنر پروری و شعر دوستی شاه غزنوی در اقطار مجازا منتشر شده بود دهقان زاده طوسی هم وقتی این آوازه را شنید برای فکر افتاد که ذوق و هنر خدا داد خود را بکار اغافل و نام خسروان عجم را زنده نموده ارمغان شهریار غزنوی بیک روزگار پیری او را بدهد و بزرگی و دینار و افسرده زنده اندیشه محرك او شد که سی سال در سرای سپنج رنج برد و جاویدان خود را پدید آورد.

همچنین وقتی در اسرار پیدایش سایر ادوار درخشان داده علمی تاریخ باستان خود نظر افکنیم می بینیم هر وقت او تواند احوال محیط مساعد برای پرورش اهل ذوق و هنرمندان را انجام داده ستاره های درخشانی در آسمان علم و فضل و ادب و هنر درخشندگی آغاز کرده و قسمت اعظم شاعران و نویسندگان دانشوران و نقاشان و خطاطان ایران تربیت یافتگان دربار و شهریاران دانش گستر و ادب پروری بوده اند که پاس خاندان فضل را نیکو میداشتند و خیال آنها را از رهگذر زندگی آسوده در کشور های مترقی جهان نیز اگر مینمودند هر روز دانشوران و بزرگان علم و فضل افزوده میشد و در تمام فن و هنر و ادب هزاران زن و مرد شب و روز نقد عمر میکنند و از میان آنها نوابغ بزرگ و هنرمندان سترگ پیدا کنند علت عمده آن اینست که در این کشور ها علم و ادب مورد توجه و علاقه مردم و دولتهاست و خدمتگزاران عالیه ادب در نظر آنها مقام ارجمند و منزلتی بلند دارند جامعه همه گونه و سایل زندگی و آسایش خیال آنان را فراهم بشخصیت و مقام علمی و هنری آن ها توجه دارد، بافتن جشنها ترتیب میدهند، کتابها و رساله ها در شرح احوال آنان مینویسند، مجسمه آن ها را برپا میکنند، در محافل بزرگ بیش از تمام سران و سروران کشور بدانها احترام میدهند همین تشویقات است که موجب میشود آن ها نیز شب و روز راه اعتلای علم و هنر بکوشند و نام و افتخار بزرگی از این خود در جهان کسب نمایند.

بنا اینهمه باز هم هر روز در صدد پیدا کردن تازه ای هستند که خاطر دانشوران خود را با آن بیشتر تازانند.

موجب آسایش خیال آنان را بهتر فراهم سازند تا هیچیک از مشکلات مادی زندگی موجب پریشانی خیال آنها نگردد و فعالیت هنری و علمی آنها تعطیل نشود.

بطور مثال اکنون در امریکا يك بنگاهی تشکیل شده که در آن بنگاه همه گونه وسایل آسودگی خیال و راحتی فکر برای دانشمندان مهیاست و هر وقت یکی از دانشمندان احتیاج بجای آرام و خلوتی داشته باشند که روزها و هفته ها در آن بسر برد و فکر کند یا مطالعه نماید بدون اینکه کسی مزاحم او شود یا بخواهد با سایر دانشمندان و علماء در باره مسائل جدید علمی بحث و مشورتی کند بدان بنگاه میرود و روزها و هفته ها در عمارت آن بنگاه بسر میرود و مهمان است بدون اینکه بگذارند از لحاظ وسایل مادی زندگی کوچکترین نگرانی برای او پیدا شود.

در کشور شوروی هم امروز امتیازاتی که به دانشمندان و علماء و نویسندگان و شاعران و هنرمندان خود داده اند بهیچیک از آحاد و افراد ملت نداده اند و همه گونه وسایل کار آنها در دسترس نهاده اند اما در کشور ما وقتی میخواهند نسبت باهل فضل و استادان دانشگاه ارفاقی کنند تازه می آیند موافقت میکنند که استاد دانشگاه مجاز است غیر از شغل استادی شغل دیگری هم داشته باشد برای اینکه زندگی او تاحدی تامین شود و باین عمل هیئت حاکمه غافل و بی خبر از علم و فضل ما دو چیز را ثابت میکند یکی اینکه تصدیق میکند حقوق یک نفر استاد کافی برای تامین زندگی او نیست دیگر آن که نشان میدهند که در نظر او اهمیت ندارد که استاد غیر از علم وقت خود را صرف کار دیگری کند هیئت حاکمه ما که شاید پیش خودش فکر کرده شاهکاری بخرج داده و کمکی بدانشمندان نموده غافل از این است که استاد وقتی میتواند وظیفه خود را در دانشگاه که هدف آن ساختن علم است انجام دهد که جز اشتغالات علمی شغل دیگری نداشته باشد و ساعت فراغت او بجای کار دیگری که آقایان تصدیق فرموده اند در آزمایشگاه یا کتابخانه صرف شود و توشه علمی خود را که اگر هر روز بر آن بفرزایند با سرعت پیشرفت علوم و فنون در دنیای امروز کهنه و بی حاصل میشود افزون سازد.

بنابراین وقتی خود ما تجویز میکنیم که استاد برود يك کار اداری هم بکند تا نان خالی او تامین شود و غرض ما از دانشگاه داشتن فقط «تثبیه بقوم» میباشد نه علم ساختن و سطح دانش و معرفت را بالا بردن چگونه میتوانیم توقع داشته باشیم که در این کشور علم و هنر رونق یابد و از دانشگاه ما هم مخترع و مکتشف بیرون آید فرض کنید يك استادی هم موفق بکشف تازه ای در دنیای علم باشد و برای محقق ساختن نظریه علمی خود محتاج گردید که چند سالی در آزمایشگاه یا کتابخانه کار کند و دست از هر شغل خارجی خود بکشد کی نان او را خواهد داد و کیست که از او تشویق و حمایت کند و بالاخره چه مقامی و سیله کار او را فراهم خواهد ساخت؟

دانشگاههای دنیا هر روز قدم تازه ای در راه پیشرفت علم و فن بر میدارند، تمام تئوریهای جدید علم، بیتر اندیشه های نوین، قسمت عمده اختراعات و اکتشافات جدید محصول دانشگاههاست ولی دانشگاه ما در طی سالها که از تاسیس آن میگذرد هنوز نتوانسته است حتی يك گام در راه ترقی علم و هنر بردارد و بدتر از این جزوه های ناقصی که در بعضی از شعب دانشگاه تدریس میشود آثار و افکار کهنه ایست که پیشرفت علم امروز آنها را از رونق انداخته است. اما اینها هیچیک دلیل نمیشود که ذوق و استعداد علمی در

این کشور مرده یا استادان و دانشجویان ما استعداد ابداع و ابتکار ندارند گناه از طبقه حاکمه است که یا بمفهوم دانشگاه و وظیفه آن از فرط جهالت پی نبرده و یا نخواسته است که ما يك دانشگاه بمعنای واقعی داشته باشیم که به پیشرفت علم و هنر خدمت کند و تا وضع بدین منوال است البته نمیتوان توقع داشت که استعداد های علمی و هنری در این دانشگاه مجالی برای تجلی خود پیدا کند و نبوغ ذاتی و علمی ایرانی را نمایان سازد. از دانشگاه بگذریم وزارت فرهنگ که روزی نام آن

وزارت معارف و صنایع مستظرفه بوده چه میکند؟ نویسنده تصور میکنم در تمام مدتی که ما وزارت فرهنگ داشته ایم هیچوقت این وزارتخانه اصلاً بدین فکر نیفتاده است تا کسانی را که واجد استعداد علمی و هنری در این کشور میباشند بشناسد و تحقیق در آثار و افکار آنها نماید چه برسد باینکه اقدام در تهیه وسایل کار و پرورش ذوق و استعداد آنها نموده باشد من یقین دارم امروز در وزارت فرهنگ ماحی اطلاع ندارند که حیدریان بزرگترین نقاش معاصر ایران چگونه روزگار میگذراند حسین بهزاد مینیاتور بزرگ و نامی ایران که سالیان دراز است در این کشور فقط برای بازرگانان کلیمی کار میکند کجا منزل دارد و چه میکند وزارت فرهنگ بلکه هیچیک از اولیای امور این کشور اطلاع ندارند که حیدریان میگوید:

این تابلوی های نقاشی که تا کنون من ساخته ام از برکت اتاق کوچکی است که برادرم برای اتلیه من داده و نمی دانند که حسرت این نقاش بزرگ که چون همه اهل فضل و هنر خانه و آشیانه ای از خود ندارد اینست که ایکاش من اتاقی داشتم که چند متر از اتاقی که برادرم بمن داده وسعت آن بیشتر بود و من بهتر میتوانستم تابلو های خود را هنگام کار از چند قدم دور تر بینم نه تنها وزارت فرهنگ از این جریان و نظایر آن خبر ندارد حتی گمان نمیکنم يك آرشيو کوچکی که فهرستی از نام دانشوران و هنرمندان معاصر باشد در وزارت فرهنگ یافت شود که اگر روزی اتفاقاً يك مسافر دانشمند خارجی گذارش بوزارت فرهنگ افتاده و اطلاعاتی در این باره از آن وزارتخانه خواست بتواند اطلاعات مختصری در دسترس او گذارد با این بی اعتنائی و عدم توجه اولیای امور بعلم و هنر عجب نیست اگر عصر ما عصر انحطاط ذوق و هنر ایران باشد و این انحطاط هم چنانکه گفتیم نشان بی استعدادی و بیذوقی ابناء ملت ایران نیست بلکه بواسطه کساد بازار علم و هنر و نبودن خریدار و مشوق کالای علم و فضل است من برخلاف همه آنها که ابراز یاس و نومیدی میکنند قطع دارم که در همین ایران کنونی هم هستند مردان و زنان با ذوق و هنرمندی که میتوانند علمدار نهضت هنری و ادبی ایران نوین شوند ولی بشرط آنکه دولت و زمامداران غافل ما اندک توجهی هم باین مسئله مهم و حیاتی نمایند و حق شناسی و تشویق از علماء و فضلاء را هم لااقل مانند کارهای دیگر از فرنگیها تقلید کنند.

ایرانی نبوغ و استعداد ذوقی و هنری خود را گم نکرده و از دست نداده است منتهی قسمتی از این استعداد هازیر خاکسترفقر و جهل پنهان مانده و مجال نشو و نما نیافته و آنچه هم مستعد بروز و ظهور بوده و هست بواسطه عدم مساعدت محیط تباه میشود و بهدر میرود فقط اگر چیزی مایه نومیدی باشد اینست که این نوشته و گفته هادر گوش آن ها که باید متنبه شوند و عبرت بگیرند شاید بی اثر باشد و گر نه بامختصر تشویق آن جنش ادبی و هنری که در آرزوی آئیم آغاز خواهد شد

«علی جلالی»

در یزد

آغاز شب بود که وارد یزد شدیم و در منزل آقای هراتی که بنای نوسازی مشتمل بر بیرونی و اندرونی بود و همچنین خانه فرماندار آنروز یزد آقای سرهنک پاشا خان مبشر فرود آمدیم. اعلیحضرت اشتیاق فراوانی بکسب خبرهای تهران داشتند متأسفانه از رادیو خبری شنیده نمیشد و صدای تهران به یزد نمیرسید و این بیخبری از اوضاع مرکز بر ملالت خاطر شاه افزوده بود. در یزد نیز مانند اصفهان جمعی از محترمین شهر بدیدن اعلیحضرت آمدند خیلی اظهار نگرانی میکردند و در ملاقاتی که با آقای جم نمودند بایشان گفته بودند: «میتراسم با رفتن شاه از ایران نظم و امنیت هم از این کشور برود». پیشخدمتها و مستخدمین که شنیده بودند سفر دور و درازی در پیش داریم در یزد عدم تمایل خود را برای خروج از ایران آشکار کرده بودند. اعلیحضرت همینکه اطلاع حاصل کردند فرمودند هر کس مایل بیازگشت است بتهران برگردد و چندین بار هم بمن فرمودند: «من اطمینان ندارم در این سفر بتو خوش بگذرد عقیده دارم بتهران مراجعت کنی.» ولی هر دفعه که این فرمایشات را میکردند اشتیاق من بسفر و بودن در خدمت پدر بزرگوارم بیشتر میشد و با نگاه ملتسمی از ایشان درخواست میکردم مرا از حضور خود محروم نکنند و مکرر بایشان عرض کردم که خود را برای تحمل هر گونه رنج و زحمتی در این سفر آماده کرده ام. واقعه ای که در یزد سر بار تمام غمها و آلام ما بود بیماری شاه بود. گوش درد شدیدی با تب بایشان عارض شده بود. معهذ اعلیحضرت بروی خود نیامزورند و مخصوصاً هنگامی که با ما بودند کوشش داشتند خود را مسرور و خندان جلوه دهند و ما را سرگرم نمایند. هنگامیکه میخواستیم شهر یزد را ترک نموده و بسوی کرمان عزیمت نمایم بیاد دارم با آقای جم میفرمودند: «از قول من با اعلیحضرت شاه بگو شهر یزد دچار کم آبی است فکری واقدامی کنید که آب این شهر زیاد شود حیف است اینهمه دشتهای حاصلخیز بواسطه بی آبی بایر بماند.»

ظهر در رفسنجان در بنای محقری ناهار خوردیم و اعلیحضرت که دچار کسالت بودند طبق معمول پس از صرف غذا اندکی استراحت کردند و سپس بطرف کرمان حرکت کردیم.

در کرمان

غروب آفتاب روز ۲ شنبه ۳۱ شهریور بود که وارد کرمان شدیم. برای محل سکونت ما در کرمان باغ آقای ابوالقاسم هرنندی را تخصیص داده بودند که بناهای آن دارای اتاقهای متعدد بود. در کرمان بیماری و گوش درد اعلیحضرت رو بشدت نهاد و دکتر سرهنک جلوه رئیس بهداری لشکر که از ایشان عیادت نمودند چند روز استراحت را تجویز کرده بودند ولی نماینده کنسول انگلیس که بملاقات اعلیحضرت آمده بود خبر ورود کشتی را به بندر عباس

داد و بعنوان اینکه کشتی بیش از سه روز در بندر عباس توقف نخواهد کرد اصرار داشت که اعلیحضرت فوراً بطرف بندر عباس عزیمت نمایند و این اصرار و تأکید چه بوسیله کنسول و چه بوسیله مأمورین کنسولخانه تکرار شد بطوریکه یکبار موجب برآشفته خاطر شاه شد و بشدت فرمودند: «کجا بروم پنج ریال پول توی جیب من نیست اقلاً باید فرصت داشته باشم که وسائل سفر من فراهم شود از تهران از اعلیحضرت همایونی پول خواسته ام و منتظرم که حواله یا پول برسد که هزینه سفر نمایم.» در جواب این سخن شاه گفته بودند برای پول نگران نباشید دولت انگلستان مخارج سفر را خواهد پرداخت. بعد اوصول خواهند کرد ولی قبول این امر برای شاه خیلی نامطبوع و دشوار بود و از اینکار امتناع داشتند و چون هنوز نمیدانستند که درانتظار بود و از مقصد و محل اقامت خود در خارج از ایران آزادی ندارند بیکبار آنرا میگردند که بهزینه خود و بطور آزاد و عادی بیکبار از کشور خارج بیاورند و بیکبار از قبیل شیلی یا آرژانتین عزیمت نموده بقیه عمر را دور از غوغای سیاست و ماجراها بگذرانند و بیکبار و ابهای نکاتیکه فکر ایشان را در کرمان بخود مشغول داشته بود انتخاب کنند و اقامت بود که ابتدا شیلی را در نظر گرفته بودند زیرا میگفتند آب و هوای آن مثل ایران است و بعد آرژانتین را انتخاب کردند در هر حال نظریات آن این بود که پس از ورود به بیهوشی ده پانزده روزی در هندوستان بقیاب برده و سپس بیکبار از این دو کشور که نامبرده شد مسافرت نمایند. پس ما همه خود را مسافر آرژانتین یا شیلی میدانستیم. کالشی ا شاه کماکان باقی بود و یکدرجه و نیم تب داشتند. پس از چهار روز اقامت در کرمان عصر روز چهارم در نیفور جمه آوردی اسباب و اثاثیه را دادند و در همان هنگام صورتی کلبه اسباب و اثاثیه و آنچه همراه ما بود نیز برداشته شد و کشتی مأمورین دولت گردید. در چند روزی که در کرمان اقامت داشتیم چون فرش همراه داشتیم سه قطعه قالی خریدیم که یکی از آن سه نفر بعد ها فرش منحصر بفرد اتاق اعلیحضرت پدر بزرگوارم شد دو فرش دیگر هم مخصوص ما بود. در روز هائیکه در کرمان بودیم گذر نامه اعلیحضرت توسط آقای جم تهیه شد و تشریفات گذر نامه چند نفر از همراهان ما در بندر عباس انجام گردید. هنگامیکه وسائل عزیمت بطرف بندر عباس فراهم آمد و صیغ آماده حرکت شدیم اعلیحضرت آقای جم را احضار فرمودند و از ابراز ملاطفت و خدا حافظی بایشان اجازه بازگشت بتهران دادند و بقدری بطرف بندر عباس حرکت کردیم آقای جم در کمال غم مانده و لسی همان شب از تهران تلگرافی از اعلیحضرت شاهنشاهی با آقای جم رسید و در آن تلگراف اعلیحضرت همایونی با آقای جم تأکید کرده بودند که تا بندر عباس همراه اعلیحضرت فقیه باشید و بهمین جهت پس از عزیمت ما از کرمان شبانه آقای جم هم باتفاق آقای سرهنک موسوی رئیس ستاد لشکر کرمان به بندر عباس حرکت نمودند و در سیرجان که ماشب را در آنجا آمده بودیم بما ملحق شدند.

حادثه ای که در سیرجان موجب ملالت خاطر شاه و همه ماسد بر گشتن یکی از کامیونهای حامل اثاثیه و مستخدمین بود که باعث شکستن دست یکی از آشپزها و مجروح شدن یکی دو نفر دیگر شده بود و موجب تأثر و تأسف همه ما را فراهم ساخت.

ساعت ۷ بامداد از سیرجان بطرف بندر عباس حرکت کردیم. با اینکه ماه مهر و فصل پائیز بود گرما در منتهای شدت بود و هرچه اتومبیل پیشتر میرفت شدیدتر میشد.

هنگام ظهر در دهکده ای بنام حاجی آباد که از آبادی فقط چند درخت خرما و دو سه اتاق کلی روستائی در آن دیده می شد فرود آمدیم و در زیر سایه درختان و در آن گرمای نیم روزناهار خوردیم و پس از ساعتی استراحت که در حقیقت استراحتی در کار نبود بطرف بندر حرکت کردیم هرچه بطرف بندر نزدیک می شدیم گرما بیشتر شدت میکرد.

عرق از سرو روی ما روان بود و عطش شدیدی با دست داده بود. ساعت ۸ بعد از ظهر وارد بندر عباس شدیم. هوا بی نهایت خفه و ساکت بود و کوچکترین وزشی در فضا دیده نمیشد. یکی از ساختمانهای ارتش و چند خانه دیگر برای پذیرائی مامعین شده بود و مقدار زیادی شربت لیمو مهیا کرده بودند.

شربتها در همان بدو ورود تمام شد و تا حدی تشنگی ما تخفیف یافت معینا از شدت گرما و خفگی هوا یارای زیستن نداشتیم و نفس ها در سینه تنگی مینمود.

اعلیحضرت برای اینکه پس از آنهمه خستگی و رنج راه شب را آسوده بسر ببریم و از وزش نسیم روح بخش دریا استفاده کنیم اجازه فرمودند که با والاحضرتهای شاهپور برای خفتن بکشتی برویم و با اینکه بودشان بواسطه بیماری و نقاهت بیش از همه ما احتیاج با استراحت داشتند چون میدانستند آن شب آخرین شبی است که در خاک وطن میگذرانند فرمودند من شب را همینجا خواهم ماند.

من و برادران و چند تن از همراهان شبانه وارد کشتی شدیم.

آتش از فرط خستگی کشتی را درست تماشا نکردیم و پس از ورود بلافاصله روی تخت خوابهای سفری خود دراز کشیده و آماده خفتن شدیم. نسیم خنک دریا و خستگی راه موجب شد که زود بخواب رویم.

اعلیحضرت آتش را هم مانند شبهای پیش نخفته بودند. صبح خیلی زود چنانکه عادت ایشان بود قبل از همه از جابر خاسته و مشغول قدم زدن شدند. بامورین دولت که شرفیاب شدند فرمودند تمام تشریفات و مقررات قانونی را اجرا نمائید.

پس از انجام تشریفات گمرکی و تنظیم گذرنامه بعضی از همراهان که در کرمان گذرنامه آنها صادر نشده بود و مرخص کردن مستخدمین و خدمتگزاران، و نیفورم نظای را از تن خود خارج نموده و لباس شخصی پوشیدند و ساعت ۷ بامداد بود که آماده حرکت شدند.

من و والاحضرتهای شاهپور در اینموقع روی رفته کشتی ایستاده و از دور نگران ساحل بودیم. صدای موزیک سلام بلند شد و پس از چند لحظه یق موتوری کمرک از طرف ساحل نمودار گردید.

اعلیحضرت را برای بستن بار با لباس شخصی و بیان قایق مشاهده نمودیم بدانم باچه زبان منظرة لحظه غم انگیز تاریخی توصیف کنم و چگونه و پس نری را که در این هنگام دست داده بود بیان رمانیم. بغض بسختی گلویم با یون فشار میداد سعی میکردم و نمی از ریزش اشک خود مضمون و گیری کنم ولی قادر

شاه وارد کشتی شد ولی همچنان دیده بساحل دوخته و نگاه حسرت بار او متوجه خاک وطن بود گویا سعی میکردند هرچیز را یکبار دیگر ببینند و با همه چیز با نگاه وداع کنند ناگهان متوجه شدند که آقای جم که برای بدرقه تا کشتی آمده اند منتظر اجازه بازگشت میباشند.

اعلیحضرت پس از اجازه بازگشت و ابراز قدردانی و خدا حافظی بآقای جم فرمودند از طرف من باعلیحضرت شاه بگوئید بندر عباس محل بسیار مهمی است توجهی باینجا نشده. اینجارا مورد توجه قرار دهید در اصلاح وضع بندری آن دقت بیشتری کنید. آقای جم و سایرین باموتور گمرک بازگشتند و پس از لحظه ای صدای سوت کشتی بلند شد و امواج دریا را شکافته براه افتاد ولی اعلیحضرت همچنان چشم از ساحل برنمیداشتند و در این هنگام بود که من میدیدم قطرات اشک در چشمهای ایشان میدرخشید. چون بیش از این تحمل سگریستن این منظره غم بار را نداشتم بگوشه اتاق خود در کشتی پناه بردم و ساعتی چند از آنجا بیرون نیامدم ولی شاه مدتها در همان نقطه ایستاده و تا خاک ایران نمایان بود چشم از آن بر نمیداشت.

بر فراز دریا

کشتی که برای مسافرت ما تخصیص داده بودند يك کشتی محقر پستی کوچک بود ظاهرا بظرفیت چهار پنجهزار تن بنام « بندرا » متعلق بکمپانی « بریتیش ایندیا اسمیر نویگشن کمپنی » کاپیتا کشتی يك نفر ایرلندی یا انگلیسی خشک بود. يك پزشك هندی هم در کشتی بود که بسیار مودب و مهربان بود.

کشتی يك سالن كوچك غذاخوری داشت که ما همه برای صرف غذا در آن جمع میشدیم و با میزبانان یعنی کاپیتان کشتی و پزشك هندی غذا صرف میکردیم. فقط اعلیحضرت در اتاق خودشان که اتاق کوچکی وصل بهمین تالار غذاخوری بود تنها غذا می خوردند.

در کشتی بکلی از همه جا بیخبر بودم رابطه ما با وطن عزیز و همه جا بکلی مقطوع بود و این بیخبری برای اعلیحضرت بیش از همه ملالت آور بود.

دریا کاملاً آرام بود و کشتی بآهستگی پیش میرفت آب هوای دریا بوجود هیچیک از ما سازگار نبود و کم و بیش همه ناراحت بودیم و بعضی از پیشخدمتها و همراهان بکلی از پا افتاده بودند ولی اعلیحضرت آب و هوای دریا را بخوبی تحمل میکردند و حال مزاجی ایشان تا حدی خوب بود. در کشتی هم برنامه زندگانی اعلیحضرت تغییر نکرده بود و مانند همیشه در گوشه کشتی ساعت ها تنها قدم میزدند ما هیچوقت ایشان را تنها نمیگذاشتیم و در تمام ساعات یکی از ما در خدمت ایشان بود.

چون بتدریج بمناطق آبهای گرم استوایی نزدیک میشدیم از گرما در رنج بودیم و خیلی اشتیاق داشتیم که زودتر به بمبئی برسیم. پس از چهار روز ساحل بمبئی از دور نمایان شد و مسرت خاطری بما دست داد. همه لباس پوشیده و خود را برای پیاده شدن آماده کرده بودیم ولی ناگهان ملاحظه کردیم کشتی بجای اینکه بساحل نزدیک شود راه وسط دریا را پیش گرفته و از ساحل دور میشود.

معنی اینکار را نفهمیدیم همه دچار تعجب و حیرت چرا کشتی از ساحل دور شد. دل من گواهی می داد که باز پیش شومی در انتظار ماست.

در همین موقع ملاحظه کردیم که از طرف ساحل يك موتوری که در آن جمعی سرباز مسلح هندی دیده میشدند کشتی ما پیش می آید.

ابتدا خشنود شدیم و تصور کردیم طبق معمول این برای هدایت کشتی بساحل پیش میاید و شاید از لحاظ نشر اداری و گمرکی بوده که کشتی از ساحل دور شده است.

ولی وقتی قایق نزدیک شد و دیدیم سربازان هندی خود خوار بار و بار و بنه دارند باز دچار تردید شدیم و پیش گفتیم اگر اینها برای هدایت کشتی آمده بودند پس این بار چیست که با خود حمل کرده اند؟

دقایق اضطراب آمیزی با کندی میگذشت. قایق نزدیک شد سربازان از قایق بیرون آمده مشغول حمل بار و بنه شدند و سه نفر انگلیسی که یکی از آنها که بعداً با ایشان آشنا پیدا کردیم آقای اسکرین بود وارد کشتی شدند و بحضور شاه آقای اسکرین خود را نماینده لرد لین لیتگو نایب السلطنه روز هندوستان معرفی کرد و اعتبارنامه خود را به اعلیحضرت داد و گفت من در سیلا بوم نایب السلطنه هندوستان بمن مامور میمانداری جناب عالی (به اعلیحضرت جناب عالی خطاب میکردم) و سپس راجع بمأموریت خود اظهار کرد:

« شما نمیتوانید در بمبئی پیاده شوید و باید پنج روز در کشتی وسط دریا در انتظار کشتی اقیانوس بیما بمانید و وقتی رسید با آنکشتی بجزیره موریس که برای اقامت شما در نظر شده عزیمت نمائید. »

اعلیحضرت از شنیدن این سخنان سخت برآشفتنده و مگر من زندانی ام؟

من آزادانه از کشور خود مهاجرت کردم و بمن گفته که در خارج از کشورم بهر کجا میخواهم میتوانم جزیره موریس کجاست؟ چرا اجازه نمیدهند که من به جنوبی بروم؟ چرا مانع میشوند که ما در بمبئی پیاده شویم و کشتی اقلادر شهر بمانیم.

آقای اسکرین در پاسخ همه این حرفها فقط يك گفتند: « من اظهارات شمارا تلگراف میکنم و شخصاً جز آن کاری نمیتوانم کرد. »

سربازان هندی در کشتی مشغول پاس دادن شدند و موتوری مسلح هم بانها پیوستند که در دریا پاس میدادند و ما معلوم شد که چاره ای نداریم جز اینکه در برابر پیش آمد صبر و تن با آنچه مقدر شده بدهیم بنا بر این قبل از هرچیز در صدد بفهمیم جزیره موریس که برای اقامت ما در نظر گرفته اند جایی است من تنها خاطره که از جزیره موریس داشتم خاطره « بل ویرژینی » اثر نویسنده معروف فرانسوی « برناردن دوسن » میآوردم که صحنه های حزن انگیز آن داستان دلگداز موریس بوده و برای نخستین بار نام آن جزیره را در آن کتاب بودم ولی هیچوقت فکر نمیکردم که سرنوشت روزی مار جزیره خواهد کشانید.

والا حضرت شاهپور ها مخصوصاً والا حضرت شاهپور
هلیضانی سعی داشتند از روی اطلس و دیکسیونر موقعیت جزیره
مورس را برای ما تشریح کنند .

آقای اسکرین که دید ما همه اشتیاق فراوانی داریم که
از وضع جغرافیائی و آب و هوا و چگونگی جزیره مورس آگاه گردیم یک
بانوی انگلیسی را که مدتی در جزیره مورس اقامت کرده بود
از بمبئی نزد من آورد و من توانستم در طی یکساعت و نیم صحبت
با آن بانو اطلاعات کافی راجع بآن جزیره کسب کنم و خود آقای
اسکرین هم در این باره اطلاعاتی باعلیحضرت میدادند

وقتی دانستیم که مورس جزیره ایست که تقریباً در منطقه
استوایی قرار گرفته و هوای آن گرم است گفتیم پس اقلاً بما
اجازه دهند که چند نفر بشهر بفرستیم و حوائجی که برای زندگی
در مورس ضرورت دارد تهیه و خریداری کنیم ولی این اجازه را
هم ندادند و جواب دادند هرچه می خواهید صورت بدهید ما برای
شما خریداری کنیم.

بوسیله آنها مقداری پشه بند و بادبزن و یخچال برقی و از
این قبیل اشیاء مورد احتیاج خریداری کردیم و خیاط بسکشی
خواستیم تا برای اعلیحضرت و والا حضرت های شاهپور لباس های
تابستانی بدوزند.

چهار نفر مستخدم ما که همراه آورده بودیم وقتی شنیدند
که مقصد مسافرت تغییر کرده و بجزیره مورس خواهیم رفت خیلی
ناراضی شدند و بهانه ها آوردند که بما اجازه بدهید که بتهران
برگردیم ما بمورس نمی آئیم .

اجازه باز گشت حتی بمستخدمین هم داده نشد و در این موقع
بود که کاملاً بر ما روشن شد در حکم محبوسین سیاسی میباشیم و
راه باز گشت حتی بر روی مستخدمین ما هم مسدود است .
آنروز که مانع ورود ما به بمبئی شدند علت آنرا نمی
دانستیم بعداً شنیدم از بیم ابراز احساسات مسلمانان هند و مردم
هندوستان برله شاه فقید بوده است .

بنج روز توقف روی دریا بر ما خیلی سخت و طولانی
گذشت چون کشتی ایستاده بود گرما و رطوبت دریا ما را بی
نهایت عذاب میداد با این همه این رنج های جسمانی در برابر
آلام روحانی ما هیچ بود

از روزی که از وطن عزیز دور شده بودیم خبری از یار
و دیار نداشتیم.

در طول مسافرت از بمبئی تا بندر عباس اقلاً بدین دلخوش
بودیم که پس از رسیدن به بمبئی می توانیم خبری از تهران
کسب کنیم . نامه و تلگرافی از اعلیحضرت همایونی زیارت کنیم و

بآزادی و بیل خود راه یکی از کشورهای امریکای جنوبی را
پیش گیریم ناگهان همه این نقشه ها و اندیشه ها نقش بر آب
و باطل شد و فهمیدیم که آزادی و اختیاری نداریم و باید دنبال
سرنوشتی برویم که هیچ از آغاز و انجام آن آگاه نیستیم .

برای اقامت ما جزیره دور افتاده و ناشناسی را در
نظر گرفته اند که نمی دانیم در آن جزیره چگونه بسر خواهیم
برد ؟ آیا تا پایان عمر در آن بنجامبور بزیستن خواهیم بود ،
آیا در آنجا خواهیم توانست رابطه ای با خویشاوندان و یاران
و با تهران عزیز داشته باشیم ؟ متأسفانه هرچه از این سئوالات بذهن
ما میگذشت جواب آن مجهول بود و کوچکترین فروغ امیدی
در قلب ما نمی درخشید .

همه پریشان خاطر و نگران بودیم و این نگرانی واضطراب
خاطر بقدری بود که حتی سربازان هندی را که در ششی پاس می
دادند متوجه خود ساخت و من بخوبی احساس میکردم که سربازان
را کاملاً متأثر ساخته بود.

اعلیحضرت که در بدو امر عصبانی و بر آشفته خاطر شده
بودند وقتی متوجه رنج و اندوه همراهان شدند زبان به تسلیت
خاطر ما گشودند همه ما را تحریص و ترغیب میکردند که استقامت
و صبر و بردباری پیشه سازیم

یاد دارم در همان روز ها یکی از همراهان پیانو می
نواخت و قطعه ای که برای نواختن انتخاب کرده بود متناسب
باروحیه همگی و تاحدی حزن انگیز بود.

اعلیحضرت وقتی صدای پیانو را شنیدند فرمودند:
« این چیست ، مارش بزنید ، یک آهنگ زنده بنوازید »
با اینهمه من احساس میکردم که در زیر آن قیافه آرام و
متین طوفانی نهفته است و اعلیحضرت پدرم بیش از همه ما رنج
میرند و غم هایی بردل دارند که هزاریک آنرا ابراز و آشکار
نمی کنند .

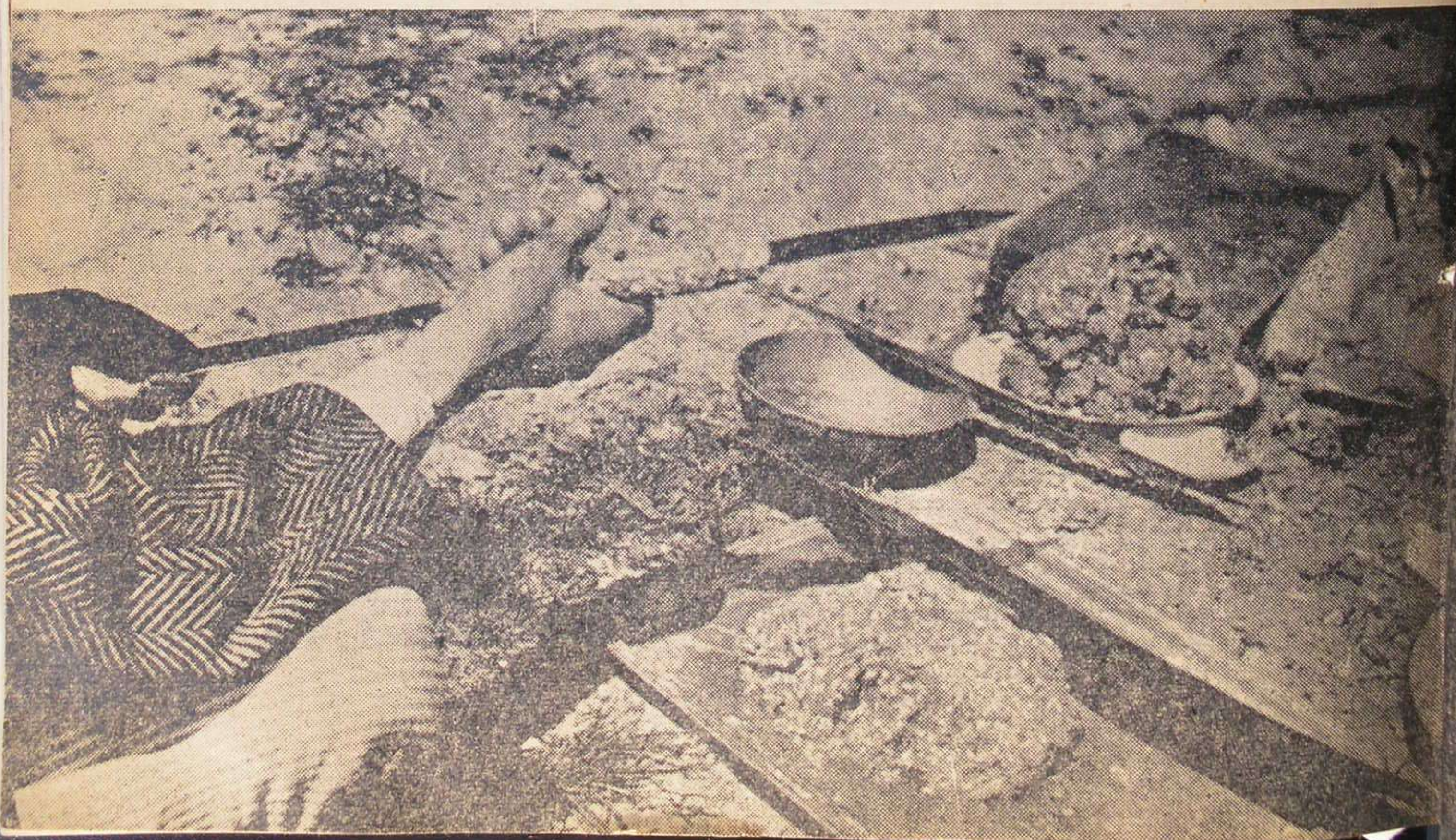
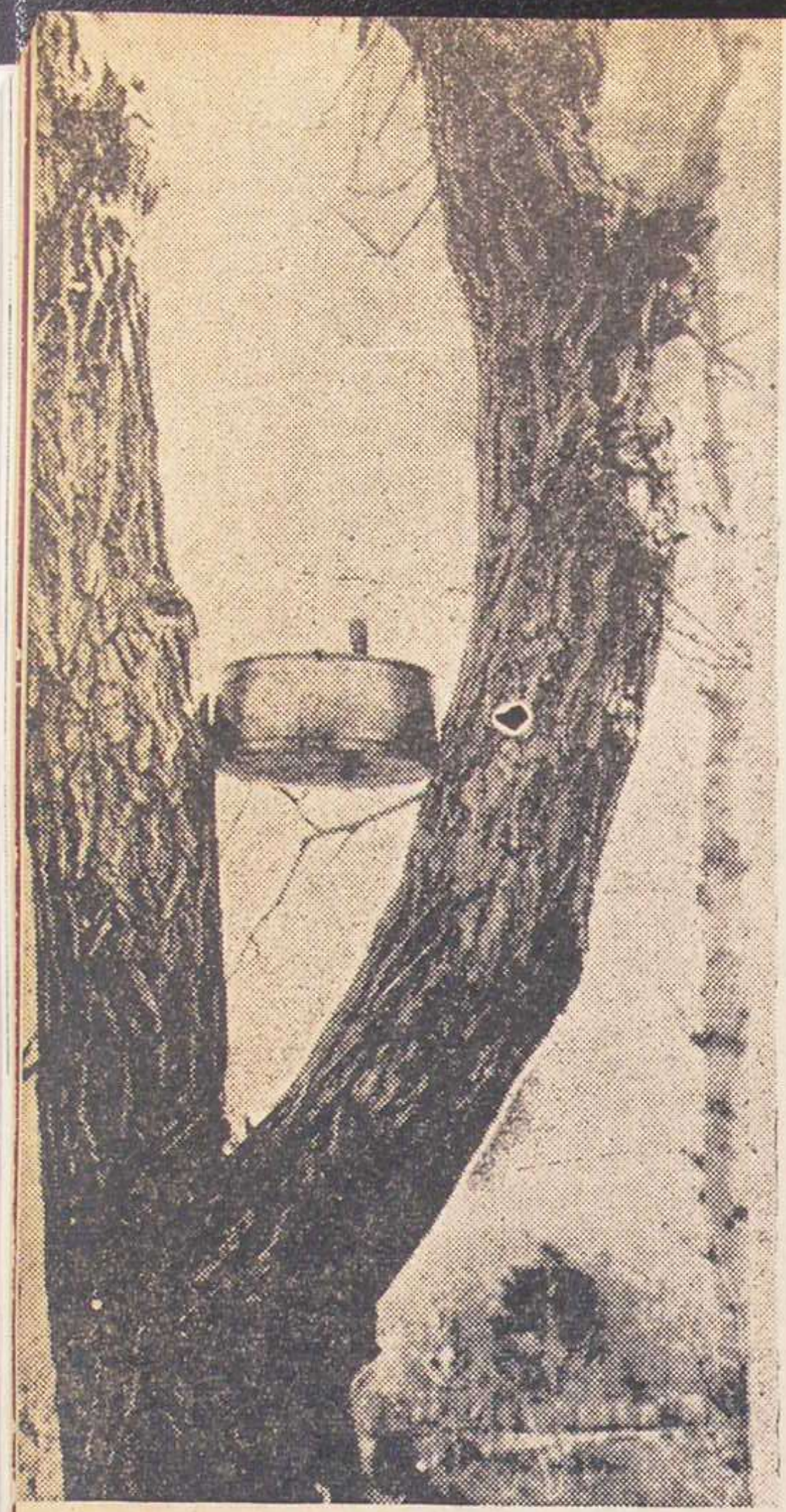
این غم برای خودشان نبود حتی برای ما هم نبود خواننده
عزیز امیدوارم حمل بر مبالغه نکنی اگر بگویم این غم که در
آن ساعات و لحظات دیر گذر اعلیحضرت را رنج میداد غم کشور
و وطن بود ، ایشان بیم داشتند از اینکه فشارها و تضییقاتی هم متوجه
ایران عزیز باشد .

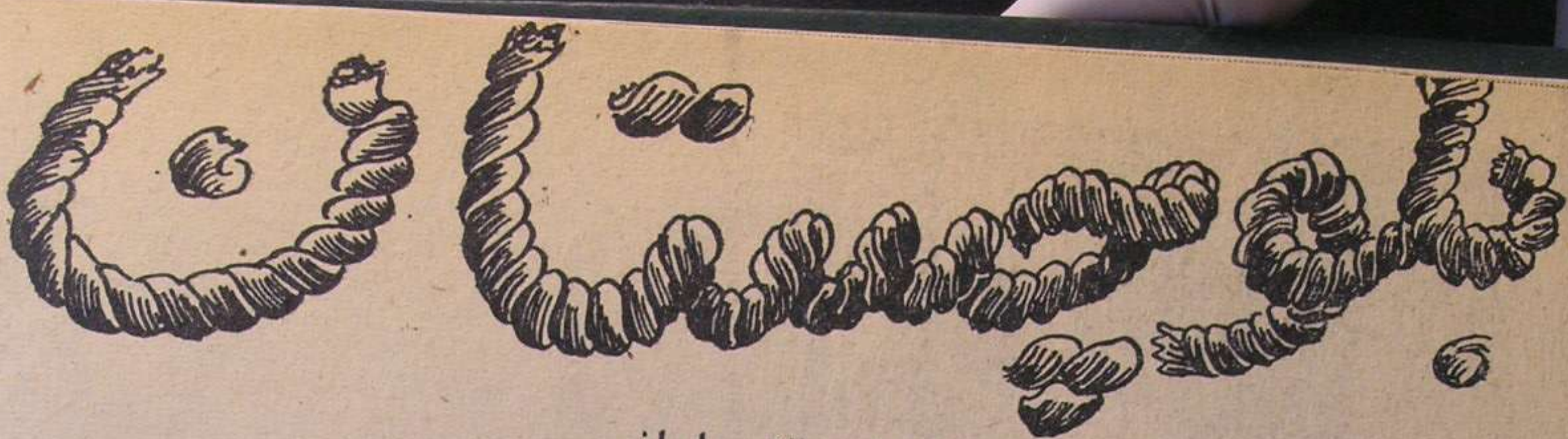
این فکر ، این اندیشه غم افزا که توام با نداشتن هیچ
گونه خبری از تهران بود بزرگترین رنج و الم روحی را
برای اعلیحضرت فراهم کرده بود همان رنجی که بالاخره طومار
زندگی و حیات ایشان را درهم نو دید .

هر روز شامگاهان از فراز کشتی ناظر صحنه طوفان و
رعد و برق عظیمی در شهر بمبئی بودیم در میان غرش تندر بر تو
خیره کننده برق در آسمان بمبئی درخشندگی خاصی داشت . با خود
می گفتم آیا روزی فرا خواهد رسید که نور امید هم در دل های
ما بدرخشد ؟

مردم
بباغ
و
صحرا
رفته
بودند

بقلم خان ملك ساسانی

عثمان که خلیفه شد مامورین بحدود هندوستان فرستاد که برای رسیدن برودند از مکران عبور کردند و بمشکلاتی برخوردند .
در سال ۲۴ هجری زمان معاویه اعراب با مدهای سواحل مکران جنگ کرده خود را بدشت کلات که موسوم به نوکند بوده و تاخوشه رسانیدند .

در زمان حجاج بلوچها از طایفه رند چندین مرتبه با عربها جنگ کردند در سال ۸۹ هجری محمد بن قاسم را حجاج برای فتح سند فرستاد اما همینکه در ایران ضعیف شدند از بلوچستان هم رخت بر بستند .

در زمان دیلمی ها بلوچستان مجدداً جزو ممالک ایران شد .
الادریسی در ۵۴۳ هجری مینویسد سکنه کوهستان گیج بسیار شرور و شبیه به کردها هستند ولی بلوچها که در شمال و مغرب گیج ها ساکنند صلح طلب و گله دارند .

یاقوت حموی الادریسی را تأیید کرده و علاوه میکند که قفس ها همگی مایل به تشیع اند . بلوچها که بتدریج بردیگر طوایف آن سرزمین مسلط شده و دم از عصیان میزدند عضدالدوله دیلمی آنهارا مطیع ساخته و معزالدوله در جنگی که با بلوچها و گیج ها میکرد یکدستش از کار افتاد .

چندی بعد برای غارتی که بلوچها بین طبس و شه داد (خیص) می کردند سلطان محمود غزنوی پسر خود سلطان مسعود را برای تنبیه آنها فرستاد وعده از آنها به سیستان مهاجرت کردند . در قرن ششم هجری ملک شمس الدین بنی صفار بر آنها حکومت میکرد و در همان ایام که دوره سلجوقیان بود مهاجرت بلوچها از کوهستان کرمان بطرف مشرق شروع شد و بتدریج بسمت رود سند رفتند در ۶۱۸ که جلال الدین خوارزمشاه در جلو لشکر چنگیز خان فراراً به سند آمد و از آنجا از راه مکران بکرمان رفت بلوچها تا کنار رود سند رسیده بودند در ۹۲۱ که با بر گورکانی هندوستان میرفت آنها را در بهار او خوشاب دید سپس وقتی که همایون گورکانی از شیر شاه فرار کرده بشاه طهماسب صفوی پناه آورد سه نفر از پسران سهراب خان دورائی موسوم به اسمعیل خان و فتح خان و غازی خان در خوشاب بشیر شاه ملحق شدند او هم سه دره حاصلخیز کنار رود سند را بآنها واگذار کرد و هر یک از برادران شهری با اسم خود ساختند که معروف است . دره فتح خان بواسطه طغیان رود سند خراب شد .
نوابهای میرانی که از اولاد غازی خان و در زمان گورکانیان در پایتخت دهلی جزو امراء بودند در زمان احمد شاه درانی تا ۱۱۸۳ در دره غازی خان حکمرانی میکردند .

حکمرانی اولاد اسمعیل خان دوست سال طول کشید تا آنکه بدست افغانها منقرض شدند جیست تانیا که از قبیله لاشاری کرمان بودند در سا که دو آب از نواحی سند سلطنت کردند . دفعه اول که همایون شاه بایران میرفت در ابتدا بلوچها رامرا براو بستند و سپس

سرزمینی که بلوچستان خوانده میشود واقع است ما بین ۵۰ تا ۷۰ درجه طول شمالی و ۲۴ تا ۳۰ درجه عرض شرقی گرنویچ و عبارت است از بلوچستان کرمان و بلوچستان کلات لیکن بلوچ ها بغیر از این نواحی در خراسان و سواحل شرقی رود سند و دامنه های تخت سلیمان نیز ساکنند .

در کتیبه داریوش کبیر بلوچستان که حد شرقی آن برودند میرسیده هفدهمین ایالت شاهنشاهی ایران با اسم مکا درج شده و زبان شناسان تصور میکنند که کلمه مکا بتدریج مکران شده است اردشیر بابکان برای سرکوبی اشرار بدان حدود رفته و خسرو نوشیروان پس از کشیدن شارسان در بندر (سد باب الا بواب قفقاز) از گرجستان به هندوستان رفته . فردوسی فرماید :

بهندوستان رفت و چندی بماند
از آن جایگاه شاه لشکر براند
بفرمان همه پیش او آمدند
بدریای هندوستان تادومیل (۱)
بلوچها که بغارت مشغول بودند و مملکت نا امن شده بود
نوشیروان آن ها را گوشمالی بسزا داده و امنیت کامل بخشید
چنانکه فردوسی فرماید :

جهانی پر از اسب و پیل و سپاه
که گشت از بلوچی جهانی تباه
زمین را با ب اندر انداختن
بر آمیخت اندوه با خرمی
شداز پیم شمشیر ما چون پرند
همی شیر جوئیم پیچان زمیش
بیالیز گل نیست بیرنج خار
ز بهر پراکندن گنج بود
بسکوشید با کاردانان پیر
نه از بندورنج و نه بیکار جنگ
بسوی بلوچ اندر آمد ز راه
بگردید گرداندرش با گروه
که بستند بر مارو بر مور راه
ستمکردن کوچ برداشتند
بدی بی نگهبان و کرده یله
بهامون و بر تیغ کوه بلند
درو کوه را خانه پنداشتند
ز دوده دل و نیکخواه آمدند
بر اندازه برجایگاه ساختشان
در زمان خلافت عمر که عربها بکرمان آمدند سکنه کوهستانی آنجا عبارت بود از قفس و کوچ و کرد و بلوچ . البلاذری مینویسد

(۱) - در اینجا دریای هند مقصود رود سند است

(۲) - آلان نام قدیم گرجستان است

با اومساعدت بسیار کردند. و قتیکه همایون کابل را از کامران گرفت ایالت شال و موش تنک را بیکی از روسای بلوچ موسوم به لونک واگذار کرد بعد از مهاجرت قسمتی از بلوچها بطرف رود سند طائفه قنبرانی از قبیله براهوی قوت گرفته بریاست رسیدند. میراحمد خان در قرن یازدهم هجری از کوههای بلان که راه قندهار است سرازیر شده قصبه سیبی را متصرف شد میر سمندر خان جانشین او شهر کراچی را هم تصرف کرد پسرش میر عبدالله خان که برشادت و شجاعت مشهور بود سلطه خود را از مشرق بغرب تا کرانه مکران برقرار نمود در ایام او فتنه افغان در ایران پیش آمد

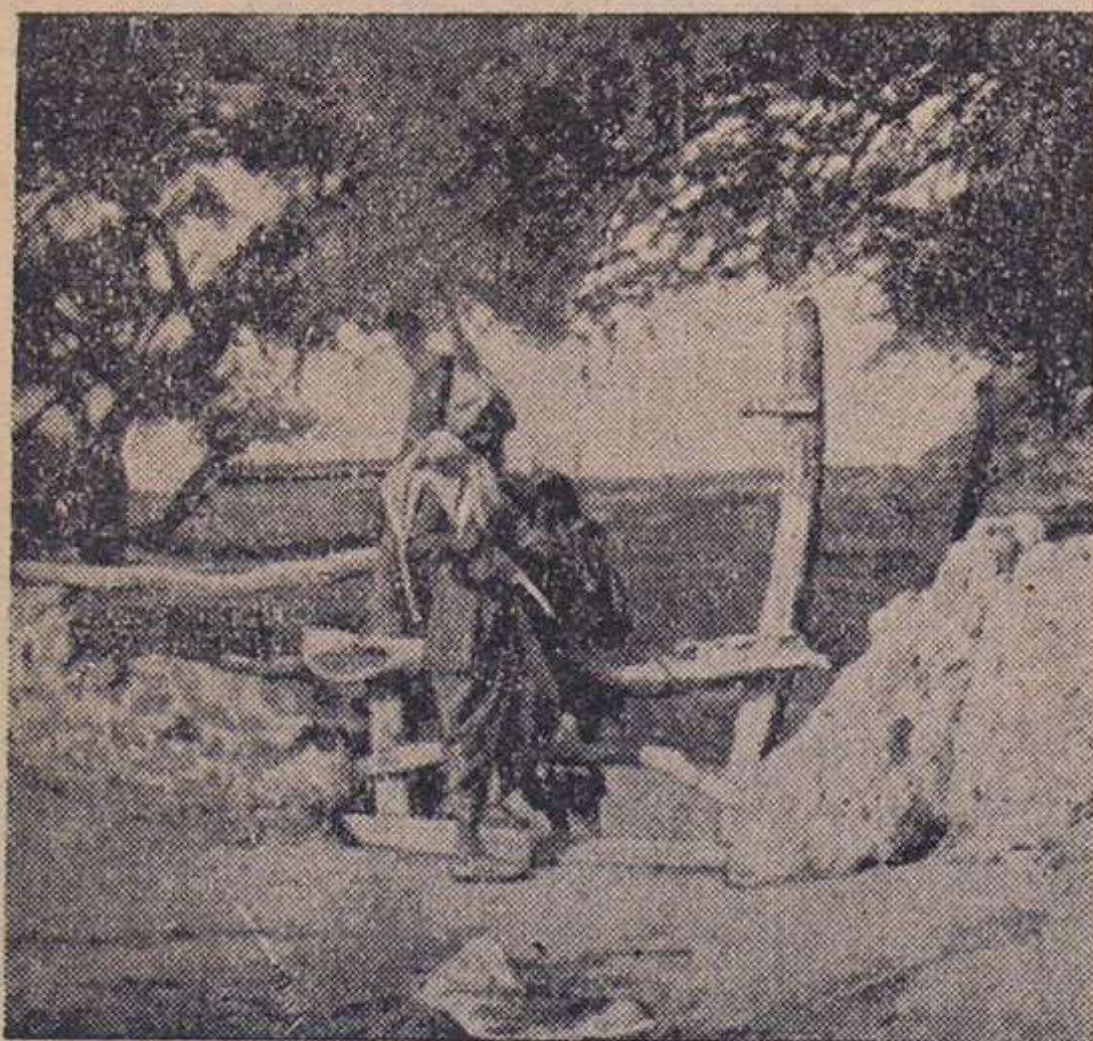
وقتی که اشرف افغان در ۱۱۴۳ از نادر شاه شکست خورد و بطرف قندهار فرار می کرد یک دسته بلوچ راه را بر او گرفتند و با تمام همراهانش در سیستان قتل عام کردند بدین مناسبت نادر شاه نسبت بخان براهوی التفات پیدا کرد و بعد از فتح هندوستان ولایت کچی را نیز ببلوچها واگذار نمود در ۱۱۴۸ که بلوچها عصیان کردند نادر شاه لشکری برای سرکوبی آنها فرستاد.

در ۱۲۵۰ نادر شاه در پشاور نصیرخان پسر عبدالله خان برادر محبت خان حاکم بلوچستان را شکست داده او را دستگیر کردند سپس حکومت ایالت کابل و پشاور را با و واگذار کرد چون خدایارخان عباسی صوبه دار سند شرفیاب رکاب اعلی نگشته بود نادر شاه قصد تسخیر سند نمود حکمی به تقی خان حاکم شیراز مرقوم داشت که از راه دریا بسند آید و اردوی پادشاهی از راه بنکش روانه آن حدود شد. اعظم زمین داور بخدمت آمدند نادر شاه باجمعی از سپاه بمرکوت رفت خدایارخان از عمر کوت بیرون آمده و فرار کرد او را گرفته بخدمت آوردند یک کرور زر و جواهر بخریمه فرار ضبط خزانه شد. نادر شاه ولایت سند را سه تقسیم کرده یکی بدو و دیگری را بشاهقلی خان داد و قسمتی که به بلوچستان اتصال داشت به محبت خان حاکم بلوچستان داد و شکار پور و بعضی از مواضع جانب راست را بخوانین آن حدود واگذار کرد در این هنگام عریضه تقی خان رسید و جواب یافت که معاودت نماید و سفاین در بندرعباس باشد تا حکم جدید رود پس از انتظام امور سند و بلوچستان در صفر یک هزار و صد و پنجاه و سه بقندهار رفت باری محبت خان و برادرش، پسران میرعبدالله خان، پسر میر سمندر خان پسر میراحمد خان مثل گروکان در دربار نادر شاه بودند محبت خان در رکاب نادر جنگها کرد و طرف توجه بود بعد از قتل نادر شاه نصیر خان ایالت قندهار را غارت کرده به بلوچستان مراجعت نمود.

در هنگامه قتل نادر شاه همینکه احمد شاه درانی در افغانستان مستقل شد از طرف ناحیه سراوان ببلوچستان حمله کرد و نصیرخان برادر محبت خان را بگروگان گرفت. چندی نگذشت که ناصرخان از طرف احمد شاه لقب بیگلر بیکی یافته نسبت باحمد شاه اظهار انقیاد نموده مکران و کیچ را در تحت اطاعت در آورده بحدود بیوردست اندازی کرده و از راه دیزک و خاران مراجعت نمود. احمد شاه هم صوبه داری ولایات شال و موش تنک را با و واگذار کرد سپس کراچی را متصرف شد و کوشش عمده او این بود که

دره ماهورهای مکران

یک زن و مرد بلوچ

بلوچهای سرحد

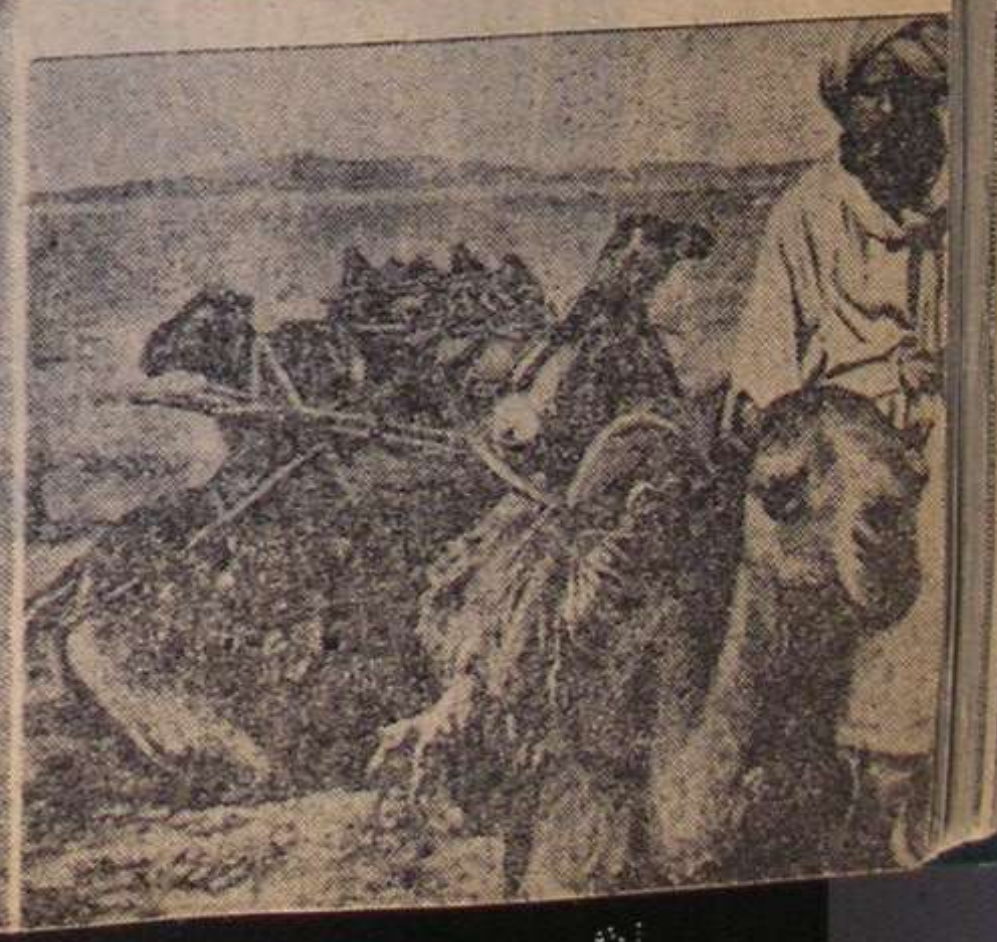
خان کلات و روسای خیل‌ها

واحه جالسك كه ده كيلومتر طول آن است و سراسر آن پوشیده از نخل‌های خرمایی باشد

نصیر خان کبریا لاهوتی

يك جمازه سوار بلوچ

براهوی‌ها را برای تنظیم مالیات و سربازگیری
قسمت سراوان و جیلاوان تقسیم بند.

نصیر خان بقدری در بلوچستان مقتدر شد که کم
از اطاعت احمد شاه سرپچی مینمود ولی احمد شاه در ۱۱۷۲
بلوچستان آمده نصیر را شکست داده و او را در کلات
محاصره کرد بعد از چهل روز محاصره نظر بوعده اطاعت
که نصیر خان داد دست از محاصره برداشته با افغانستان رفت
و نصیر در کمال استقلال حکمرانی میکرد قرارداد
بین او و احمد شاه منعقد شد که در موقع لزوم برای
کمک با احمد شاه از هر گونه کمک نظامی دریغ نمایند
بعد خود کاملا وفا کرد چنانکه در جنگهایی که احمد
شاه در ۱۱۷۳ در خراسان و سپس در هندوستان کرد
نصیر خان همیشه با چریک بلوچستان در رکاب او بود.

شجاعت و عدالت و درستی و فتوت نصیر خان در تمام
بلوچستان مشهور است در ۱۲۱۰ بدرود زندگانی
گفت پسرنا بالغش محمود خان جانشین پدر شد. بهرام
خان نوه محبت خان که در زمان ناصر باعث اغتشاش
شده بود علم‌الطغیان بر افراسخت ولی با کمک زمان شاه
درانی شکست خورد اما محمود خان لیاقت اینک
مملکت وسیع نصیر خان را اداره کند نداشت بدو کی
از دستش بدر رفت سپس بلوچهای سند کراچی را تصرف
کردند محمود خان در ۱۲۳۷ وفات کرد و پسرش سهراب
خان جانشین پدر شد.

در ۱۲۵۴ هنگام اولین جنگ انگلیس و افغان افسران
انگلیسی بکلات فرستاده شدند که مساعدت خان را برای
عبور از خاک بلوچستان بطرف قندهار تقاضا کنند باین
وسیله کلات را بزور متصرف شدند در هنگام هجوم
سپاهیان انگلیسی سهراب خان کشته شد جانشینش را
چند سال بعد بلوچ‌ها با اتفاق نماینده سیاسی انگلیس به قتل
رسانیدند و نصیر خان ثانی را بریاست انتخاب نمودند.
در ۱۲۵۸ که آقا خان محلاتی پس از یاغی گریز
های طولانی در کرمان از سپاه دولتی شکست خورده از
راه قندهار به هندوستان فرار میکرد در بلوچستان
سپاهیان انگلیس رسید که آمده بودند کراچی را از
بلوچستان انتزاع کنند و خان کلات مقاومت میکرد
آقاخان بطوری که در کتاب عبرت افزا چاپ طهران
مسطور است مطلع شد که خان کلات خیال قتل ژنرال
انگلیسی و شبیخون زدن سپاهیان را دارد فوراً ژنرال
را از این خطر رست سپس آقاخان با کسانش باتفاق
تسویان انگلیسی در قندهار و بلوچستان بکمک انگلیسیها
و بر علیه بلوچها جنگ‌ها کردند تا آنها خسته شده
آنوقت در ۱۲۶۰ آقاخان میانه افتاده به بلوچها توصیه
کرد که هرچه دولت انگلیس از بلوچستان میخواهد بدهند
و در عوض مواجب و مقرری بکشند باین ترتیب خان
کلات به تحت الحمایگی انگلیس رفت و در ۱۲۷۴
میر خداداد خان که در جنگ انگلیس و افغان خدمتگزار
کرده بود بجای نصیر خان ثانی منصوب شد.

هیئت نمایندگان ایران در کمیسیون تعیین حدود

چادر های کمیسیون تعیین حدود

کوهک محل ملاقات اعضاء کمیسیون سرحدی

در ۱۲۸۰ هجری که دولت انگلیس میخواست از راه خشکی خط تلگرافی به هندوستان بکشد سر فردریک کلداسپیت به بلوچستان تشریف آوردند و سرحد فاصل کرمان و کلات را از سیستان تا کوهک ببیل خودشان تعیین فرمودند و بکوهک استقلال دادند دولت ایران این عملیات را قبول ننمود و مسئله متوقف ماند ده سال بعد در ۱۲۹۰ انگلیسها به پنج گور قشون آوردند و با ناصرالدین شاه مشغول مذاکره شدند باز هم نتیجه نرسیدند آنوقت نوروز خان خارانی ناحیه مشکل را تصرف کرد عبدالجین میرزا فرمانفرما حاکم کرمان بود بدستور طهران باین عمل اعتراض سخت شد قونسول انگلیس در کرمان جواب داد که تا حدود کرمان و کلات معلوم نشود هر روز از این وقایع اتفاق خواهد افتاد فرمانفرما سواد نامه قونسول را بطهران فرستاد ناصرالدین شاه موضوع را دریافت و اجازه داد که کمیسیونی برای تحدید حدود برود در ۱۲۹۳ کمیسیون مزبور تعیین شد.

از طرف دولت انگلیس یک سرهنگ بریاست کمیسیون و دو سرگرد بعنوان معاونت و یک سرهنگ بعنوان سرمهندس با چند نفر مساح و یک سروان رئیس اردو با یک دسته سرباز پیاده و یک اسکادرون سوار مأمور شدند.

ماژور برسی ساکس که بعد ها ژنرال شد و در زمان جنگ بین المللی اول خواست در فارس پلیس جنوب درست کند و پیش از وفات یک تاریخ سر تا با غرض آلود نسبت بایران نوشته است در آنوقت قونسول کرمان بود سفارت انگلیس او را بمعاونت کمیسیون مزبور معین کرد.

اما از طرف دولت ایران زین العابدین خان اسعدالدوله از طرف وزارت داخله و علی اشرف خان احتشام الوزاره از طرف وزارت امور خارجه و یک افسری که فقط سینه اش پر از نشان بود از طرف وزارت جنگ معین شدند و هیچ معلوم نبود که ریاست کمیسیون با کیست هیچ یار و یآوری هم نداشتند اسعدالدوله پیشنهادات کمیسیون انگلیس را راجع به ناحیه مشکل و ایل یار احمد زای و جالسک قبول نمیکرد ماژور برسی سایکس سابق الدکر معاون کمیسیون در کتاب مسافرت بایران شرقی در فصل راجع به تحدید حدود بلوچستان صفحه ۱۵۵ مینویسد «احتشام الوزاره را بچادر خود برده با او قرارداد مجرمانه بستیم و در جلسه رسمی که با حضور اسعدالدوله تشکیل شد فقط از اختلاف علامات سرحدی صحبت کردیم و از موضوع این قرارداد مجرمانه حرفی نزدیم اسعدالدوله اظهار خوشوقتی کرد من هم بصورت خودم تیافه عبوس دادم» پس باز هم از ماست که بر ماست باین ترتیب سواحل رود مشکل و این یار احمد زای و جالسک که مقابر پادشاهان صفاری در آنجا واقع است جزو کلات شد.

در ۱۲۹۴ دولت انگلیس کنایا شالکوت را خریداری کرد و میر خداداد خان را باسم اینکه بوزیر بلوچستان و اعضاء خانواده خود بد رفتاری کرده معزول نمود و کلات را سپاهیان انگلیس مجدداً گرفته و خزانه هنگفت خان را متصرف شدند صدای دولت ایران از تصرف خزانه کلات که محتوی صندوقهای پر از روبیه بود بلند شد مثل آنکسی که خرش را گم کرده بود و عقب پالانش میکردید آنوقت محمود خان پسر خدایار خان بای پدر منصوب شده بیگلربیگی بلوچستان کلات گردید.

جغرافیای طبیعی و جغرافیای اقتصادی زبان، نژاد شناسی بلوچستان اسامی طوایف و عده سکنه شهرها بطور اختصار از این قرار است.

آن قسمت بلوچستان که اسمش را تحت الحمايه انگلیس گذارده اند هفتاد هزار کیلومتر مربع است که حدودش از جنوب هیرمند تا کوه سبز و سیاه کوه می باشد و در ۱۲۹۰ سرگلداسمیت بمیل خود از بلوچستان کرمان جدا کرده است. مملکت باین بزرگی که ربع ایران است يك میلیون هم سکنه ندارد. مرتفع ترین نقاط دشت بلوچستان کلات است که در ۲۱۰۰ متر ارتفاع واقع شده از آنجا تا لب دریا سراسیمه می رود تا به سواحل مکران برسد.

آتش فشان های زیر زمینی در ساحل بلوچستان بسیارند و اقلاً هیجده آتش فشان در سواحل مکران موجود است که فعلاً بعوض آتش گل گداخته بیرون میدهند ارتفاع این آتش فشان ها از یکصد تا یکصد و پنجاه متر است و از دهانه ای که در قله آنها واقع است گل مذاب جاری است.

بلوچستان خشک ترین ممالك آسیا است ابرهائی که از دریای هند بلند میشوند و ارتفاع آنها از دوهزار متر کمتر است همیشه در زاویه شمال شرقی بلوچستان می بارند بطوریکه تحقیق شده مثل سواحل غربی خلیج فارس و جزایر بحرین در عمق متفاوت آبهای شیرین وارد دریا میشود.

رود های بلوچستان اغلب ایام سال خشک اند دشت رود که در نزدیکی حدود کرمان است از باقی رود های سواحل بیشتر آب دارد.

طوایف عمده بلوچ پنج تیره اند عبارت از رند - لاشاری - هوت - گورائی - جتائی مهاجرت شان از مغرب بمشرق تحت ریاست چکورخان رند شده که تا دره غازی خان و کوه تخت سلیمان رفته اند فعلاً طوایف رند و لاشاری و هوت در مکران ساکنند و يك قسمت از رند و لاشاری در کاجی کنار رود سند سکونت اختیار کرده و در ملتان و مظفر گرد و شکار پور پراکنده اند.

طوایفی که در مغرب رود سند ساکنند از شمال بجنوب کسرانی - بزدار - نوت کانی - لوند - خوسا - لگاری - کورچانی - دریشک - بختی - شبانی - مرازی - مری - دمبکی - عمرانی - بوردی - چکرانی - یاچند. اما براهوی ها که در دشت کلات ساکنند از سایر طوایف از حیث قدرت مهم تر و از کثرت تالاس سکونت دارند.

طایفه براهوی که خان کلات بر آن ها ریاست دارد بدو شعبه منقسم میشوند موسوم بسراوان و جهلاوان بعلاوه طوایف رند و مقس و کاجی جزو مستخدمین آن ها هستند و طوایف ذیل نیز در تحت اطاعت خان کلات میباشند - قنبرانی - میروانی - کوکناری - سومالانی - قلندرانی.

در میان طوایف براهوی کردها ساکنند که سابقاً در جنگهای ایران از کردستان بکرمان رفته و از آنجا بمکران رفته و بلوچها آن ها را باسم (کرد گالی) مینامند یعنی مردی که بزبان کردی حرف میزنند.

اصلاً براهوی ها هم که حکومت کلات با آن ها است از کرمان بآنجا رفته اند بعقیده بعضی از مورخین کوچها که در زمان انوشیروان در مکران ساکن بوده اند همین کردها هستند که امروز به اسم کرد گالی معروف میباشند.

یکی از طوایف بلوچستان طایفه ممسنی و معروف است که براهوی ها هم سابق کردی ولری حرف میزدند.

تاجیک ها که در جنوب افغانستان هم ساکنند در دشت کلات فراوانند و آن ها را بلوچها دهور مینامند، فارسی حرف میزنند و همه مشغول زراعت اند وزیر خان کلات هم همیشه از میان آن ها انتخاب می شود.

در سواحل رود سند و کراچی نیز بعضی طوایف هندو مسکن گرفته اند و کلمه بلوچ مسلماً فارسی و بمعنی تاج خروس و چته است کلات که محل اقامت خان است در روی بلندی واقع و محل تقاطع راههای طبیعی می باشد که بحدود کرمان و افغانستان و دریا و هندوستان میروند و هوایش در تابستان بی اندازه گرم و در زمستان از شدت برف مانع از آمدن و شد است. باد شمال در نهایت سختی وزان و جو و گندم در مرداد و شهریور ماه هنوز بدست نیامده است.

در شمال کلات يك چشمه آب گوارا نزدیک مقبره خوانین کلات از زمین میجوشد و بقدری زیاد است که کلیه باغات اطراف شهر را سیراب میکند. خان کلات زمستانها در کندوان که محل توقف بادگان انگلیس است بسر میبرد.

قصبه باغ که در شمال غربی کندوان واقع است برجهنبا ترین شهرهای آن نواحی می باشد.

در سال ۱۲۵۸ که آقا خان محلاتی فراراً از ایران بطرف هندوستان میرفت یک هزار و دویست و شصت نفر از قشون هند افسران انگلیسی بکلات رفتند و خان آنجا را مجبور بامضای نامه ای کردند مواد عهدنامه مزبور بشرح ذیل بود:

اول خان کلات قسم میخورد که او امر نماینده نظامی انگلیس را که در کلات مقیم خواهد شد اطاعت کند. دوم دولت انگلیس در تمام شهرهای بلوچستان حق نگاهداشتن پادگان نظامی داشته باشد. سوم خان کلات مثل يك مستخدم انگلیسی سالی در حدود بیست و پنج هزار تومان بعنوان حقوق دریافت دارد چهارم دولت انگلیس فقط خان کلات را بشناسد و با سردار ها و رؤسای خیل کاری نداشته باشد.

حکومت کلات عبارت است از خان و دو سردار که حکام رانان سراوان و جهلاوان هستند و يك وزیر که همیشه از پادگان تاجیک ها که معروف بدهور یا دهقان میباشند انتخاب میشود و مالیات بلوچستان کلات در اوایل قرن حاضر یکصد هزار تومان بوده است.

از تهران تا آسمان

تأثرات يك شاعر فرانسوی هنگام مسافرت بااران
از دیوان اشعار لوئی لئون چاپ پاریس ۱۹۴۷

دماوند

در حلقه کوهساران آبی رنگ رؤیا انگیزی که شهر تهران را عاشقانه
در بر گرفته اند؛ قله ای بلند و پر برف، با جلالی شاعرانه بمن نگاه میکند
گوئی این قله زیبا که با آسمان بلند طعنه میرند و قبه لاجوردین سپهر را بپیزی
نمیگیرد بیش از صد قدم از من دور نیست، ولی نه. این هوای شفاف و لطیف
ایران است که دیدگان مرا فریب میدهد زیرا دماوند آسمانی، در فاصله ای
بسیار دور از من قرار گرفته است.
یکی میگوید: این کوه رفیع قله کوهستان های بزرگ و بی پایان
البرز است که بر تپه ای از شمال ایران سایه افکنده است.
دیگری آن را آتش فشانی خاموش میداند که سالهاست چون پیران سالخورده
دمی آتشین بر نمیآورد.

ولی... در نظر من این کوه بلند پر برف، نه قله البرز است و نه آتش فشانی
خاموش این الهه ابدیتست که در جامه سپید خود با نظر ترحم و احسان به بشر ناتوان که
در دامان او زندگی میکند و آگاه با خود بسندی بدامنه های پر نشیب و فراز آن
نظر میدوزد تا بر راز نهانش آگهی یابد، مینگرد.

برای او سالها و قرن های روزگار یکی است: او از آن هنگام که بشر
با بهستی نهاده همچنان از فراز ابرها به پیرامون خویش نگاه میکند و با
دیدگان سپید خود بدین سرزمین پهناور که در زیر پایش گسترده است و در
آن مردمی با امیدها و آرزوهای پایان ناپذیر خود زندگانی می کنند مینگرد
ولی هرگز بکسی نمی گوید که درین قرون بیشمار چه دیده و چه خاطره ای از
گذشت این همه زمان در دل خود نگاهداشته است...

اکباتان

در دامن الوند، در بیابان پهناوری که پیوسته دستخوش بادی سرد و
جانگزا است، همدان پایتخت کهن و پر جلال شاهنشاهان مد در سکوتی عمیق
و پر معنی فرو رفته است: سکوت پیرانی که یاد گذشته با عظمت و پر شکوه
خویش می کنند و در عالم رؤیا فرو میروند. قرنهایست که اکباتان پر افتخار
در زیر بار قدرت و جلال گذشته خود خورده شده و همچنان در حال بهت باقی
مانده است.

هزاران سال است دست حوادث روزگار در ویرانی این مهد جلال
دوران کهن میکوشد، ولی هنوز باران های پیایی نتوانسته است رنگ خون
را که روزگاری جویبارانی از آن در پشت دروازه های این شهر رویایی
وان بود بشوید و این خاطره غم انگیز تاریخ بشر را درین سرزمین خاموش
و پر شکوه محو کند.

افسوس! اکنون قرن های بسیار از آن روزگار میگذرد، ولی هرگز
بشر چنین عطش خون خوارگی نداشته و هرگز، چون درین عصر «مدنیت»
انسان کرب انسان نبوده است.

من بچشم خود، در زمستانی پر برف و خاموش، در بیابان غم انگیز پیرامون
اکباتان که جز چشمک شعرای یمانی در آن نشانی از زندگانی دیده نمیشد،
دیدم که گرگی خاموش نشسته بود و بویرا نه های کهن نگاه میکرد. تعجب
نکنید: دل این گرگ بحال این شهر برحم آمده بود، بحال این شهری که گرگان
انسان نما در آن جویهای خون روان ساختند و بناهای با عظمت و خیره کننده
آنها بصورت تلی از خاک در آوردند.

دختر گدا

شعر از آقای ملك الشعراء بهار
موضوع: اقتباس از آثار لامارتین

دختری خرد بدیدم بگدائی مشغول
کرده در جامه صد باره نهان پیکر خویش
بود مکشوف بتاراجکه دزد نگاه
گرچه در ژنده نهان ساخته بد گوهر خویش
ورچه ز اهل دل و دین رحم طمع داشت ولی
بود خصم دل و دین از نگه کافر خویش
جبه ای سیم بدو دادم و بگذشتم و سوخت
برق چشم تر او خرمم از آذر خویش
شامگاهان بیکی بیشه شدم بر لب رود
تا گهان دیدمش آنجا بسر معبر خویش
با لبی خنده زنان می شد و می خواند سرود
بخلاف لب خشکیده و چشم تر خویش
گفتم ای شوخ نبودی تو که یکساعت پیش
سوختی خرمن اهل نظر از منظر خویش
ای ترشو چه شد آن گریه تلخت که چنین
خنده را کان نمک ساخته ای شکر خویش
گفت دارم پدری ناخوش و مای بیمار
که نیارند پیا خاستن از بستر خویش
هست این خنده ام از بهر دل خود لیکن
گریه ام بود برای پدر و مادر خویش

بهشت آرزو!

از رهی معیری

بر جگر داغی ز عشق لاله روئی یافتم
در سرای دل، بهشت آرزوئی یافتم
عمری از سنك حوادث، سوده گشتم چون غبار
تا به امداد نسیمی، ره بکوئی یافتم
خاطر از آئینه صبح است روشن تر مرا
این صفا از صحبت پاکیزه روئی یافتم
گرمی شمع شب افروز، آفت پروانه شد
سوخت جانم تا حریر گرم خوئی یافتم
بی تلاش من غم عشق توام در دل نشست
گنج را در زیر پا، بی جستجوئی یافتم
هایبای گریه در پای توام؛ آمد بیاد
هر کجا شاخ گلی، بر طرف جوئی یافتم
ساقیا می ده که در میخانه دلدادگی
بود پر خون جگر هر جا سبوی یافتم
چون صبادرزیر زلفش هر کجا کردم گذار
يك جهان دل بسته بر هر تار موئی یافتم
نك رسوائی، رهی نامم بلند آوازه کرد
خاك راه عشق گشتم؛ آبروئی یافتم

دولت های ایران از آغاز مشروطیت تا امروز

آباجیل و اندی رال مشروطیت ایران چه نتیجه و در این مدت چه دولتی های زمام کار را در دست داشته اند؟ این نکته ظریف و حساسی است که شاید اغلب خوانندگان بخصوص جوانان و نواب و اشراف با آن بی اطلاع باشند. مجله اطلاعات ماهیانه برای این که این قسمت پر جسته از تاریخ معاصر را بصورت مدونی بنظر خوانندگان محترم برساند تصمیم گرفته است که از این شماره صورت جامعی از کابینه های مختلف با خلاصه عملیات و اقدامات آنها را از آغاز مشروطیت تا امروز تنظیم نموده بتدریج بچاپ رساند و از این راه خدمتی بتاریخ معاصر ایران انجام بدهد.

فرمان مشروطیت ایران در تاریخ چهاردهم جمادی الثانی هجری قمری سال ۱۳۲۴ بصرحه مرحوم مظفرالدین شاه رسید و روز یکشنبه ۱۸ شعبان نخستین مجلس شورای ملی ایران در عمارت گلستان رسماً بتوسط مرحوم مظفرالدین شاه افتتاح شد. روز بعد یعنی دوشنبه ۱۹ شعبان نمایندگان نخستین جلسه مجلس را برپا کردند و مرحوم صنیع الدوله را بریاست مجلس و وثوق الدوله را نایب رئیس اول و امین الضرب را بسمت نایب رئیس دوم انتخاب کردند. نخستین اقدام مجلس اول تنظیم نظامنامه داخلی مجلس بود که تاروز ۲۹ شعبان تنظیم و تصویب آن بطول انجامید پس از آن مجلس باشور و حرارت بی مانند که بعدها در دوره های قانونگذاری ایران نظیر آن دیده نشده بانجام وظایف و تکالیف مهم خود که تنظیم و تدوین قانون اساسی و در حقیقت خلق و ایجاد مشروطیت ایران بود پرداخت که شرح جزئیات آن از موضوع این رشته مقالات که تاریخ مختصر دولتهای مشروطه ایران است خارج میباشد.

اولین وزیری که بمجلس آمد

چون هنوز قانون اساسی نوشته نشده بود و حدود وظایف و مسئولیت وزراء معلوم نبود و از آنطرف وزراء و درباریان اعتنا و توجهی بمجلس نداشتند.

تاروز ۲۲ رمضان هیچیک از وزیران پا بمجلس نگذاشت در روز ۲۲ رمضان ۱۳۲۴ قمری برای نخستین بار در تاریخ مشروطیت ایران آقای حاج مخبر السلطنه هدایت از طرف میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدر اعظم وقت «پدر مرحوم پیرنیا» بمجلس آمد و نامه ای از صدر اعظم به مجلس ارائه داد که در آن نامه صدر اعظم خطاب به حاج مخبر السلطنه نوشته بود: شما به مجلس بروید و از طرف دولت به مجلس بگوئید که دولت ۲۰ کرور تومان مقروض است و بادود دولت روس و انگلیس مذاکره کرده که از آنها پنج کرور تومان قرض بگیرد که با مجموع قروض سابق ۲۰ کرور تومان شود و دو دولت روس و انگلیس دستور پرداخت قرض را به بانک شاهنشاهی و بانک استقراضی داده اند و فقط محتاج رای و اجازه مجلس است و سپس شرایط قرضه را که ربح آن صدی هفت و گروگان آن نزد روسها گمرکات شمال و نزد انگلیس تلگرافخانه و پستخانه بود برای نمایندگان خواند از این نامه همه در مجلس افتاد و نمایندگان مخالفت خود را با قرض کردن از خارجیان آشکار کردند و برای اولین مرتبه دولت با مخالفت مجلس روبرو شد و این مخالفت موجب رنجش شدید درباریان و وزراء گردید.

در همان روز در مجلس مذاکره برای تشکیل يك بانک ملی بعمل آمد تا در آینده دولت و مملکت را از قرض کردن از بیگانگان نجات دهد. دولت از این مخالفت مجلس مایوس شد و چندی روز پس از آن مرحوم ناصرالملک رزیر مالیه به مجلس آمد و بار دیگر گفتگوی قرض را در میان آورد و احتیاجات مبرم دولت را بهانه تصویب

قرض قرار داد ولی مجلس در نظر نخستین خود راسخ ماند و ناصرالملک هم جواب رد داد.

مرحوم مظفرالدین شاه پس از امضای قانون اساسی در ۱ ذی قعدة، در ۲۴ ذی قعدة (شب چهارشنبه شش ساعت از شب گذشته) در گذشت و محمد علی میرزا که روز اول ذی قعدة بواسطه اشتداد بیماری شاه از تبریز بتهران آمده بود بجای پدر بر تخت سلطنت نشست و در تاریخ ۴ ذیحجه تاج گذاری کرد در حالیکه هیچیک از نمایندگان مجلس را برای شرکت در مراسم تاجگذاری دعوت نکرده بودند. این امر موجب برآشفستگی و رنجش شدید و کلا گردید ولی محمد علی میرزا که از روز آغاز دلبستگی بمشروطیت بداشتن ولی نظر خود را پنهان میکرد کم کم آغاز مخالفت با مملکت نمود و حکام او در ولایات در کمال خودسری بحکومت استبدادی ادامه میدادند و آزادی خواهان را شکنجه میکردند.

در همین موقع که قسمتی از اوقات جلسات مجلس صرف گله و شکوه از عمل دولت و وزیران بود مجلس بفکر این افتاده بود که بدرآمد و خرج مملکت رسیدگی کند ولی اختیار مالیه مملکت دست مسیونوز بلژیکی بود و وزیر مالیه از امور مالی مملکت اظهار بی اطلاعی میکرد. برای این کار مجلس مصمم شده بود دست نوز و همکاران بیگانه او را از سر مملکت کوتاه کند پس از گفتگوها نامه ای بصدر اعظم (میرزا نصرالله خان مشیرالدوله) نوشتند که وزرای خود را بمجلس معرفی کنند و مسئولیت هر یک را در برابر مجلس مشخص نماید در نتیجه این نامه روز ۵ شنبه ۱۶ ذیحجه هشت وزیر بمجلس آمدند ولی خود صدراعظم نیامده بود و وعده داده بود که بعدا بمجلس خواهد آمد.

در جلسه روز نوزدهم ذیحجه مجلس مرحوم حاج مختم السلطنه از طرف صدراعظم بمجلس آمد و «نظامنامه مجلس» را و «امتیاز نامه بانک ملی» را بمجلس آورد و ضمناً بموجب نام صدر اعظم وزیران را بشرح زیر معرفی کرد:

مشیر السلطنه وزیر عدلیه - ناصر الملک وزیر مالیه - علاء السلطنه وزیر امور خارجه - وزیر افخم وزیر داخله - غلاء الملک وزیر علوم - مخبر الملک وزیر تجارت - دبیر الدوله وزیر لشکر - مهندس الممالک وزیر معادن و طرق و شوارع و در آن نامه صدر اعظم چنین نوشته بود «آن هاست» ذات اقدس همایونی هستند و هر وقت وجود آن هالازم باشد در مجلس خودشان یا معاون ایشان حاضر خواهد شد.

کابینه میرزا نصرالله خان مشیرالدوله را باید قاعدتاً نخستین کابینه مشروطه ایران خواند ولی چون این کابینه زیر بار تصویب مجلس نرفت و وزیران کابینه خود را مسؤول مجلس میدانستند معمولاً آنرا در حساب دولتهای مشروطه ایران بشمار نیآورده اند و ما هم در اینجا از همین اصل پیروی کردیم منتها روشن شدن تاریخ و ذهن خوانندگان روش این کابینه را بامعنا شرح دادیم.

نخستین کابینه قانونی

پس از استعفاء مشیرالدوله نخستین کابینه قانونی مطابق آنچه مجلس خواسته بود که وزیران مسئول و جوابگوی مجلس باشند پس از یک سلسله کشمکشها در تاریخ ششم صفر ۱۳۲۵ به مجلس معرفی گردید و وزیر داخله و وزیر افخم که رسماً عنوان ریاست وزرائی نداشت ولی عملاً این وظیفه را انجام میداد اعضای کابینه خود را به مجلس معرفی کرد.

وزیر افخم وزیر داخله پس از معرفی وزیران خود ضمن نطق خود اظهار کرد « غرض این بود که هیئت وزراء و کابینه تغییری کرده بود معرفی از ایشان در مجلس بشود و همه ملت امروزه بدانند که دولت و ملت یکیست و باید دست یکدیگر داده و کار بکنند تا مملکت معمور و آباد گردد.

کاری که وزیر افخم و کابینه او کرد این بود که فهرست و سازمان هر يك از هشت وزارتخانه را با اطلاع مجلس رسانید امروز که وزیر افخم این نطق را در مجلس نمود و کسلاًه ابراز شادمانی نمودند و مردم تا حدی امیدوار شدند و تصور کردند از آن پس دولت و محمد علی شاه تصمیمات مجلس شورای ملی را محترم خواهند شمرد و با ملت در استوار ساختن بنیاد حکومت ملی همدستانان مینمایند ولی وقتی دیدند تغییری در رویه دولت و عمال حکومت حاصل نگردید و کلاًه بار دیگر در مجلس آغاز گله و شکوه نمودند.

عاقبت در جلسه ۱۶ ربیع الآخر مجلس هنگامیکه نمایندگان زبان بانتقاد از دولت گشوده بودند رئیس مجلس مرحوم صنیع الملك اظهار کرد :

« موافق قانون اساسی که امروز در دست است ما فقط میتوانیم با افراد وزراء ایراد وارد آوریم حال تقصیر هر کدام مدلل شده رای گرفته شود که عزل او خواسته شود » و پس از این سخن مجلس رای داد که عزل وزیر افخم که عملاً سمت رئیس الوزرائی داشت خواسته شود و باین ترتیب اولین کابینه دوره مشروطیت پس از چهل روز زمامداری سقوط کرد.

کابینه دوم مشروطه یا کابینه اتابك

محمد علی میرزا پس از شکست نخست خود از مجلس و آزادی خواهان در جستجوی مرد مدبر و وزیر کی بود که زمام کشور را بدو سپارد و بدست او مجلس و مشروطیت را براندازد و برای انجام این منظور میرزا علی اصغر خان اتابك اعظم امین السلطان را از اروپا احضار کرده بود.

اتابك پس از ورود به تهران بازبان چرب نرم خود را طرفدار مشروطه و حکومت ملی خواند و با زیرکی و تدبیر تاحدی زمینه را برای روی کار آمدن خود مهیا کرد و از نیرو پس از سقوط کابینه امیر افخم محمد علی میرزا از فرصت استفاده کرد و اتابك را صدر اعظم و وزیر داخله نمود.

روز شنبه ۲۰ ربیع الاول برای معرفی دولت به مجلس تعیین شده بود ولی برای اینکه قبلاً نمایندگان را کاملاً رام نمایند و روز شنبه يك جلسه خصوصی تشکیل دادند و در آن جلسه حاج میرزا السلطنه که از طرف دولت به مجلس آمده بود و وعده ها و نوید های بسیاری در باره دولت اتابك به مجلس داد و گفت من امروز آمده ام تا معنی

مشروطیت را بشارت دهم و سپس سوگند نامه از وزیران به مجلس ارائه داد که در آن بشف و ناموس خود سوگند خورده و خدا را گواه گرفته بودند که از آن پس همیشه با مجلس همراه باشند. روز شنبه ۲۰ ربیع اول اتابك با ۷ وزیر خود به مجلس آمد و نطق فریبنده ای ایراد کرد و خود را طرفدار جدی و محکم حکومت ملی خواند و سپس وزرای خود را معرفی کرد و مجلس در برابر نطق او اظهار سپاسگذاری و خشنودی نمود.

اتابك بلافاصله مشغول طرح و اجرای دسایس پشت پرده خود برای برهم زدن اساس مشروطیت گردید و نقشه اساسی او برای محو مشروطیت ایجاد نفاق و اختلاف بین طبقات ملت و زعمای مشروطیت مخصوصاً علماء و روحانیون بود و از حربه تکفیر و تهمت الحاد و بی دینی بر علیه آزادی خواهان و مشروطه طلبان استفاده میکرد و ضمناً در داخل مجلس هم سعی میکرد که و کلاً را با فریب و نیرنگ رام خود کند و باین مقصود هم تاحدی نایل شده بود کم کم حوادثی پیش آمد که نقشه های باطنی محمد علی میرزا و اتابك را آشکار کرد و کار بجائی رسید که مردم علناً زبان بیدگویی از کابینه اتابك گشودند و حتی به مجلس که از اتابك هواخواهی کرده بودند میگفتند و و کلاًه را متهم میکردند که از اتابك پول گرفته اند. در مجلس هم رسماً گفته بودند که یا نظم و امنیت را در کشور برقرار کنند یا از کار کناره جوید ولی اتابك که بهوش و نیرنگ خود اطمینان داشت باز هم بفکر افتاد که از راه دسیسه و فریب مجلس را با خود رام نماید.

روز یکشنبه ۲۱ رجب بعد از چهار ماه صدارت اتابك به مجلس آمد پس از شنیدن قسمتی از شکایتهای و کلاًه در باره بی نظمی کشور و عدم توجه نظریات ملت، مستوفی الممالك را بسمت وزارت جنگ و علاء الملك را بسمت وزیر عدلیه معرفی نمود (وزیر جنگ کابینه اتابك قبلاً کامران میرزا نایب السلطنه بود که ابداً پا به مجلس نمیگذاشت و اعتنائی بدان نداشت و مجلس در تاریخ ۱۵ جمادی الاول رای بعزل او داده بود) و سپس اظهار داشت مادر صدد استعفا بودیم و نامه ای در این باره بشاه نوشتم ولی شاه دستخط مرحمت آمیزی صادر کردند و امر فرمودند که دولت با مجلس همکاری نماید.

دو ساعت از شب گذشته جلسه مجلس پایان رسید اتابك با مرحوم بهبهانی باتفاق از مجلس خارج شدند بیرون مجلس ناگهان جوانی از جلو اتابك در آمد و باشلولی که در دستش بود سه تیرپایی بطرف او انداخت که هر سه کارگر آمد تیری نیز بیای سیدی از تماشاچیان خورد و او را زخمی ساخت در همین موقع شخص دیگری مقداری خاک روی هوا پاشید تا مردم ناچار چشم خود را بیندند و قاتل فرار کند.

قاتل هنگامیکه در صدد فرار بود سربازی از نگهبانان مجلس او را دنبال کرد و او چون عرصه را بخود تنگ دید تیری هم بروی خود خالی کرد که به مغزش رسید و در دم جان سپرد. بعد از جیب این جوان کارتی در آمد که در آن چنین نوشته بود عباس آقا صراف آذربایجانی عضو انجمن نمرة ۴۱ فدائی ملت. کابینه دوم مشروطه ایران هم پس از چهار ماه زمامداری باین نحو خاتمه یافت.

اولین کابینه قانونی

از ۱۶ صفر تا ۱۶ ربیع الاول ۱۳۲۵
مدت زمانداری ۴۱ روز

علاء السلطنة وزیر خارجه

نایب السلطنة وزیر جنگ

نخبة السلطنة وزیر معارف

رئیس الوزراء

ناصر الملک وزیر مالیه

فرمانفرما وزیر عدلیه

مهندس الماکت وزیر قضا و خانہ

وزیر انجم وزیر داخلہ

نظام الدین خان کاشی وزیر ہایون وزیر جنگ

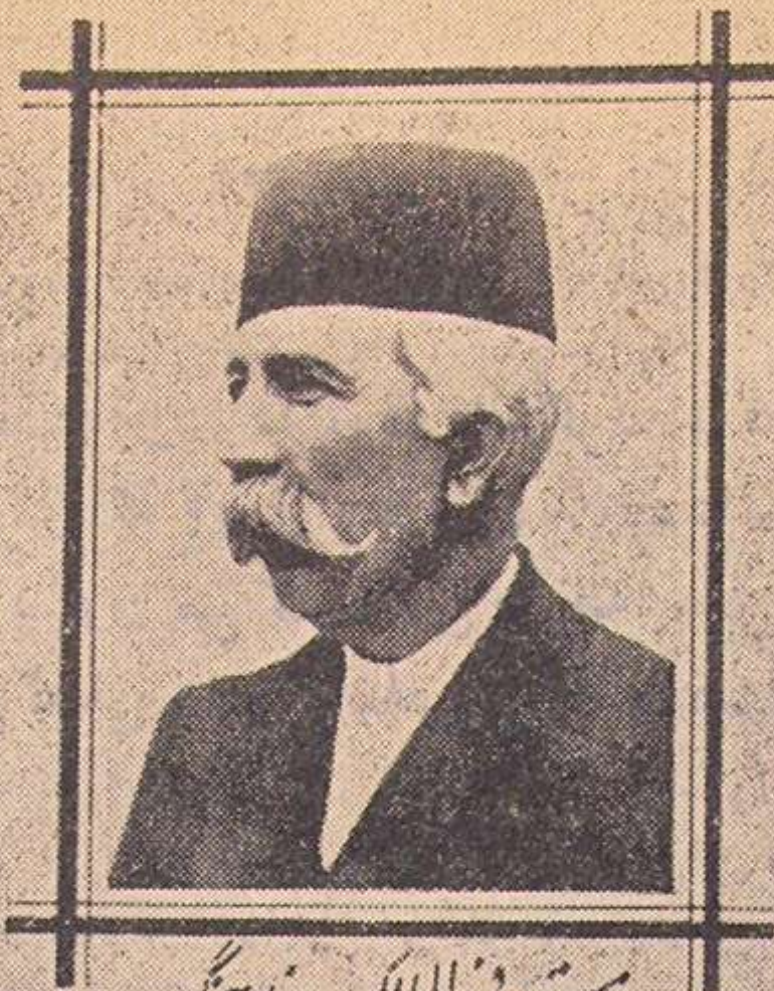
جمع آوری و تنظیم و عکس از نمایانگر مصور رحمانی

دوئین کابینه قانونی

از ۲۰ ربیع الاول تا ۲۱ رجب ۱۳۲۵
مدت زمامداری چهار ماه

مختار السلطنه وزیر معارف

مستوفی المملکت وزیر بیت

علاء السلطنه وزیر خارجه

سید محمد خان علاء المملکت وزیر عدلیه

رئیس الوزراء

ناصر المملکت وزیر مالیه

وزیر بايكون - وزیر تجارت

اتابیک وزیر داخله

مهندس المملکت وزیر فواید عامه

جمع آوری تنظیم و عکس از بهائیکه مصور رحمانی

يك ایرانی ۲۵ درصد بر محصول برنج دنیا افزوده است

مجله امریکائی «کالدز» در یکی از شمارهای اخیر خود، موفقیت يك ایرانی مقیم امریکا را در کشف طریقی برای ازدیاد محصول برنج

شرح داده است. «ما قسمتی از مالیه این مجله را در اینجا نقل میکنیم:» کسانی که برنج می خورند، قسمت مغذی آن را در موقع پاك کردن برنج بدور میریزند. آقای یونان ملك يك ایرانی مقیم امریکا با طریقه ساده ای که آن را «طریقه ملك» مینامد، قسمت مغذی برنج را از درون غده های برنج قبل از پاك کردن آن بیرون می کشد. این طریقه و عمل وسیله شده است که برنج سفید بجای اینکه شکم را پر کند تبدیل به غذای کاملی شده و بنابراین به محصول برنج جهان افزوده گردد.

از خانه دارها سؤال میکرد که چرا بیشتر برنج بمصرف نمیرسانند در ایران هر نفر تقریباً در سال دو یست پوند برنج مصرف می کند و در مشرق زمین بخصوص چین جنوبی و برمه و هندوستان هر نفر در روز بیش از يك پوند برنج بمصرف می رسانند. مشرق زمینی ها تقریباً نصف «کالری» غذائی خود را از این غذای گیرند. در ممالك متحده امریکا مصرف برنج برای هر يك نفر در سال پنج پوند است، در لویزیانا بطور متوسط چهل پوند و در کارولینا و جرجیا و فلوریدا بیست پوند.

در کالیفرنیا که یکی از چهار استانی است که بیش از همه با در امریکا برنج می روید (لویزیانا، آرکانزاس و تکزاس سه استان دیگر هستند) هر نفر آدم نه پوند برنج مصرف میکند. افراد تمام خانه هائی که ملك با آن ها در باره مصرف برنج صحبت کرد، باو اظهار داشتند که برنج پخته را نمی توانند بطور کسرو نگاهدارند در این وقت سفارش های اواز آزمایشگاه رسید و قوطی ها را که باز کرد، برنج های پخته، سفت و بی مصرف بود. آقای ملك نا امید نشد. به کتابخانه ها مراجعه کرده هر کتابی که در باره برنج نوشته شده بود، پیدا و مطالعه کرد و باین مطلب پی برد که در دنیا بیش از سه هزار نوع برنج وجود دارد. ملك پیش خودش فکر کرد که بین این همه انواع برنج، لابد يك نوع برنج یافت خواهد شد که پس از پخته شدن و کسرو کردن، سفت نشود.

فوراً به دانشکده کشاورزی دولتی رفت و پس از آنکه بارئیس مدرسه صحبت کرد بیست نوع برنج را با اختیار او گذاشتند که امتحان بنماید. پس از آزمایش، يك نوع از برنج که باسم «برنج پاتنا» موسوم واصل آن از هندوستان آمده است از سایر برنج ها بهتر و ماده چسبناك آن کمتر بود.

اتفاقاً يك تقویم انگلیسی بدستش افتاد که در آن يك سیاح انگلیسی نوشته بود که بومیان «آسام» محلی که برنج «پاتنا» فقط در آن جا می روید، برنج های خود را پیش از آنکه آرد کنند می پزند. بنا بر این ملك دو باره از برنج «پاتنا» مقدار دیگری تقاضا کرد که برایش بفرستند و این در موقعی بود که پولهایش تمام شده و به آخرین دلار خود رسیده بود.

آقای ملك برنج ها را پخته و در منزل خود آن ها را خشك نمود. ولی باین اشكال برخورد که باید پوست آن ها را بگیرد. هیچيك از آسیا های کالیفرنیا وسیله ای نداشتند که پوست این برنج های ریز را بگیرند.

وقتی آقای یونان ملك که يك جوان سی ساله ایرانی است برای شما کشف خود را شرح دهد و گزارش های «آزمایشگاه غذائی دانشگاه کالیفرنیا» و «دانشگاه آرکانزاس» و «شورای تحقیقات ملی» و یا «سر رشته داری امریکا» را برای شما میخواند خواهید گفت که کشف بزرگی کرده است.

آنچه در این موضوع باعث شکفتی است، این است که آقای ملك ابدأ در این خیال نبوده است که راجع به برنج، انقلابی ایجاد نماید. يك روز یکشنبه که بادوست خود آقای مورای بروکمن در سال ۱۹۳۸ اسب سواری میکرد، در ضمن صحبت باو گفته بود که جای تاسف است میلیون ها لیره برنج در دره ساکرامنتوی علیا بی مصرف مانده و حرام میشود.

آقای ملك از دوستش پرسید که چرا برنج ها را نمی پزند و در قوطی های کسرو نگاه میدارند.

آقای بروکمن که خوار بار فروش بزرگی در سان فرانسیسکو می باشد بوی جواب داد که نمی توان برنج را پخت و بشکلی که بتوان از آن استفاده کرد، در قوطی ها بطور کسرو نگاهداشت، و اگر راهی برای این کار پیدا شود کار بزرگی است که هیچ يك از برنج کاران تا کنون نتوانسته اند در این سرزمین انجام بدهند. آن شب آقای ملك در باره این موضوع فکر کرد و فردای آن روز به آشپزخانه مادرش رفته و مقداری برنج پخته در قوطی ریخت. روز بعد، وقتی که سرقوطی را باز کرد فهمید که چرا کسی برنج پخته را در قوطی نمیریزد. برنج پخته ای که در قوطی بود، توده محکم و بهم چسبیده ای بود و بعد از آن هر روز آقای ملك مقدار دیگری برنج در حرارت های مختلف و روش های دیگری پخت و در هر دفعه نتیجه یکسان بود. فقط يك بار که بیشتر از معمول آن ها را در يك ديك نگاهداشت، برنج پخته غلیان یافت و از سرش ریخت و ترش مزه شده بود.

آقای ملك يك جوان ایرانی است و نیاکان او در ایران اشخاص با نفوذی بوده اند. میسیون های امریکائی که در ایران بوده اند، اقوام ملك را به آمدن امریکا و تحصیل در کالج های جنوبی امریکا ترغیب نمودند. آنها با چهار نفر از نو باو گان خود به امریکا آمدند و چندین سال در «ریچموند» در «ویرجینیا» اقامت گزیدند. پس از آن به شیکاگو مهاجرت کرده از آن جا به سان فرانسیسکو آمده اند.

بهر حال آقای ملك بیکی از شرکت های کسرو سازی مراجعه و تقاضا کرد که برای وی مقداری برنج پخته در لا براتوار های خود تهیه نمایند و تا انتظار وصول آن به خانه های مختلف رفته

شرکت نامبرده این مبلغ را پرداخت و علاوه بر اینکه برایش مبلغ کمی حقوق معین نمود او را مأمور کردند که بکالیفرنیا جنوبی رفته و ده هزار صندوق برنج کنسرو تهیه و برای فروش بیازارلوس آنجلس برده و امتحان کنند که آیا خانه دارها آنها را خواهند خرید یا نه؟ وقتی که ملک ده هزار صندوق برنج کنسرو را تهیه نمود ناخوش شد و به بیمارستان رفت و شرکت که انتظار داشت این ایرانی جوان و خوشگل بفروش آن ها بیفزاید، او را از کار برکنار ساخت. پیش آمد جنگ او را نجات داد. ملک بواسنکتون شتافت و طریقه خود را به ارتش عرضه نمود در این گیرودار پی برد که آنچه آن کشور احتیاج دارد. برنج کنسرو نیست بلکه برنج خشک است. آزمایش دکتور مرگمان رسید و نتیجه باین ترتیب بود که برنج کنسرو ملک دارای ۶۵ درصد «تیامین» ماده قهوه ای برنج و ۸۰ درصد «نیاسین» و ۹۰ درصد آسید «پانتوتیک» و از همه مهم تر محتوی دو برابر ویتامینی است که برنج پاک کرده معمولی دارا است. کارها بدینخواه یونان ملک شد و سر رشته داری ارتش امریکا که پیوسته در پی غذاهای بهتری برای سربازان خود بود پنج هزار کیسه برنج سفارش داد که بدان طریق فراهم و برای سربازان امریکائی ارسال گردد. در سانفرانسیسکو تصمیم گرفته شده بود که ملک بخدمت نظام احضار شود و سرهنگی که مأمور مدرسه پخت و نانوائی بود، از واشنگتن دستور یافته بود که درباره طریقه ملک امتحاناتی بکند و با ملک مذاکره نمود و ملک در مدرسه داخل خدمت شد.

در ضمن خدمت آقای ملک طریقه خود را مجاناً به ارتش امریکا تقدیم نمود و از او برای این کار سپاسگذاری و قدر دانی شد بالاخره کلنل پول لوکان معاون قسمتی که مأمور بهبود مواد غذایی ارتش بود بملک آقای ملک برخاست و اقداماتی نمود که او در خارج از ارتش بتواند ماشین هائی برای آوردن برنج ساختن و تهیه نماید در ارتش این برنجها را بدطالب نداشت برای اینکه هیچ کارخانه ای نمیتوانست آنها را آورد کند. پس از آنکه آقای ملک بکارخانه های متعدد مراجعه کرد اداره حمل و نقل بزرگ شیکاگو که سازنده اتومبیل های تانک و وسائل مواد غذایی بود حاضر شد ماشین فشار بزرگی برای آوردن برنج بسازد. در همین موقع جنگ تمام شد ولی این کارخانه دست از ساختن برنداشت و اکنون نیز مشغول تهیه آسیاهائی برای این کار است.

مقدار برنجی که در امریکا بدست آمده و بصرف می رسد در مقابل مصرف و محصول برنج دنیا بسیار ناچیز است با وجود قیمت کار و مزد زیاد کشاورزان امریکائی می توانند برنج را در امریکا ارزان تر از جاهای دیگر بدست بیاورند. در امریکا بذرها با هواپیما می باشند در حالیکه در مشرق زمین زن ها و بچه ها هریک از گیاه ها را بادست می نشانند، کشاورزان امریکائی در زمین های وسیع برنج کاری کرده و بوسیله لوله آب یاری مینمایند در صورتی که در فیلیپین و جاوه و ژاپون و در بسیاری از نقاط چین و هندوستان برنج را در دامنه تپه ها و قسمت های کوچکی از زمین بعمل می آورند ولی اکنون ملک شرکت حمل و نقل عمومی امریکا اجازه داده است که در تمام دنیا بوسیله نماینده های ماشین ها و آسیا ها برنج خود را ارسال دارد. مهندسین شرکت نام برده مشغول ساختن و تهیه ماشینهای کوچکتر و ارزان تری برای کشورهای خارجه می باشند. از نقاط مختلف طالب این آسیاهای برنج میباشند، برای اینکه بوسیله آنها تمام جبه برنج بیرون آمده و ۲۵ درصد به محصول برنج افزوده می شود.

خوشبختانه يك نفر عالم امریکائی در مراجعت خود از آسیا دستاسی همراه آورده بود و بوسیله آن ملک پوست برنجها را گرفت و برای کنسرو آماده نمود.

پس آن ها را به شرکت کنسروسازی برده دستور داد که کنسرو کنند. چند روز بعد که قوطی ها رسید سر آن ها را که باز کرد، برنج های پخته مثل نفود فرنگی بیرون می ریختند و تمام دانه های برنج پخته از هم جدا و آزاد بودند. ملک خوشحال شد به راز کنسرو کردن برنج پخته پی برده بود. دوستانش باو توضیح کردند که کشف خود را ثبت برساند ولی باز با این اشکال مواجه شد که پیش از ثبت کردن کشف خود، چندین صد دلار برای آزمایش های شیمیائی احتیاج دارد و ملک آخرین دلارش را هم خرج کرده بود. ولی او برای این کار مدتی نزد يك نفر شیمیست کار کرد و در عوض تصدیق و آزمایش شیمیائی را بدست آورد.

ملک «بکانون برنج کاران کالیفرنیا» مراجعه نمود ولی آزمایش شیمیائی او را که بدست داشت نپذیرفتند.

آزمایشهای رسمی تری میخواستند و او را «بدکتر آگینس فای مورگان» استاد دانشگاه کالیفرنیا که یکی از بزرگترین ویتامین شناسهای امریکا است، مراجعه دادند.

انجام این کار نه ماه وقت و ۵۰ هزار دلار پول نقد لازم داشت.

سد شاپور يك شاهكا

امروز هم با نصب چند دستگاه تلمبه برقی ممکن است از
بوجود آورد، اگر سرمایه داران ماسر مایه های خود را به

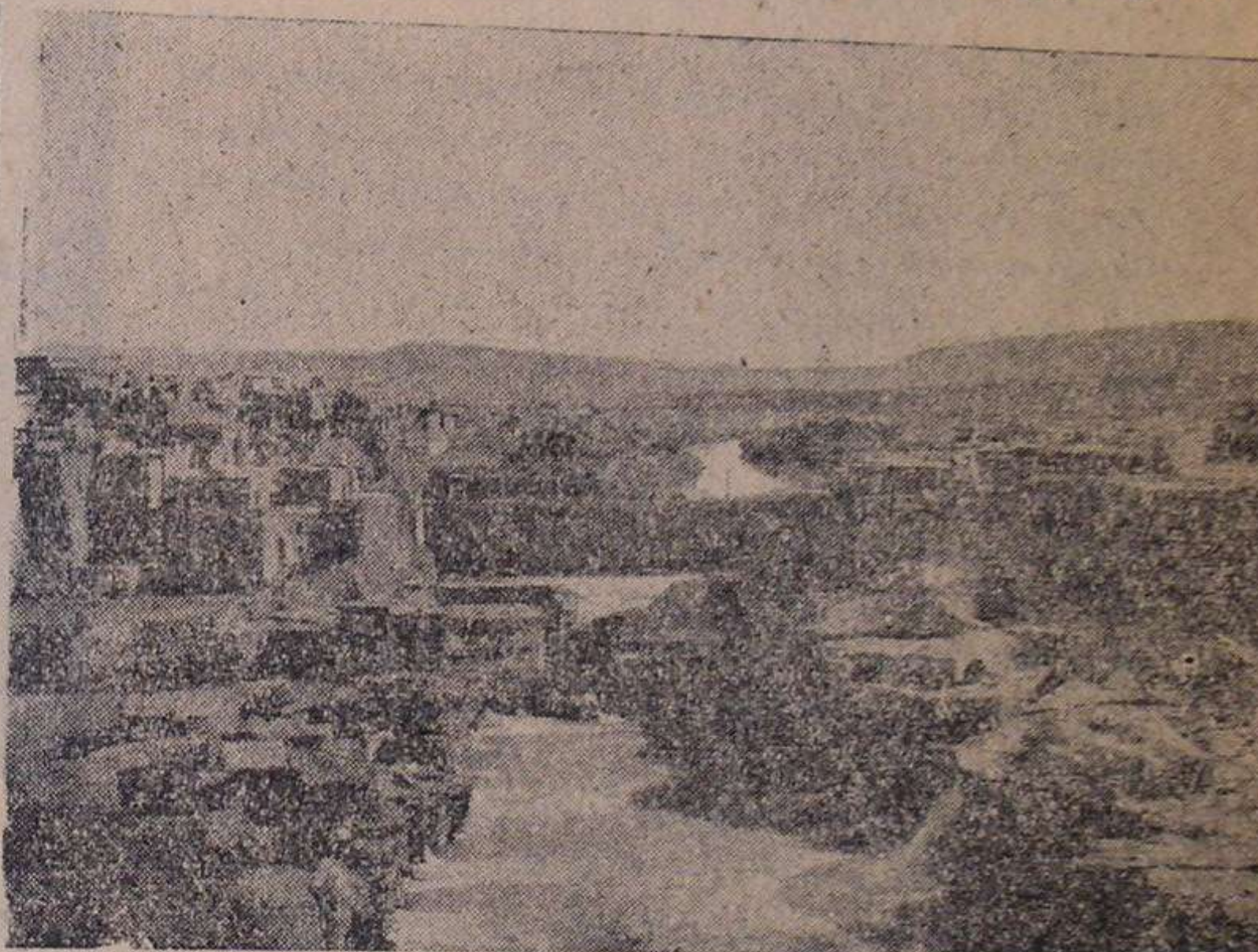
شاپور اول پسر اردشیر بابکان شاهنشاه ساسانی در مود
کرد اما این فتح و فتوحی تنها افتخار این شاه نامدار
ست که مایه عبرت و حیرت است: فرمان شاهنشاه شاپور در
خطه زرخیز خوزستان احداث گردیده که هنوز پس از
قرن اروپاییان بر فراز رود درن ساخته اند و آنرا شاهکار
يك مهندس جوان ایرانی آقای مهندس نوین که سد شاپور
مشاهده کرده سر تعظیم در برابر این شاهکار عظیم
نظر فنی بحث نموده است. مهندس نوین می نویسد از ده هزار
هزارم دیگر آنرا شاهکار و زانجام دهید و دشت زرخیز خوزستان

بیش از هزاران سال است که بشر از نیروی محرک
استفاده مینماید. گذشت زمان و پیشرفت دانش و فن (کشف
بخار، اختراع ماشینهای بخاری و موتورهای با احتراق
الکتریسته و غیره) نه تنها انسان را از نیروی آبشارها
نجات بلکه با کشف الکتریسته و اختراع الترانزور
ترانسفورماتورهای فشار قوی که انتقال نیروی برق را
تر میسازد روز بروز بر اهمیت آنها افزود تا حدی که
امروزی بجای آنکه مانند اجداد خویش کارخانه های آبی (آب
ها) از نظر تسهیل حمل و نقل نزدیک آبادیها بنا نمایند
میتواند در هر نقطه از کشور که آبی و آبشاری موجود
چه در دامن کوهستان مرتفع و پوشیده از برف و صعب العبور
چه در پای دره ای عمیق و چه در میان جنگلی انبوه دور از
آبادی مراکز نیروی برق آبی خود را بنهند و نیروی
را به سبب بهر کجا بخواهد منتقل کند. بدین جهت از
قبل در کلیه کشورهای متمدن جهان فعالیت بیسانندی را
باره شروع نموده و ادامه میدهند یعنی مهندسی باطراف
کشور خویش اعزام میدارند تا در کوهستانها و
حتی دشتها وضع کلیه رودخانه ها را مطالعه نموده
ایجاد اینگونه مراکز تولیدی نیرو و میزان قدرت
آنها را تعیین نمایند و بعضی آنکه محلی برای اینکار
تشخیص داده شد فوراً شرکتی تأسیس و پس از مدت کوتاهی
فنی آغاز میگردد.

وسایل کار و ماشین آلات به نقطه دور افتاده
میشود و فکر و نقشه جامه عمل بنخود میپوشد.
چندی نمیگذرد که ساختمانی بنا میشود و ماشین
میافتد و یکباره از زیر برفهای دائمی و یا از میان جنگلهای
نیروی آب باهمه دائمی خود و با وضعی مخصوص عبور
های توربینی را میچرخاند و يك جریان حیاتی بنام برق
جریانی که دنیای متمدن امروزی بدون آن نمیتواند
خویش ادامه دهد.

مظره عمومی رودخانه گرگر، کانال و آبشار مصنوعی و سد پل شادروان و آسیابها

قسمت پائین کانال پس از آبشار - در این عکس به عمق
و عرض کانال و بالنتیجه به عظمت کار انجام شده میتوان پی برد
توربین آبی در حال آزمایش، درست چپ آقای مهندس
نوین نویسنده مقاله دیده میشوند.

بزرگی صنعتی است

سداستفاده نمود و نیروی برقی بقدرت ۱۰۰۰۰ کیلووات

کارون متوجه کنند خوزستان بهشت برین خواهد شد

والرین امپراطور روم را مغلوب کرد و خود او و سپاهیان ویرا اسیر
آثاری از این شهریار با قندار در این سرزمین هنوز بیادگار مانده
باعظمت کاروان سدها و پلها و کانالهایی برای آبادی و عمران
از بزرگترین شاهکارهای صنعتی است و از یکی از نظایر آن که در این
زمین می شمارند با عظمت تر است .

[illegible]

این نیرو که گاهی بصورت نور در آمده و چراغهای شهری را روشن میکند.

گاهی در کارخانجات شیمیائی ادویه مختلفه برای بیماران
میسازد گاهی چرخهای ماشین های اَبوار را میچرخاند و ماشین میسازد
زمانی پارچه میبافد، وقتی در کوره های الکتریکی، فلزات را ذوب
میکند و خلاصه خدمات گرانبهای برای نوع بشر انجام میدهد از
نیروی آبی سرچشمه میگیرد که از ارتفاع معینی بوضع خاصی جاری
میشود، همان آبی که میلیونها سال است در کشور عزیز ما از آبشار
ها فرو میریزد و یا غرش کنان از دامنه کوهستانها بر روی هم میغلطد
ولی متأسفانه جزیک منظره شاعرانه و زیبا آنهم برای ورزشکاران
و کوه نوردان فایده دیگری ندارد.

خدا میداند که سالیانه چند میلیون ریال ثروت ما از این راه بهدر میرود در صورتی که کلیه شهرهای ایران احتیاج مبرری به نیروی برق دارند.

تشنه جان میدهد و ماء معین میکند .
مراکز نیروی برق آبی از نظر ارزانی بهای تولید و کمی
اشکالات فنی روز بروز بر توسعه خود میافزایند زیرا علاوه بر آبادی
و عمران و استفاده های سرشاری که نصیب صاحبان سهام اینگونه
کارخانجات میشود فرزندان و فرزندان فرزندان آنها هم از این گنج
آب آور بهره مند خواهند شد .

بدیهی است تابشر باشد احتیاج مبرم به نیروی برق خواهد داشت و مراکز نیروی برق آبی بهترین و ارزاترین وسیله تولید انرژی الکتریکی هستند .

توجه ارباب صنایع جهان به چرخهای گردنده آبی باعث شد که مهندسین بیشتر به نیروی تفکر خویش متوسل گردند و ساعات متوالی را در آزمایشگاهها بسر برند و به تکمیل توربینهای آبی همت گمارند بعدیکه میتوان گفت این هنر امروز تقریباً مراحل تکاملی خویش را طی میکند.

زیرا بهره توربینهای آبی بسیار عالی و بانواع مختلف
 بطوری آنها را مسازند که از هر مقدار آب و بهره ارتفاع و بهره

اندازه میتوان استفاده نمود (از يك متر ارتفاع و يك اسب قدرت تا ۲۰۰۰ متر ارتفاع و ۵۰۰۰۰ اسب قدرت) همانطوری که یکتفر زارع میتواند از مختصر شیب نهر زراعتی خود استفاده کند و برق کلبه اش را مجاناً تهیه نماید و یا ماشین های زراعتی مزرعه خویش را بکار اندازد و یکتفر مالک میتواند دهکده و یا منزل بیلاقی اش را بامبلغی در حدود ۳۰ هزار ریال روشن کند.

در مقابل مراکز تولید برق نیرومندی هم در حدود ۱۵۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ اسب وجود دارند که با نیروی آب میگردند و شهرها را روشن میکنند و چرخهای عظیم کارخانجات را میچرخانند البته برای ایجاد اینگونه مراکز برق نیرومند سرمایه های بزرگی مصرف میشود و کارهای شگرفی انجام میدهند.

یعنی مسیر رودخانه هارا برمیگردانند و تونلها و کانالهای بزرگی حفر میکنند و گاهی برای عبور دادن آب از فراز دره ها پل های بزرگی میسازند و خلاصه عملیاتی انجام میدهند که انسان را دچار بهت و حیرت میکنند ولی در عوض سالی میلیونها استفاده مینمایند . بنا براین نباید تصور کرد که حتما باید آبشار مرتفعی وجود داشته باشد تا بتوانند نیروی برق تولید کنند بلکه از هر مقدار

آب و بهر ارتفاع و در هر نقطه میتوان نیروی آب را بنیروی الکتریسته تبدیل نمود و برای حوائج ضروری بکار برد.

اینست نمونه ای از طرز کار کشور های متمدن جهان ولی متأسفانه با اینکه در کشور عزیز ما احتیاج مبرمی به نیروی برق وجود دارد و در اغلب نقاط هم اوضاع طبیعی برای ایجاد مراکز برق آبی بسیار مناسب است و با صرف هزینه مختصری میتوان شهرها را از ظلمت نجات داد هنوز در این خصوص اقدام مفیدی بعمل نیامده است.

البته باید تصدیق نمود که با وضع فعلی جاندارد متوقع باشیم ما هم مانند سایر کشور های متمدن جهان عملیات پردامنه ای را در اینخصوص شروع کنیم زیرا نه بودجه کافی داریم و نه مردان دلسوز و تحصیل کرده در رأس اغلب کار های دولتی ولی با اینحال نومیدی هم خوب نیست بهتر آنست که صاحبان بنگاهها و شرکتهای برق دقت بیشتری مبذول دارند و اقلاً در نقاطی که اوضاع طبیعی بسیار مناسب است ویستن سد و انتقال نیرو بوسیله ترانسفورماتورها احتیاج ندارند شهری را از نعمت برق برخوردار و یا اقلاً منازل زیبای خویش را روشن نمایند و اساساً چه عیبی دارد که در ایران هم مانند سایر نقاط جهان سرمایه داران دور هم جمع شوند و شرکتهایی برای استفاده از منابع طبیعی کشور تشکیل دهند.

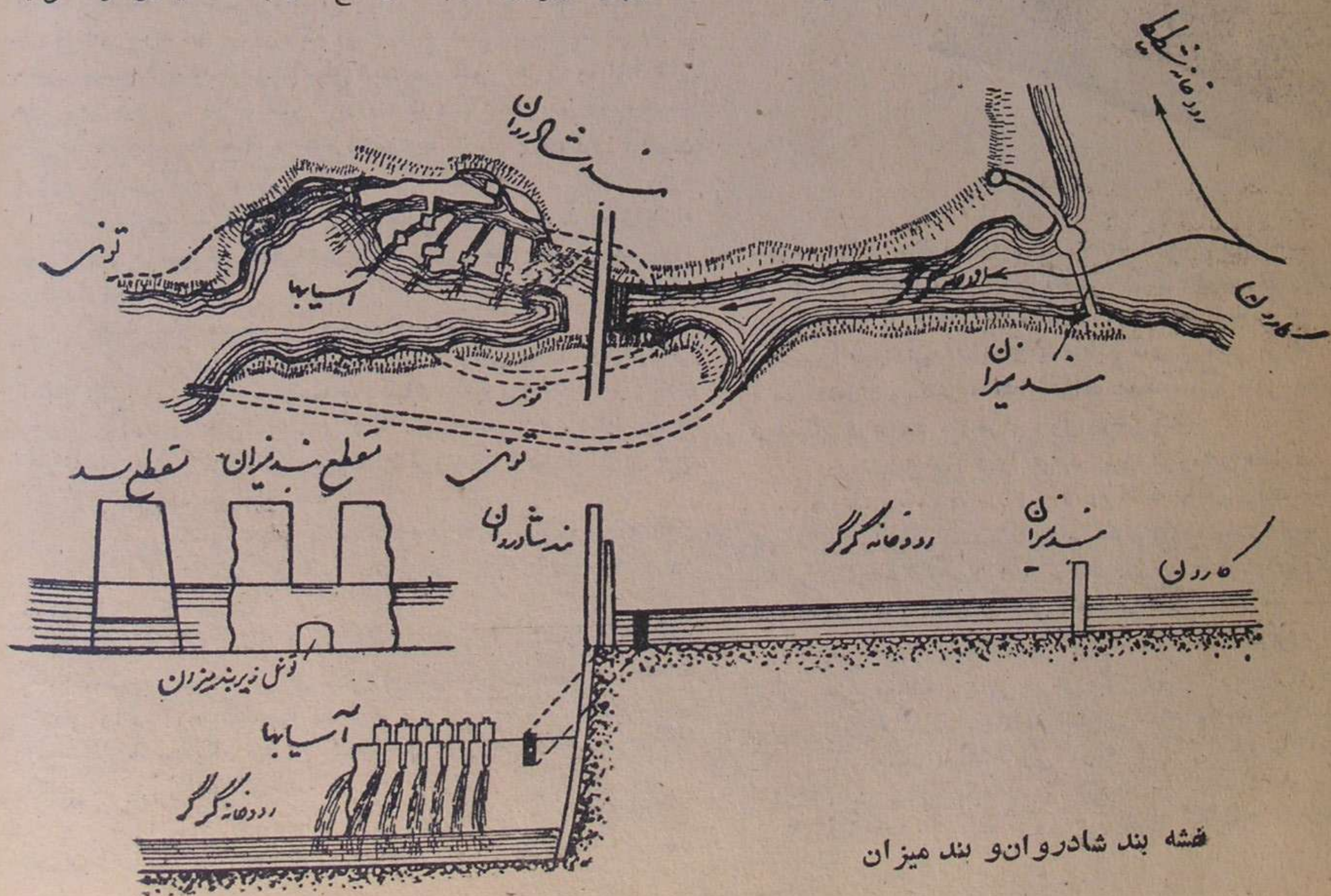
آخر تا کی باید دست روی دست بگذاریم و بر روی گنج های آب و واجدادی با گرسنگی بسر ببریم.

نگارنده اطمینان کامل دارد که کلیه وسایل برای استفاده

از این منابع گران بها مهیاست. هم سرمایه کافی داریم هم جوانان نیرومند و پر شور و دانشمند و هم استعداد و لیاقت کافی در نهاد هر ایرانی نهفته است زیرا ما ایرانیها از عهد قدیم از آنوقتی که کشور های متمدن امروزی در وادی بربریت سرگردان بوده اند شاهکار هایی در باره مراکز تولید نیرو بوجود آورده ایم که مایه حیرت و اعجاب بینندگان میگردد و حتی مراکز تولید نیروی آبی کنونی جهان در برابر عظمت این شاهکار ها بادر نظر گرفتن موقعیت و پیشرفت علوم و صنایع ارزش چندانی ندارد.

نگارنده در اواسط تیر ماه سال گذشته برای نصب و بکار انداختن یک دستگاه تور بر آلتر ناتورایی که نمیدانم چرامهندسین شرکتهای داخلی و خارجی مدت شش سال از نصب آن خود داری میکردند بشوشر عزیمت کردم و با اینکه سعی داشتم کارخانه مزبور را در بدترین شرایط با نداشتن وسایل و در کمترین مدت حاضر بکار کنم باز از باز دید نقاط تاریخی غفلت نکردم. همه میدانید که شوشر شهرست قدیمی و آثار باستانی آن از سه هزار سال قبل بر جای مانده و شکوه و عظمت ایران باستان را در نظریستننده مجسم میسازد و اغلب شخص را بیاد داستان های هزار و یکشب و شکوه و جلال شاهزادگان افسانه ای میاندازد.

اما اکنون بجای قصور مجلل - باغهای زیبا - مزارع سبز و خرم و مردمان راضی و سعادتمند گروهی مفلوک و بینوا مریض و بیچاره بر روی خرابه های کاخ های با عظمت نیاکان ما زندگی میکنند

بطوری که از مقایسه زمان گذشته و حال بیننده حساس فوق العاده متاثر خواهد شد. ولی موضوعی که بیش از همه مورد حیرت و اعجاب بینندگان می شود آثار پل ها، سدها، کانال ها و تونل هایی است که از عهد باستان بمنظور آبیاری و مراکز تولید نیرو ساخته شده و بجزئیات میتوان گفت که سد شادروان (بمعنی فواره یا آبشار) و کانال و آبشار مصنوعی که در آن زمان ساخته شده نه تنها در روزگار پیشین جزو کارهای فنی نوع بشر بشمار میرفته بلکه اکنون هم با گذشت زمان و ترقی علوم و صنایع با همه پیری و فرسودگی مقام خویش را در بین اقران خود محفوظ داشته است برای روشن شدن مطلب يك نمونه از شاهکارهای امروزی جهان را بادوران سابق مقایسه می نمایم :

ساترال کمبز

رودخانه رن که قسمتی از آن از مرز فرانسه و آلمان و سوئیس میگردد یکی از رودخانه های پر آب اروپاست. در مسیرش چند مرکز برق آبی نیرومند ساخته شده که یکی از آنها ساترال کمبز است که در نزدیکی شهر بال در الزاس ساخته شده و حد اقل ۱۵۰۰۰۰ اسب نیرو دارد و یکی از شاهکارهای فنی جهان و بعقیده محافل مطلع تا کنون کاری باین عظمت (در مورد کارهای آبی حتی کانال سوئز و پاناما) در دنیای سابقه بوده است. زیرا در این ناحیه نزدیک رودخانه طبیعی کانالی به طول ۷ کیلومتر و بعرض ۸۰ متر باشیب بسیار کم حفر نموده و بدین ترتیب در انتهای آن آبشاری بارتفاع ۱۲ متر تولید شده که با نصب ۵ دستگاه توربین آبی هر يك بقدرت ۳۶۰۰۰ اسب در حدود ۱۵۰۰۰۰ اسب حد اقل نیرو تولید مینماید.

حال بینیم شاپور در ۱۶۰۰ سال قبل چه کرده است ؟

سد شاپور

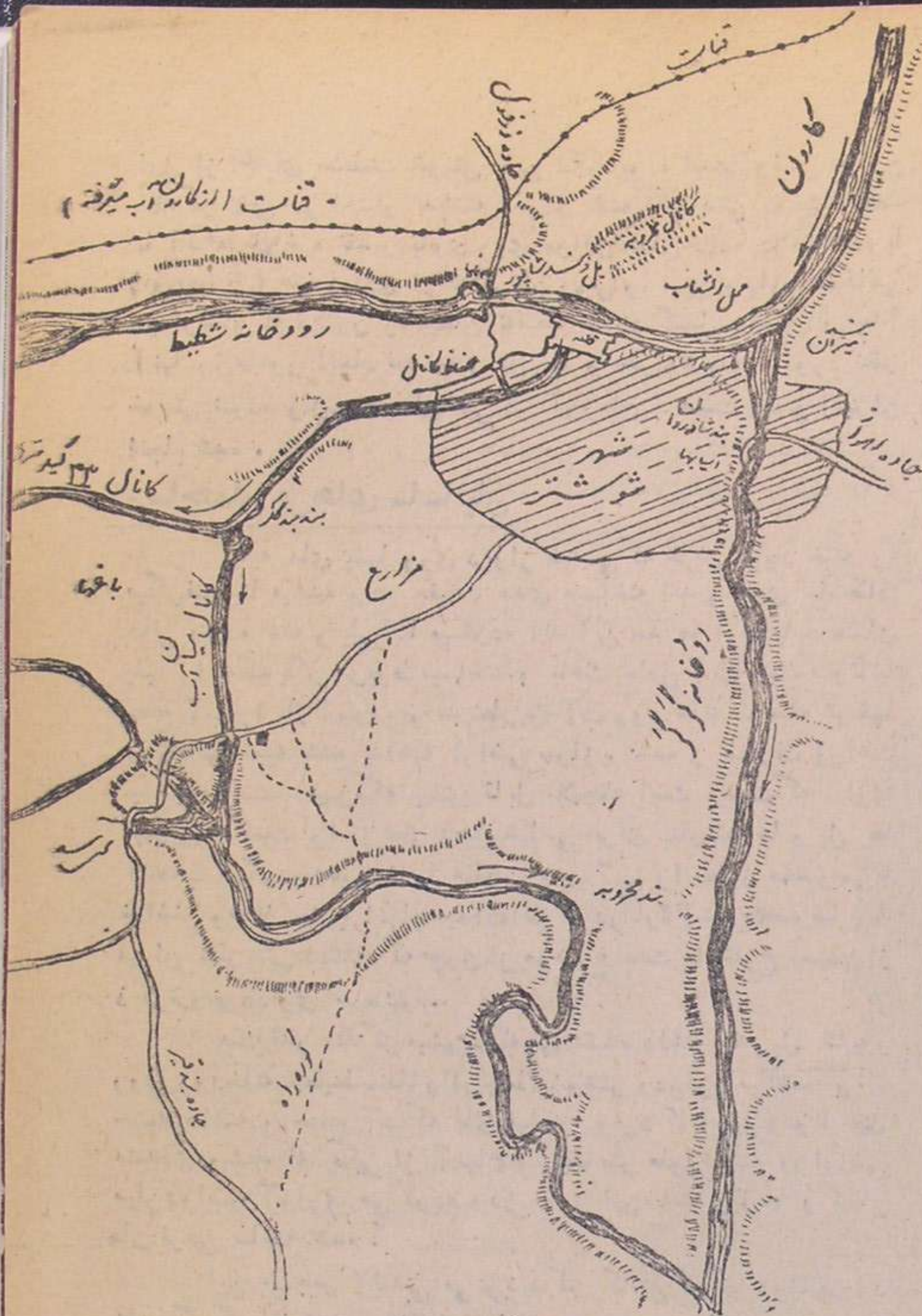
شاهنشاه ایران دستور میدهد تا در طول رودخانه کارون که در نزدیک شهر شوشتر بدو شعبه شطیط (اسم فعلی آن) و گرگر تقسیم شده و شهر را در میان گرفته بمنظور عمران و آبادی کشور سدها، پل ها و کانالهایی احداث نمایند نقشه عملیات بدینقرار بوده است :
(۱) در محل انشعاب دورودخانه سدی بنام بند میزان بمنظور تقسیم آب ساخته شود.

(۲) درروی رودخانه شطیط سد قدیمی اصلاح و روی آن پل بنا نهند.

(۳) در مسیر رودخانه گرگر کانالی بطول در حدود ۶۰۰ متر و بعرض تقریباً ۵۰ متر باشیب بسیار کم حفر نمایند.

(۴) يك سد بنام بند شادروان (بمعنی فواره یا آبشار) بنا نمایند و روی آن پلی بسازند تا هم ارتباط تامین شود و هم آبشاری ایجاد گردد که آب این رودخانه بوسیله تونلها و نقب های مخصوصی به آسیاب های متعددی راهنمایی شده چرخ های توربین های آبی آنها را بگرداند.

(۵) بعد از سد کانالی عمیق بطول چند کیلومتر بطوری حفر نمایند که ۱۰ تا ۱۵ متر ارتفاع (وقتی آب رودخانه زیاد شد ارتفاع به ۱۵ متر هم برسد) ایجاد شده در محل آبشار را در طول کانال تحتانی جبران نموده آب رودخانه گرگر را بمسیر اصلی خویش برساند.

انجام این فکر چندین سال طول کشیده و هر چند اکنون از پل شاپور که درروی رودخانه شطیط بنا شده فقط خرابه ای برجای مانده ولی خوشبختانه سد شادروان و کانال گرگر با ابهت خاصی برجای مانده و آسیابهای آنروزی هم پس از چند بار خرابی و اصلاح در ادوار تاریخی هنوز باولاد شاپور خدمت مینمایند. دکتر مهندس رگن Roggen آلمانی در حدود سال ۱۹۰۰ میلادی برای مطالعات باستان شناسی بخوزستان آمد و درباره تاسیسات آبیاری زمان ساسانیان تحقیقات عمیقی نمود که خلاصه قسمتی از نظریات وی را درباره پل ها و سد های شوشتر از نظر تکمیل مطلب ذکر مینمایم :

مهندس مزبور عقیده دارد که شاپور اول شاهنشاه ساسانی در نظر داشته است بمنظور مربوط ساختن مناطق مختلفه امپراتوری وسیع خویش که بوسیله شعبات کارون و کرخه از یکدیگر مجزا شده بودند پل های متعددی بسازد و از ایجاد اینگونه پلها در منظور داشت اول ارتباط استانهای کشور و تسهیل عبور ارتش از منصفه ای بمنطقه دیگر دوم بالا آوردن سطح آبهای این رودخانه ها و برگرداندن آنها در کانالهای مصنوعی بمنظور آبیاری دشت وسیع و حاصلخیز خوزستان و یقیناً شاپور

اول از ابتدای سلطنت خویش باین فکر بوده است اولی چون کارگر کافی در اختیار نداشته اجرای نقشه اش مدتی بتأخیر افتاده تا آنکه بالاخره تقدیر باوی روی موافق نشان داده در جنگ ادوبا (Edupa) عده زیادی از لشکریان روی را اسیر و بیازداشتگاهی در لرستان که اکنون رومیشان نامیده میشود گسیل داشته و بعداً آنها را مأمور ایجاد سد ها و پل ها و حفر کانالهای مورد نظر خویش نموده و این کارهای فنی در آن زمان بدست این اسیران انجام شده .

ساختمان پل های ساسانیان

پایه های پلها روی دیوار ضخیمی که عرض رود خانه را میگرفته بنا میشده و در حقیقت سدی میساخته اند و روی سد طاق هایی میزده اند و پلی بنا میکرده اند این سد ها اولاً پایه های پلها را یکدیگر مربوط میساخته و باعث تعادل آنها میشده و ثانیاً سطح آب را بالا آورده و بدین طریق آب رود خانه بوسیله تونلها و کانالها تعبیه شده بداخله اراضی سرازیر شده و بصرف زراعت میرسیده است . چیزیکه بیشتر قابل ملاحظه است اینست که اولاً بهترین موقعیت را از نظر زمین شناسی برای بنای سد ها و پل ها انتخاب میکرده اند و ثانیاً عملیات زیر آبی را بطرز مخصوصی با گذاشتن وسائل جدید انجام میداده اند که درباره آنها مخصوصاً بسد میزان نظریاتی داشته که چون از موضوع بحث ما خارج است از ذکرش خودداری مینمائیم .

همین قدر متذکر میشویم که وی عقیده داشته سد پل شاپور روی رودخانه شطیط بمنظور ارتباط بشوشر و دزفول میباشد و ۴۰ چشمه داشته و سطح آب که بالا میامده وارد کانالها و تونل های متعددی میشده که یکی از آنها ۳۳ کیلومتر طول داشته و اراضی میان دواب را آبیاری می کرده و در طول این سدها و پلها و کانال های فرعی ساخته شده .

این مهندس آلمانی می نویسد که کانال گرگر در مسیر رود خانه گرگر بنا شده و اختلاف ارتفاعی در حدود ۱۵ متر ایجاد می کرده (ولی این ارتفاع در تابستان سال گذشته در حدود ده متر بوده بعلاوه وی عقیده داشته که آب گرگر سابقاً خیلی بیشتر از حالیه بوده (لا بد علت وجود سد رودخانه شطیط بوده که آب را بر میگردانده) و سطح بالائی آب در بعضی نقاط پائین تر به ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متر می رسیده و وضع پلها و سدهای شوشر از نقشه ای که مهندس فوق الذکر تهیه کرده بخوبی نمایان است وی بسیار متعجب است که چگونه بند میزان که پی های آن از سطح رود کارون پائین تر است با نبودن وسائل میکائیکی (هوای فشرده و صندوقهای مخصوص و غیره) ساخته شده و نظریاتی نیز ابراز داشته و بعلاوه بوجود تونلی در زیر سد شادروان اشاره کرده و از چرخ های گردنده آبی نامی نمیرد و سد شادروان را فقط بمنظور ساختمان پل و ارتباط بین شوشر و اهواز میداند و حفر تونلها را بقرون جدید نسبت میدهد و بنیان سد شادروان را (که وی سد گرگر مینامد) فقط بمنظور ساختمان پل و ارتباط بین شوشر و اهواز میداند .

اما آنچه نگارنده شخصاً تحقیق نموده ام در آن محل: اولاً کانالهایی برای آبیاری وجود نداشته ثانیاً ایجاد یک چنین آبیاری بدون منظور و سوای استفاده

از نیروی ریزش آب آن هم در زمین غیر کوهستانی خیلی بعید بنظر می رسد .

ثالثاً مهتر از همه آنکه حفر کانال وسیع پائین بعد از سد در این صورت معنی نداشته .

رابعاً پل شادروان چشمه ندارد (در نقشه و عکسهای نمایان است) پس معلوم میشود که آب کانال بالائی فقط بوسیله تونل های مخصوصی از طریق آسیابها بکانال پائین می ریخته و حفر کانال پائین نیز فقط بمنظور جبران این ۱۵ متر ارتفاع بوده که آب را به مسیر اصلی برگرداند .

بنا بر این وجود این تاسیسات یعنی بند شاپور . بند شادروان و بند میزان شباهت کاملی بتاسیسات مرکز نیروی برق ابی کمپز دارد و نمیتوان باور کرد که حفر این کانال عریض و عمیق بدون منظور داشتن استفاده از نیروی محرکه که آب حفر شده باشد و در هر صورت این کانال عظیم فعلاً حفر شده موجود است و آبشار آن دایراست .

جان کلام اینجاست :

که ما با جنبش مختصری میتوانیم در شوشر از همین آبشار مرکز تولید نیروی برق آبی بقدرت حد اقل ۱۰۰۰۰ کیلووات ایجاد نمائیم زیرا کارهای مشکل پرخرج و پر زحمت آنرا نیاکان ما انجام داده اند و شاید بیش از ۹۹۹۹ در ده هزار قسمت آن فعلاً انجام شده و حاضر بکار است و ما باید دو یا سه دستگاه توربین آبی بخریم و در محل کار بگذاریم و یقیناً بهای خرید و نصب کلیه تاسیسات از یک ده هزارم کلیه کار برآتب کمتر خواهد شد

چون کانال حاضر ، سد حاضر ، آب حاضر ، آبشار حاضر و مصرف کننده حاضر است فقط چند نفر جوان مرد لازم است که بتاسیس چنین شرکتی اقدام نمایند .

با برق این آبشار میتوان اهواز شوشر دزفول و ... را از برق بی نیاز ساخت و فقط با نصب چند دستگاه تلمبه بزرگ برقی بدون بستن سد و نهر سازی های بزرگ و پرخرج قسمتی از دشت حاصل خیز خوزستان را بسهولت آبیاری نمود و بعلاوه مسئله مشکل حمل و نقل آن حدود را بوسیله قایق ها و اتوبوسهای الکتریکی بسهولت حل کرد و میتوان اطمینان داشت که منافع سهام چنین مرکز تولید نیروی اقل چند هزار برابر بیشتر از منافع سهام مراکز تولید نیروی برق مشابه آن در سایر کشورها خواهد بود .

در خاتمه لازم میدانم از فعالیت بیمانند مهندسین جوان شرکت آبیاری شوشر که در هوای گرم و طاقت فرسای تابستان خوزستان دور از زن و فرزند بمنظور کمک بیک مشت مردم بیچاره با فعالیت خستگی ناپذیری شب و روز کار میکردند قدر دانی نمائیم . اینها شهر را لوله کشی کرده و با کمی وسائل بیستن سدهای موقتی و آبیاری مزارع و تهیه آب برای زارعین اقدام مینمودند خوشبختانه بنگاه کل آب یاری که برخلاف بسیاری از موسسات مشابه بدست یکمده از مهندسین دانشمند اداره میشود قدر اینگونه زحمات را میدانند بهمین جهت موفق شده است طرحهای عملی مفیدی هم برای عمران و آبادی کشور تهیه نموده و قسمتی از آن را بر حلقه عمل گذارد و اگر کار بهمین روش ادامه یابد و طرز کار آن ها برای سایر ادارات سرمشق قرار گیرد ملت ایران میتواند تاحدی بآتیه خود امیدوار شود .

بزرگترین نقاش عصر قاجاریه

که او را در محافل هنری «رفائیل ایران» نام نهاده‌اند

میرزا ابوالحسن غفاری نقاش باشی صنیع الملک، عموی مرحوم کمال الملک و مؤسس اولین مدرسه نقاشی در ایران است

معروفترین آثار این هنرمند بزرگ، نقاشیهای آتالار نظامیه (لقانطه) است که صنیع الملک بامر صدراعظم نوری ساخته است و دارای ۸۴

تصویر ممتاز از رجال دربار قاجاریه است و صف‌سلام شاه را نمایان می‌سازد

میرزا ابوالحسن پسر میرزا محمد پسر میرزا ابوالحسن را تعمیر کرده و تا این اواخر در مدرسه کمال الملک بدیوار

پسر قاضی عبدالمطلب غفاری کاشانی بموجب آتالار و قرائنی که در آویخته بود.

دست است در سال ۱۲۲۹ هجری قمری متولد شده است جدش میرزا

ابوالحسن مستوفی در زمان نادرشاه و کریم خان زند (۱۱۴۰ - بایران مراجعت کرده و در ۱۲۶۲ صورتی از حاجی میرزا آقاسی

ساخته است که بی نظیر است و به علاوه تابلوهائی که از صورت اشخاص معروف بیادگار گذارده در روی جلد چندین قلمدان بسبک رئالیست جنگ ها و فتوحات نادرشاه را ساخته است که بسیار گران بها و از نوادر صنایع بشمار می‌رود.

در سال ۱۲۷۳ صورتهای آتالار نظامیه را که اکنون معروف بلقانطه میباشد در تحت نظر خود برای میرزا آقا خان اعتمادالدوله صدراعظم نوری با تمام رسانده است در همان سال ناصرالدینشاه يك جعبه رنگ طلا که در وسط آن يك گل الماس گرانبهای آئین نصب بوده با و مرحمت فرموده‌اند.

(روزنامه وقایع اتفاقیه) که در آخر صدارت میرزا تقی خان امیرکبیر منتشر میشد در اول سال ۱۲۷۷ هجری عدد شماره هایش به ۴۷۰ رسیده بود بموجب فرمان همایون شاهزاده علینقی میرزا اعتضادالسلطنه وزیر علوم طبع و نشر آنرا بمیرزا ابوالحسن خان غفاری نقاش باشی واگذار نموده است.

از شماره ۴۷۱ مورخ ۲۸ محرم ۱۲۷۷ (وقایع اتفاقیه) را (روزنامه وقایع) نام گذارده و نقش شیروخورشید سرلوحش که سابقا بوضع بچه گانه چاپ میشد مطابق صنعت ساخته است.

از شماره ۴۷۲ مورخ ۵ صفر ۱۲۷۷ اسم روزنامه بکلی تغییر یافته موسوم به «روزنامه دولت علیه ایران» گردیده با خط خویش و طرز نویسی بطبع رسیده و در صفحه هفت همین شماره خبر زیر نوشته شده است:

تصویر صنیع الملک با دستگاه چاپی که روزنامه «دولت علیه ایران» را طبع مینموده. این هنرمند نامی با همین دستگاه کوچک و با چاپ سنگی، بقدری روزنامه «دولت علیه ایران» مخصوصا ۵۷ صورت رجال زمان را که در آن روزنامه است، نقیص و زیبا چاپ نموده که حیرت آور است.

(۱۱۶۰) در کاشان ضمن منصب استیفا نقاشی میکرده است چنانکه در سال ۱۱۴۷ هنگام تاجگذاری نادرشاه در صحرای مغان که از همه ایران نمایندگان برای حضور در تاجگذاری میرفته‌اند میرزا ابوالحسن مستوفی صورت قاضی عبدالمطلب پدر خود را که سوار قاطر است و از کاشان عازم صحرای مغان بوده با آب و رنگ ساخته است.

میرزا ابوالحسن غفاری ثانی که بعدها نقاش باشی و سپس صنیع الملک شد پس از فرا گرفتن فن نقاشی در ایران و باقی گذاردن آثار نفیس بسبک مینیاتور قدیم و رئالیست جدید در اواسط سلطنت محمد شاه در حدود سال ۱۲۵۶ قمری در سی سالگی بتشویق و مساعدت حسینعلی خان نظامالدوله مشیرالممالک بایتالیا رفته چندسالی در موزه های فلورانس و رم مشغول نقاشی بوده از جمله تابلو هائی که نتیجه مسافرت بایطالیای اوست کبیه تابلوی معروف رفائیل موسوم به (مادونادی فرلینو) است که در موزه واتیکان میباشد و در کبیه مزبور بدرجه ای مهارت بخرج داده که استادان این فن کبیه او را بر اصل ترجیح داده‌اند.

تابلوی مزبور متعلق بمیرزا علی اصغر خان امین السلطان صدر اعظم بود در جنگی که دولتیان باستارخان سردار ملو دربارک اتابک کردند تابلوی مزبور مورد اصابت گلوله واقع شد. میرزا علی اکبر خان کاشانی مزین الدوله آن

چند نمونه از آثار صنایع الملك

مرحوم مستوفی الممالك بزرگ (میرزا یوسف)
اصل تابلوی امیر کبیر و مستوفی الممالك در موزه
ایران باستان است

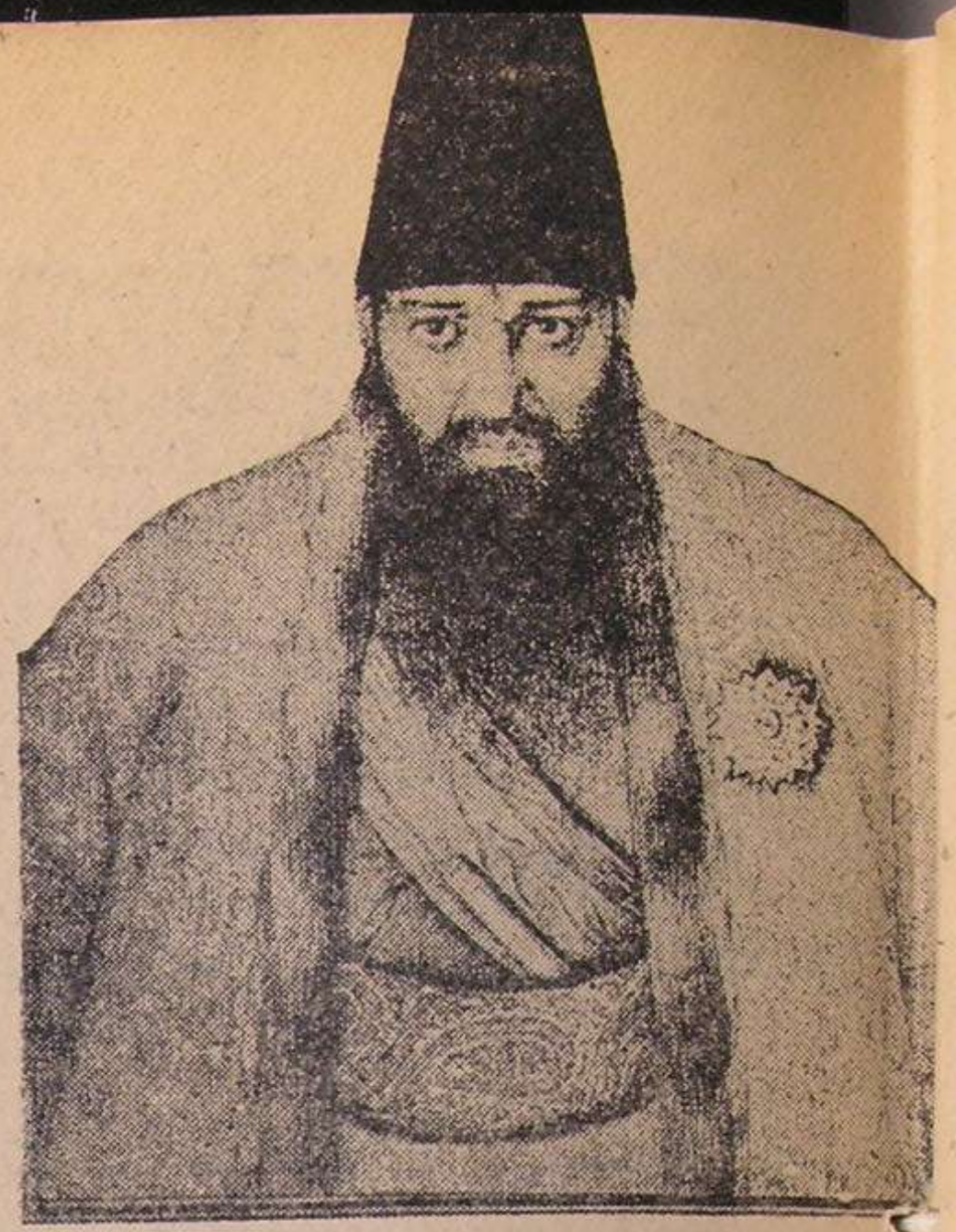
شاهزاده
مویدالدوله

این تمثال منسوب بامیر کبیر است ولی در باره
تمثال امیر کبیر که هـ شکل مختلف آن اکنون در
دست است، اختلاف نظر موجود است که در یکی از
شماره های آینده مورد بحث قرار خواهیم داد.

صدر اعظم نوری اعتماد الدوله
 تابلوی صدر اعظم نوری و میرزا محمدرضا مستوفی متعلق
 به آقای معصومیان یکی از دوستان اران هنر میباشد این دو تصویر
 و همچنین تصاویر پشت جلد صورت ناصرالدین شاه و صورت يك زن را
 آقای معصومیان با کمال سخاوت در اختیار مجله قرار دادند .
 تابلوی ملك الاطباء و شاهزاده مویده الدوله و نیز مثال خود
 صنیع الملك از روزنامه (دولت علیه ایران) متعلق بکتابخانه آقای
 خان ملک نویسنده مقاله گرفته شده است .

صورت ملك الاطباء

صورت میرزا محمدرضا

مستوفی

«چون میرزا ابوالحسن خان نقاشباشی در فن نقاشی مهارت کامل حاصل کرده لیاقت و قابلیت خود را در حضور مهر ظهور همایون بدرجه شهود و وضوح رسانیده خاصه در باره تصویر که از جمله فنون معظمه است مهارت دارد رای جهان آرای همایون آهنگشاهی علاقه یافت که این فن بدیع شریف نیز در ایران معمول و رایج شود لهذا طبع روزنامه دارالخلافه را بعهده او محول و مرجوع فرمودند که باقتضای موقع در هر روزنامه چند مجلس تصویر چاپ شود چنانکه در روزنامه هفته گذشته و این هفته معلوم میشود و فرمان همایون شرف صدور یافته در حق او خلعت مرحمت گردید» و نیز در همین صفحه صورت صنیع الملك بقلم خود او بچاپ رسیده است.

بیست ماه بعد در شماره ۵۲۰ مورخ ۲۷ شوال ۱۲۷۸ میرزا ابوالحسن خان نقاشباشی لقب صنیع الملك یافته به تاسیس مدرسه نقاشی دولتی موفق شد و در همان شماره برای قبول شاگرد اعلان زیر را درج نموده است. بنا بر این میتوان تاسیس مدرسه هنرهای زیبا را در ایران در دوره معاصر از آن تاریخ دانست محل مدرسه مزبور در عمارت سلطنتی نزدیک میدان ارك بوده است

اعلان نقاشخانه دولتی

«چون در روزنامه سابق قلمی شده بود که بعد از اتمام نقاشخانه بجهت اطلاع مردم اعلان جدید خواهد شد که هر کس خواسته باشد طفل خود را به نقاشخانه ببرد که تحصیل این صنعت لطیف نماید دانسته باشد چون این اوقات عمل ترتیب نقاشخانه از هر حیث پرداخته شده است اعلان و اعلام میشود که از این تاریخ ببعد هر کس خواسته باشد طفل خود را به نقاشخانه ببرد نقاشخانه دولتی باز است و صنیع الملك روزهای شنبه را خود بتعلیم شاگردان خواهد پرداخت و سایر ایام شاگردان در همان نقاشخانه از روی پرده های کار استاد و صورتهای باسره فرنگستان و غیره نقاشی و بتحصول این صنعت بدیع میپردازند و روزهای جمعه را که ایام تعطیل ملت و دولت است بجهت آمد و شد تماشاگران قرار شده است که از نوکران درباری و سایر اصناف اعم از هر کس طالب نقاشخانه باشد بیایند و تماشا نمایند بجهت اطلاع ناظرین اعلان شد»

در ۱۲۷۹ ناصرالدینشاه بصنیع الملك امر کرد شمایل مولای متقیان امیر المؤمنین علی بن ابیطالب را مطابق شرحی که در کتاب های اخبار روایت شده بسازد که شاه آنرا همچون تمثال زینت سینه خود قرار دهد. صنیع الملك تمثال مبارك شاه ولایت را ساخته و تقدیم نمود فردای آن روز شاه سلام عام نشست و آن تمثال را در سلام بگردن آویخت و همگی پای تخت شاه را بوسه دادند تمثال نامبرده با يك بسته تربت که خود شاه از سرداب حضرت سیدالشهداء حسین بن علی بیرون آورده بود همیشه در يك جعبه و سپرده بصندوقخانه همایون بود شب اول هرماه جعبه مزبور را می آوردند و شاه پس از دیدن هلال ماه آن تمثال را زیارت میکرد

دو سال پس از افتتاح نقاشخانه دولتی در شماره ۵۵۲ (روزنامه دولت علیه ایران) مورخه پنجشنبه دوازدهم رجب ۱۲۸۰ در انتهای مقاله مفصلی راجع بمطبوعات سطور ذیل نوشته شده است:

«برای اینکه امور چاپخانه های ممالك محروسه و طبع کتب در تحت قواعد مفید درآید و در انتظام آن اهمی شود صنیع الملك رئیس و مباشر امور روزنامه و نقاشخانه و کارخانه دولتی

باید در کلیه امر چاپخانه های ممالك محروسه مراقب و مواظب باشد که بعضی از نسخ که موجب انزجار طبایع است تحت انطباع نیاید» در شماره ۵۹۱ روزنامه مزبور مورخ هشتم ربیع الاول ۱۲۸۳ بعلاوه روزنامه دولت علیه ایران که مصور بوده سه روزنامه دیگر در عالم مطبوعات ایران ظاهر شده و اعلان آن بشرح زیر منتشر گردیده است.

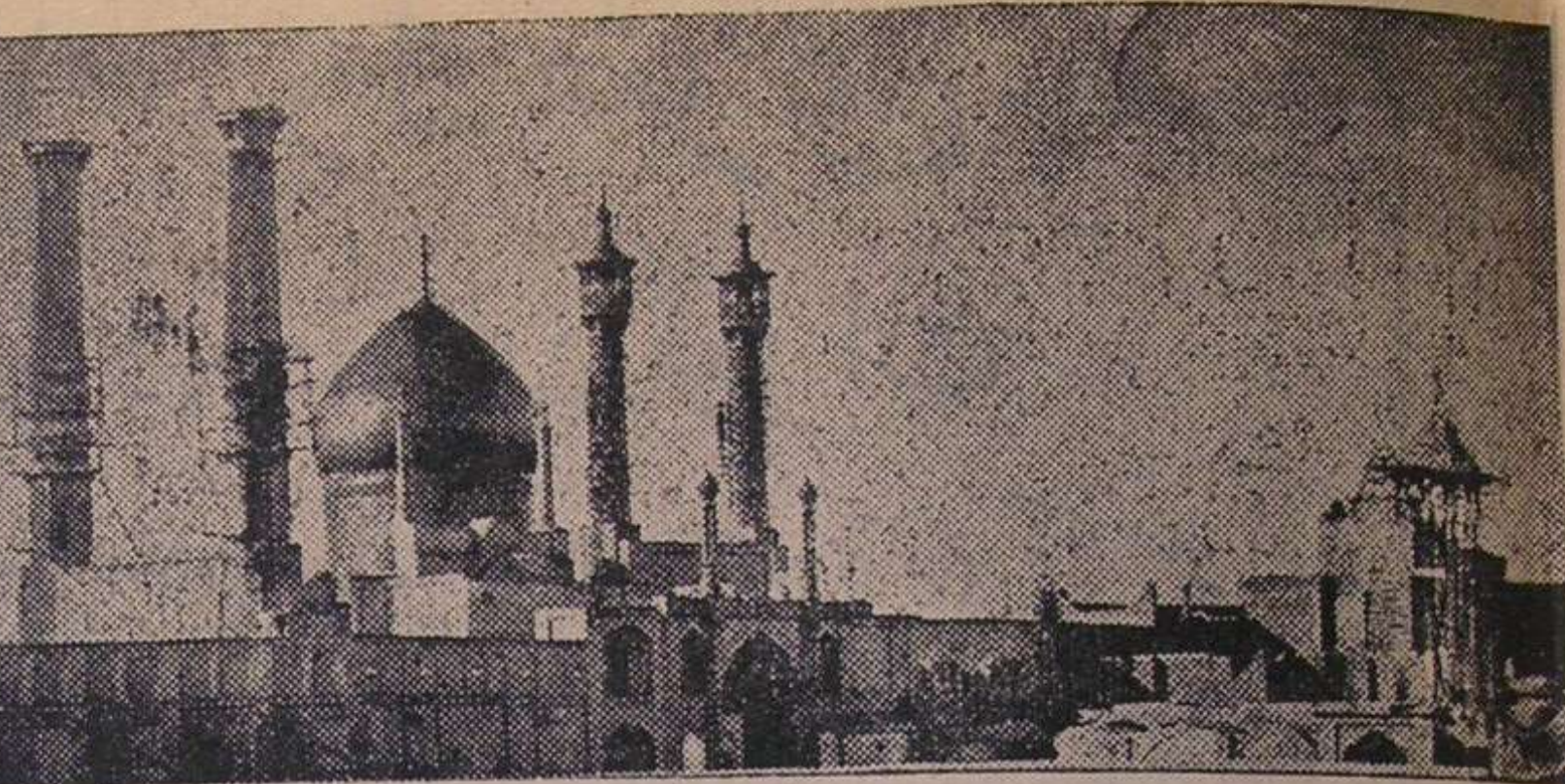
«چون توجه ملوکانه در انتظام امور دولتی از همه جبهه زیاده است و در طبع روزنامجات که در اداره وزارت علوم است اهمی تمام فرموده اند حکم قضا توأم باعضادالسلطنه وزیر علوم صادر شده که در هر ماهی چهار طغرا روزنامه از این قرار طبع شود و میرزا ابوالحسن خان صنیع الملك از طرف وزارت علوم نایب باشد - اول روزنامه دولتی بدون تصویر - دویم روزنامه دولتی مصور - سوم روزنامه ملتی که بطور آزادی نوشته میشود - چهارم روزنامه علمی»

پس از این تاریخ دیگر اسم صنیع الملك در روزنامه های آن ایام و سایر نوشته های دولتی بنظر نویسنده این سطور نرسیده شاید در همان سال ۱۲۸۳ فوت نموده است زیرا وضعیت (روزنامه دولت علیه ایران) که مدت هفت سال در نهایت ظرافت باصورتهای استادانه بطبع میرسید بکلی تغییر یافته و شیر و خورشید سرلوحش دوباره بچه گانه و تصویرهایش ناقابل شده است بعلاوه از خویشاوندان مرحوم صنیع الملك نیز بتواتر شنیده شده که مشارالیه در ۵۴ سالگی بمرض سکتة وفات نموده است.

میرزا علیرضا پسر دوم میرزا محمد بن میرزا ابوالحسن مستوفی غفاری که برادر صنیع الملك میشد هم نویسنده ای صاحب قلم و هم نقاش بوده است از کارهای مشارالیه دو تابلوی روغنی دیده شده که یکی صورت نادر شاه افشار است بسا محمد شاه هندی و دیگری صورت کریم خان زند است که مشغول قلیان کشیدن میباشد. پسر سوم میرزا محمد موسوم بمیرزا بزرگ است از مشارالیه دو پسر باقی ماند یکی میرزا ابوتراب خان غفاری که نقاشی زبردست بوده صورت های قسمت اول روزنامه شرف بقلم اوست مشارالیه در سال ۱۳۰۷ هجری در جوانی خود کشی کرد پسر دیگر میرزا بزرگ میرزا محمد خان غفاری ملقب بکمال الملك است که مرتبه استادی و شهرتی بسزا در این فن حاصل کرده و محتاج بمعرفی نیست. از میرزا ابوالحسن خان صنیع الملك سه پسر باقی ماند پسر کوچکتر از همه که اسمش یحیی خان بود و صورتاً بسیار پیدر شباهت داشت و صنعت نقاشی را هم از پدر و نیای بزرگ ارث برده بود ناصرالدین شاه اسم او را ابوالحسن ثالث گذارد او هم بهمین طریق امضاء میکرد و بیشتر کارهایش کپی از تابلو های اساتید اروپا بود از جمله کپی تابلوی معروف آتش سوزی رم کار رفائیل است که اصل آن در موزه واتیکان میباشد و مشارالیه در ۱۲۹۶ کپی کرده و اکنون در موزه ایران باستان است.

ابوالحسن ثالث در آب و رنگ هم استاد بوده صورت خالوی خود حاجی میرزا عبدالمطلب ادیب را در نهایت خوبی ساخته است. مرحوم صنیع الملك مسلماً در نقاشی دارای فره ایزدی بوده در قرن گذشته ایران شالوده صنعت را او ریخته اساس مدرسه هنرهای زیبا را او نهاده پایه این فن بدیع را او استوار کرده در هنرمندی و ابتکار نظیر نداشته و هنوز کسی در ایران مثل او نیامده است.

استاد حسن بیگ معمار بزرگ ایرانی بناینده صحن جدید قم

در سفری که ناصرالدین شاه قاجار برای زیارت قم و تفرج محلات نموده بود در بین راه در منظریه آقا ابراهیم آبدار پدر میرزا علی اصغر خان امین السلطان را که در آن ایام همه کاره دربار ناصری بود چندین بار احضار کرد.

آقا ابراهیم حاضر نبود و هنوز بمنظریه نیامده بود. شاه بی نهایت متغیر شد و مامورینی چند بی او فرستاد پس از مدتی آقا ابراهیم از راه رسید همینکه از خشم و غضب شاه آگاه شد در دل خود نذر کرد که اگر از خشم و غضب شاه نجات یابد صحن عظیمی در قم بر مزار حضرت معصومه (ع) برپا نماید.

پس از حضور عذری تراشید بطوریکه ناصرالدین شاه را خوش آمد و او را مورد نوازش قرار داد.

آقا ابراهیم هم بنذر و عهد خود وفا کرد و سال بعد تصمیم بنای صحن جدید قم گرفت و پیول آن زمان يك کرور تومان برای این مقصود تخصیص داد.

برای انجام اینکار بزرگ صد نفر استادان هنرمند نجار و حجار و کوره پز و بنا از تهران به حرکت دادند که آن صد نفر در قم مسکن اختیار کردند و نسلی از آنها اکنون در قم باقی مانده است ولی مهندسی و معماری بنا را بعهده استاد حسن معمار واگذار کرد که در عصر خود یکی از هنرمندان بنام و مشهور ایران بود که نظیر او در فن معماری و ساختمان آن روز نبود و در آن ایام در بنای ابنیه و آثار تاریخی از هوش و قریحه و استعداد خدا داد او استفاده می کردند. بنای صحن جدید قم تحت نظر استاد حسن در طی ده سال بانجام رسید که اکنون پس از سال ها از هنر مندی آن استاد زبر دست حکایت میکند مخصوصاً مناره های آن که در حکم اعجاز فن ساختمان است و بیننده از تماشای منظره زیبای آن سیر نمیشود. از کارهای عجیب و حیرت انگیز استاد حسن که زبانزد خاص و عام شد اینست که وقتی دو مناره بلند صحن حضرت عبدالعظیم (ع) کجشد و وضع خطرناکی پیدا کرده بود همه معمارهای تهران اظهار کردند که بجز برچیدن و تجدید بنا چاره ای ندارد و عمله ها هم جرئت نداشتند که بالای مناره روند و آنرا برچینند از اینرو خراب کردن آنها هم دشوار شده بود در این موقع استاد حسن را از قم خواستند و از او چاره جوئی نمودند استاد حسن تمهید کرد که بدون برچیدن مناره ها را راست کند و خطر ویرانی را از این بنای تاریخی برطرف نماید.

سپس از کمر مناره يك پالکی بست و خود او در پالکی نشست و مدت سه روز مشغول عملیاتی در بدنه مناره ها بود. در آن سه روز مردم در صحن حضرت عبدالعظیم (ع) گرد آمده با کمال حیرت نگران اعمال و نتیجه کار استاد حسن بودند و پیش خود استاد حسن و کار او را مسخره میکردند ولی پس از سه روز مردم همه دیدند که مناره ها راست شد و از آن تاریخ تا کنون پس از سالها همچنان مستقیم و پایدار مانده است.

مرحوم حاج میرزا حسین خان سپهسالار هم در بنای مسجد سپهسالار از استاد حسن استمداد کرد و قسمت عمده شاهکارهای حیرت انگیز این بنا یادگار استاد حسن است. و اگر در تمام قسمتهای این ساختمان نظر استاد حسن را بکار بسته بودند این بنا از آنچه امروز هست با عظمت تر میشد.

از مرحوم استاد حسن نقل میکنند که گفته بود من میتوانم از قم تا تهران را يك طاق پنجاه ذرع دهنه بزنم بدون ستون و وسط و عقیده فنی او این بود که ذره ای کج شدن يك آجر در ستون و طاق که بناء متوجه آن نشود کار را تماماً خراب میکند. و اگر بناء بتواند جوری مراقبت در کار نماید که ذره ای کجی و انحراف در قرار دادن آجرها پیدا نشود کارش بی عیب و نقص خواهد بود. استاد حسن معمار متجاوز از هشتاد سال عمر کرد و در باره خلق و خوی او گفته اند که مردی بود تا حدی شوخ و بذله گو و بی نهایت فروتن و متواضع و بدون ادعا و تکبر مخصوصاً در کارهای خود هیچوقت توقع مزد سنگین نمیکرد و حب مال نداشت و فقط بکار و هنر خود عشق میورزید و بتمام معنی يك هنرمند واقعی بود.

جبرئیل شدن استاد حسن

یکی از حوادثی که در زندگانی استاد حسن رویداده و شایسته تذکار است واقعه ذیل است: در سالهای پیش شاید تا ۲ سال قبل در ماه صفر در صحن امامزاده حمزه حضرت عبدالعظیم (ع) همه ساله از طرف خدام آستانه مجلس سوگواری برپا میشد. شبها در آنجا روضه میخواندند و روزها پیش از ظهر مجلس تعزیه خوانی برپا می نمودند. ماه صفر یکی از این سالها ظاهراً مصادف میشود با هنگامی که استاد حسن در حضرت عبدالعظیم بود و گویا در آن هنگام مشغول مرمت و تعمیر گنبد مرقده حضرت امامزاده حمزه یا امامزاده طاهر بود. بقیه در صفحه ۳۸

يك مسابقه بزرگ هنری

برای زنان و دختران ایران

ما از عموم زنان و دختران هنرمند ایران دعوت میکنیم که در این مسابقه بزرگ هنری شرکت نموده و نام و افتخار بزرگی برای خود در میان اقربان و همگسان احراز نمایند

زن خود بزرگترین شاهکار آفرینش و یکی از زیبا ترین بدایع خلقت است و اگر بزیور هنر و دانش آراسته شد فرشته سعادت و رستگاری خواهد بود .
خوشبخت کشوری که دارای زنان هنرمند باشد و سعادتمند ملتی که در دامن مادران هنرور پرورش یابد يك دختر فرزانه ، يك كدبانوی خانه باید هنر را بزرگترین زینت خود شناخته در کسب آن از هیچ نکته ودقیقه ای فرو گذار نکند .

ما میدانیم که زنان ما غالباً دوستدار هنر و زیبایی هستند و ذاتاً قریحه ابداع و ابتکار دارند و اگر از آنان تشویق بعمل آید هنرمندان بزرگی از میانشان برخواهد خاست . از اینرو برای ایجاد يك نهضت بزرگ هنری در میان بانوان و دوشیزگان کشور و بمنظور پرورش ذوق و استعداد و سنجش هنرمندی آنان تصمیم گرفته ایم که در آغاز مهر ماه امسال يك نمایشگاه بزرگ هنری از مجموعه آثار و بدایع هنری و نمونه های کارهای دستی دختران و زنان ایران ترتیب دهیم و از این راه بانوان هنرمند را بجامعه معرفی نموده موجبات تشویق آنان را فراهم سازیم .
ما نوع کارها و آثار هنری را که در این نمایشگاه عرضه خواهد شد محدود نمیکنیم . این نمایشگاه برای قبول همه گونه و همه نوع آثار صنعتی و هنرهای زیبا آماده خواهد بود بطور مثال انواع کارهایی را که دختران و بانوان هنرمند میتوانند در نمایشگاه بهعرض نمایش بگذارند در اینجا مینویسیم

۱- کارهای نقاشی ایرانی (مینیاتور روی کاغذ ، مینیاتور روی برنج و صدف و عاج و غیره)

۲- تابلو سازی سبك جدید (آب و رنگ ، رنگ و روغن ، سیاه قلم ، نقاشی با قلم فرانسه)

۳- کارهای دستی تزئینی (ابریشم دوزی ، نقاشی روی پارچه ، فیله بافی ، لباس بچه و کار دستی و اسباب بازی کودکان)

۴- گل سازی بانواع مختلف با پارچه ، کاغذ ، پر ، پولک

۵- کلاه دوزی

۶- منبت کاری و شبکه سازی با چوب

هنگام افتتاح نمایشگاه از مقامات عالی در خواست خواهد شد که بنام تشویق هنر نمایشگاه را افتتاح نمایند و در مدتی که کمتر از یک هفته نباشد نمایشگاه برای تماشای عموم دایر خواهد بود . و رجال و بزرگان و هنرمندان نیز از نمایشگاه دیدن خواهند نمود .

پس از خاتمه نمایشگاه ، کلیه آثار از طرف هیئتی مرکب از مشاهیر هنرمندان کشور بدقت مورد بررسی قرار خواهد گرفت و بهر يك از کارها و همچنین مجموعه آثار هر کس نمره داده خواهد شد بکسانیکه حائز رتبه اول و دوم و سوم شناخته شوند در طی جشنی جایزه گرانبهائی داده خواهد شد و تقاضای تشویقات دیگر از قبیل نشان و مدال نیز برای آنها بعمل خواهد آمد . ضمناً اسامی و عکس کلیه کسانی که در این نمایشگاه شرکت نموده اند بازگذاشته خواهد شد در مجله چاپ خواهد شد

زنان و دختران هنرمندی که مایل شرکت در این مسابقه هستند میتوانند ضمن نامه ای آمادگی خود و همچنین نوع آثار هنری خود را بما اطلاع دهند و هر گونه توضیحاتی در این مورد خواسته باشند از ما بخواهند

ماجرای کشمیر

بقام هادی جزائری

قسمت دوم

کشیده‌اند و از آب چشمه سارها جوئی بزرگ با آبی زلال جاری است که پس از عبور از آبشارهای متعدد وسط باغ استخری تشکیل میدهد. وسط این استخر کوشکی است به سبک چهل ستون ولی شیروانی بام آن تقلیدی است از شیروانیهای چینی. اطراف کوشک فواره‌های بسیاری با ارتفاع زیاد می‌چینند و دریائی از زیباترین گلها گرداگرد استخر است و ازدور صحنه‌ای از حکایات هزار و یک شب و صحنه از تاریخ عهد عظمت و جلال امپراطوران مغول را مجسم می‌سازد کشمیر اگر مطمئن نظر مردم بصیر و صاحب ذوق گردیده تنها بعزت سبزه و صفایش نیست بلکه عللی دیگر نیز در این امر دخیل می‌باشد که از جمله معبد امرنات است.

این معبد غاری است از نوع یخچالهای طبیعی در دامان یکی از قله مرتفع هیمالیا و در قسمتی از سال بواسطه ریزش آب و شدت سرما در آن ستونهای یخ تشکیل میشود و این ستونها بواسطه خاصیت منشوری که دارند نور را تجزیه کرده و به الوانی دلپذیر در کنج و کنار غار منعکس می‌سازند و بواسطه همین کیفیت غار و ستونهای آن در نظر هندوها جنبه الوهیت یافته و آنرا «امرانات» یعنی مجمع خدایان و ارواح جاوید بام نهاده‌اند و هر سال کاروانهای بزرگی از هندوها با کیسوانی ژولیده و چشمانی که شراره جذب و توجه از آن هویدا است اغلب لغت و برهنه از اقصای نقاط هند برای زیارت امرنات به کشمیر می‌آیند و چه بسیار از ایشان که از صدمه باد و بوران بین راه جان می‌دهند ولی حرارت ایمان باندازه ایست که بازماندگان را از پیمودن راه و تحمل شدائد باز نمیدارد.

شیوع اسلام در کشمیر از نقاط دیگر هند دیرتر بوده و تا سه قرن بعد از حمله سلطان محمود غزنوی در این ناحیه از اسلام اثری نبوده است ولی از آن پس جمع کثیری از مردم کشمیر اسلام آوردند و این کار بدون جبر و خونریزی صورت گرفت. مسلمانان بتدریج مشاغل عمده را قبضه نمودند تا آنکه در حدود ۱۳۳۸ میلادی دست امرای هندو از عموم کارها کوتاه شد و در این تاریخ شخصی بنام شاهمیر الیاس شمس الدین مالک تخت و تاج کشمیر گردید و نخستین

شهر سرینگر پایتخت کشمیر از دوسو بین دورشته کوه محصور است. بر فراز یکی معبد هندوئی است موسوم به تخت سلیمان و بنا بر مشهور بنائی است دوهزار ساله و گویا سلطان محمود غزنوی ضمن حملات خویش در هند هنگامی که به کشمیر پای گذارده دست از کشمیر برداشته و طبع سرکش بر آستان بدایم این سامان سر تسلیم و صفا فرود آورده است تاجائی که بر خلاف معمول در این معبد نماز گذارده و از انهدامش چشم پوشیده است. جمعی از ماروزی عصر برای دیدن معبد از کوه بالا رفتیم لکن دیروقت بود و شب فرا رسید و بنا گفتند که در این ساعت اطراف معبد مزار بسیار است و عبور خالی از خطر نیست. ناچار این کار را بوقت دیگر گذاردیم غافل از اینکه دیدار کشمیر مدتی دراز و شاید برای همیشه مقدورمان نخواهد شد.

بر فراز کوه دیگر سواد قلعه بابر و باروی محکم نمایان

است.

این قلعه را جهانگیر امپراطور مغول ساخته و منظورش حفظ و حراست شهر است و از آن تاریخ تا امروز سربازخانه و محل پادگان می‌باشد.

کشمیر همواره بیلاق و تفرجگاه بزرگان هند و اهل دل بوده البته امپراطوران مغول نیز از این قاعده مستثنی نبوده‌اند چنانکه از عهد اکبر به بعد عموماً قسمت عمده عمر خویش را کنار چشمه و در آغوش مرغزارهای این سامان بسر برده‌اند و برای خود و زنان سبیل بر خویش عمارات و باغهای بی‌مثل به سبک باغهای صفوی بنا نهاده‌اند که بهترین آنها باغ نشاط و شالیار است که هر یک نمونه کاملی از ذوق و زیبایی می‌باشد.

این باغها در دامان تپه‌هایی واقعند که حلقه وار شهر را در بر گرفته و بر دریاچه «دال» مشرف می‌باشند. پلی و راهی سنگ چین باغ نشاط را بجزیره مصنوعی که وسط دریاچه از چهار چناری بسیار زیبا تشکیل گردیده متصل می‌سازد. این باغ دو طول خود چهار خیابان دارد که اطراف آن چنارهای سیصد ساله رسته و سر بفلک

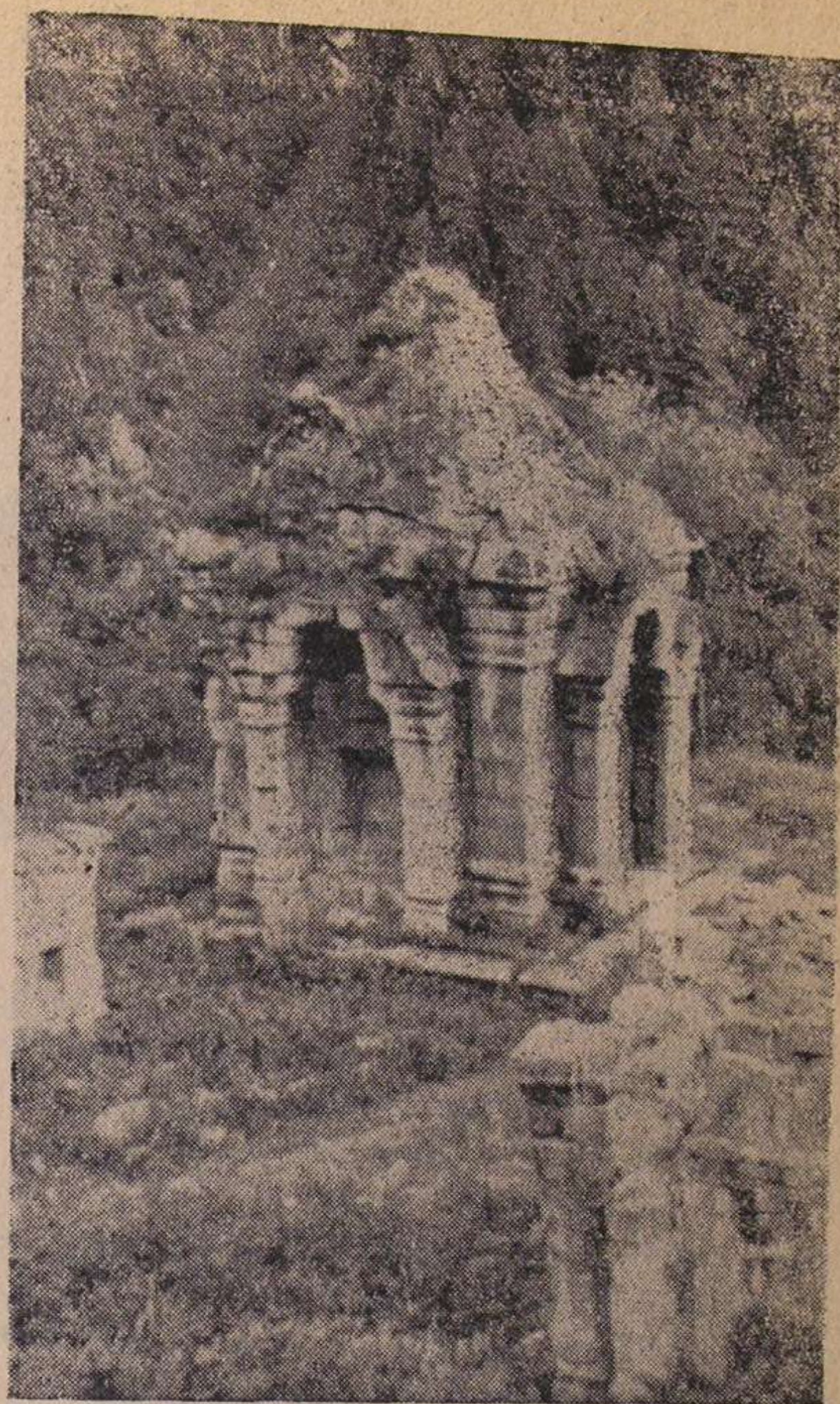
سلسله حکمرانان مسلمان این خطه را تاسیس نمود . چندی بعد سلطان
از این خاندان منتزع گردید و به سلسله دیگری رسید که موسی
شهاب الدین نام دارد در این اثنا نوبت حکمرانی کشمیر به
رسید سنگدل و سفاک که به بهانه مذهب خونریزیهای بسیار
و ویرا اسکندر بت شکن لقب داده اند و در مدت بیست و پنج
زمانمداری خویش آنی از خونریزی و خرابی غافل ننشست .
بعد از اسکندر بت شکن تاج و تخت کشمیر بر روی
بسیار عادل و مقتدر موسوم به زین العابدین و مردم کشمیر
« زینل شاه کبیر » میخوانند .
وی پنجاه سال سلطنت کرد و برخلاف سلف خویش
وداد کاری نکرد .

این سلطان یکی از دلباختگان تمدن و فرهنگ ایران
و در راه اشاعه آن کوششهای بسیار نموده است . بطوریکه
مساعی وی این تمدن و فرهنگ در کشمیر پایه و مایه
یافت .

زینل شاه از ایران مخصوصا خراسان زارع و صنعتگر
بسیار بکشمیر برد و دربارش پیوسته مجمع علمای گویندگان
زبان و جلوه گاه ادبیات ایران بود تا جایی که فارسی زبان
و لفظ قلم شد و بر پیشانی هر بنا و حتی روی سنگهای قبر
و ثرا بخط شیرین نستعلیق نگاشته گردید و این وضع تا
دوام داشت .

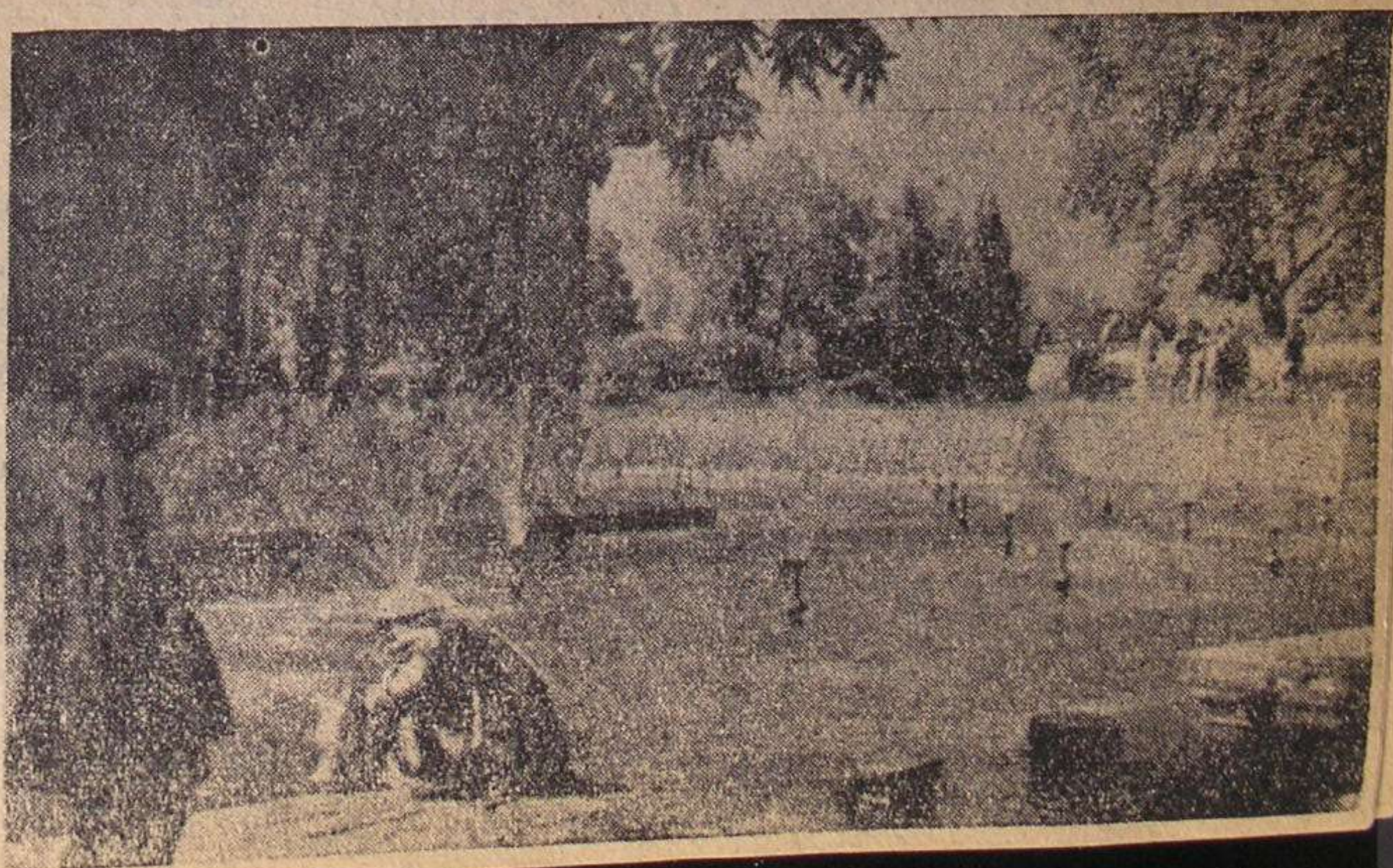
ولی در این تاریخ سیکها بر این ناحیه تسلط یافتند و
و تاج کشمیر را تصاحب نمودند و بنای اینداع مردم را گذاشت
اشاعه زبان و رسوم خویش اصرار ورزیدند و لذا زبان و ادب
فارسی رو بزوال و انحطاط نهاد .
حفریات و کشفیانی که در کشمیر بعمل آمده نشان
که کشور ما و کشمیر از لحاظ تمدن و فرهنگ همواره در
و تماس بوده اند .

ولی بعد از اسلام خاصه در دوران سلاطین صفوی این
ارتباط محکمتر شد و ابنیه و آثار آن عصر گواه این گفتار
[بارگاه شاه همدان که یکی از خانقاههای معتبر کشمیر است
آشیخ محمد عبدالله از پیشوایان معروف کشمیر با آنکه مسلمان
طرفدار الحاق کشمیر به هندوستان میباشد .

بت خانه تخت سلیمان که بر فرار کوهی در مجاورت پایتخت
کشمیر بنا گردیده

فواره های استخر باغ نشاط کشمیر منظره ای بس دلکش و بدیع دارد

است عظیم دارای طالار های متعدد و ستونهای چوبی . بقول یکی از دوستان بهترین تعریف آن اینست که بگوئیم چهل ستونی است با ارتفاع عالی قابو با این تفاوت که چوب بندیهای سقف این بنا از چوب بندیهای بام چهل ستون و عالی قابو برآب حیرت انگیز تر است . این چوب بندی ها هفت طبقه میباشد و الوار های قطور را با مهارتی کامل مهار کرده بهم بسته اند و فاصله طبقات طوری است که هنگام ضرورت نجار و کارگر باسانی میتواند در فواصل آنها رفت و آمد کرده بترمیم آنها پردازد .

صنایع دستی کشمیر شهرت جهانی دارند و چنانکه میدانیم مطلوبترین آنها ترمه و شال است .

ولی متأسفانه این صنعت فعلا در حال انحطاط و متارکه میباشد و آنگونه شالها که مایه اعتبار و موجب افتخار خانواده ها بود و چون گوهری گرانبها پشت در پشت بارت می رسید دیگر بدست نیاید .

این شالها بر دو نوعند: یک رو و شالهای دو رو که پشت و روی آنها تفاوت ندارد مرغوبتر و ذقیمت ترند .

این اوقات ابریشم دوزی و قلاب زنی جای ترمه و شال را گرفته و منبت و مشبك و قالی بافی و تهیه اشیاء از خمیر کاغذ در اوج ترقی و کمال خود میباشند .

صنعت قالی بافی در زمان اکبر امپراطور مغول بهندوستان رفته ولی در سالهای اخیر قبل از جنگ ترقی و بهبود عمده حاصل نموده است .

بطوری که بین بعضی قالیهای کشمیری و قالیهای خوب ایران تفاوت محسوس نیست و نقشه آنها عموماً نقشه صفوی است که توسط استادان و نقاشان ماهر تهیه و طراحی میشود .

سرهاری سینک مهاراجه کشمیر میخواست استقلال کشورش را حفظ نماید ولی جریان حوادث او را ناگزیر نمود که الحاق کشمیر را به هندوستان اعلام کند

چنانکه قبلاً اشاره شد در ۱۸۱۹ طوایف سینک بر کشمیر تسلط یافتند و این خطه را از کشور افغانستان منتزع کردند و در مدت بیست سال دوره فرمانروائی خود نسبت بمال و جان و عقاید و رسوم مردم این سامان تعرض و تعدی بسیار نمودند بطوری که کشمیر کانون فتنه و اغتشاش شده بود و چون این ناحیه از نظر جغرافیائی و نظامی موقعیت بسیار حساس دارد و ادامه این بی نظمی بهیچوجه صلاح نبود حکمرانی کشمیر بخانواده گلان سینک واگذار گردید .

مهاراجه که فعلاً مدعی حکمرانی کشمیر است شخص چهارم

این مرد از عشایر آفریدی است که در کشمکش اخیر بدست نیرو های هندی اسیر گردیده بطوریکه در عکس دیده میشود نیروهای هندی هنوز او نیفرم انگلیسی بر تن دارند .

استاد حسن يك معمار بزرگ ایرانی

بقیه از صفحه ۳۲

روزی در امامزاده حمزه تعزیه قربانی کردن حضرت اسمعیل را برپا کرده بودند حساس ترین صحنه این نمایش مذهبی آن جاییست که حضرت ابراهیم خلیل کارد بر حلق فرزند خود اسمعیل نهاده بفرمان خدا قصد ذبح او را دارد در این هنگام جبرئیل از آسمان نازل میشود و گوسفندی با خود همراه میاورد تا حضرت ابراهیم گوسفند را بجای فرزند خود قربانی نماید. تعزیه خوانها از بودن استاد حسن در حضرت [عبدالعظیم] استفاده کرده در صدر بر میایند که ابتکاری بخرج دهند و جبرئیل را طوری از آسمان بزمین بیاورند که در بینندگان ایجاد تحسین و حیرت نماید. هر طور بوده استاد حسن را که در این هنگام پیر مردی سالخورده بود با مقصود خود موافق مینمایند و استاد حسن دوطناب از فراز بام ایوان امامزاده حمزه بداخل صحن روی حوض آ که صحنه نمایش بود وصل کرد و يك جعبه چوبی را بنحوی روی آن قرارداد که باسانی روی طناب میلغزید و پائین میآمد. آزمایش چندین بار قبل از تعزیه بعمل آمد در آزمایشها خود استاد حسن که در درون جعبه نشسته بود از فراز بام باسانی بزمین آمد با وجود این آزمایشها کسیکه نقش جبرئیل را نیز عهده داشت زیر بار نرفت که در جعبه بنشیند ناچار گریبان استاد پیرمرد را گرفتند که بیا خودت نقش جبرئیل را ایفاء کن.

استاد حسن هر قدر گفت اینکار از من ساخته نیست دست از او برنداشتند و آنقدر برخواستند و تمنا افزودند تا پیرمرد هنرمند را راضی باینکار کردند و چند بیت شعر مناسب هم باو آموختند که آنرا بخواند ولی استاد حسن زیر بار پوشیدن لباس جبرئیل نرفت و قرار شد با همان لباس معمولی خودش این نقش را انجام داده کار جبرئیل تعزیه را انجام دهد.

تعزیه شروع شد و هنگام ذبح حضرت اسمعیل فرا رسید ناگهان مردم ملاحظه نمودند دوطنابی که بکنار حوض آویخته بودند بحرکت در آمد و جعبه ای که استاد حسن در درون آن نشسته و گوسفندی در جلوی خود قرار داده بود از فراز بام روی دوطناب نمایان شد.

جعبه آهسته آهسته پائین میآمد صدای تحسین و اعجاب مردم بلند بود. استاد حسن هم شروع بخواندن اشعار خود نمود و با صدای نازک و ضعیف خود چندی از شعرها خواند در این موقع صدای همه مردم و موزیک موجب رم کردن گوسفند شد و گوسفند بسختی شروع بدست و پا زدن کرد و هر قدر استاد حسن میکوشید گوسفند را نگاه دارد و رام کند میسر نمیشد.

بالاخره گوسفند تعادل را برهم زد و جعبه و گوسفند و استاد حسن بیچاره سرازیر شدند و مجلس بهم خورد. بیچاره استاد حسن از این زمین خوردن صدمه سختی دید و از قرار مدتی بیمار و زمین گیر شد ولی صدمه جانی باو وارد نیامد و پس از این واقعه باز هم سالها جهان ساختمان و هنر از وجود او بهره مند بود. در باره این واقعه استاد حسن گفته بود همه چیز را فکر کرده بودم بجز اررم کردن گوسفند. این هم واقعه جبرئیل شدن اینمرد هنرمند و بی نظیر بود.

از مهاراجگان این کشور میباشد و در دوران جنک چون جمعی از اتباعش داخل ارتش متفقین شده و عده از آنها به ایران اعزام گردیده بودند وی برای ترغیب و تشویق آنها سفری به ایران نموده است.

جمعیت کشمیر اقلانودو پنج درصد مسلمانند ولی در تاریخی که من آنجا بودم عموم کارها بدست سیکها و هندو ها سپرده شده بود.

مردم از رفتار عمال مهاراجه رضایتی نداشتند و به ایشان با نظر بغض و کینه می نگریستند و قصرهای مجلل و باغهای مصفای مهاراجه در قبال خانه های خراب و دهات ویران اطراف که مسکن جمعی مردم برهنه و بی خون بود خاطر هر بیننده را ملول میساخت و قسمت عده از دسترنج مردم فقیر و مستمند کشور به غف اخذ میشد و صرف تفنن و تجمل دستگاه دولت میکردید لذا هرچندی یکبار انقلاباتی رخ میداد و مردم بر علیه مظالم عمال حکومت قیام می نمودند.

قبل از استقلال و تجزیه هندوستان جمعی از آزادخواهان کشمیر حزبی داشتند و ریاست آن با شیخ جوانی بود موسوم به شیخ عبدالله ملقب به شیر کشمیر که اغلب بر علیه مهاراجه و عمال وی نطقهای آتشین ایراد مینمود.

وی و هواخواهانش با حزب کنگره هند دوست و هم داستان بودند و چون دو سال پیش شدت اعمالشان از حد گذشت مهاراجه او و بعضی از همدستانش را محاکمه و محکوم ساخت و هنگامیکه نهرو خواست برای دفاع و حمایت وی بکشمیر بیاید مهاراجه از ورود وی جلوگیری کرد و چون از طرف نهرو اصرار و با فشاری شده بود سربازان مهاراجه وی را به ضرب سر نیزه مجروح نمودند.

هنگامی که هندوستان تجزیه شد و به پاکستان و ایندیا منقسم گردید به شاهزادگان هند اختیار داده شد که یکی از دو کشور ملحق گردند.

مهاراجه کشمیر پس از مدتی تردید الحاق خود را بکشمیر هندوستان اعلام داشت ولی این عمل بکلی برخلاف تمایلات اکثریت مردم کشمیر بود.

لذا دست بشورش و انقلاب زدند و بین ایشان و قوای حکومت تصادماتی رخ داد و جمعی بی گناه کشته شد و فجایعی بسیار صورت گرفت.

در این خلال با کمال تعجب شیخ عبدالله هوا خواه و فدائی مهاراجه شد و کسی را که تا آن روز مسئول تمام بدبختی های مردم و خرابی های کشمیر معرفی مینمود بفاصله چند ساعت مجسمه عدل و انصاف و نمونه جوانردی و آزادخواهی شناخت.

هنگامی که خبر این وقایع و تعدیات عمال مهاراجه مخصوصاً فرقه سیک شایع شد عموم مسلمانان هند مخصوصاً طوایف سرحدی را متاثر ساخت و بحایت هم کیشان برانگیخت و دسته سیاسی دیگری بنام « نهضت آزاد کشمیر » بریاست سردار ابراهیم خان تشکیل شد و فریقین دست بجنک و کشتار زدند و بطوریکه خوانندگان محترم اطلاع دارند آتش این فتنه هنوز زبانه میکشد.

آیا دنیا رو بجننگ میرود؟

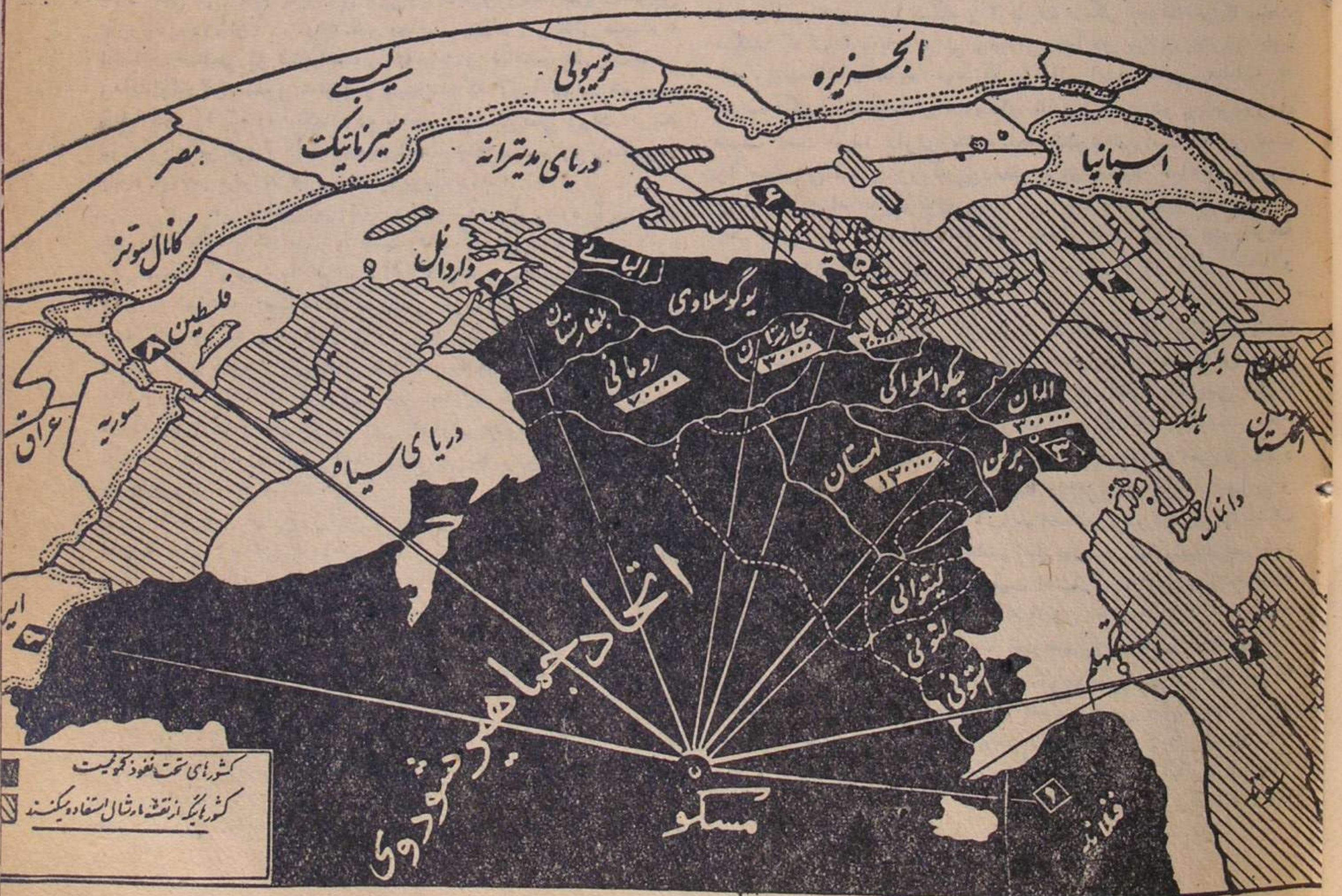
حقیقت اوضاع سیاسی جهان

از دریچه چشم بزرگترین مفسرین سیاسی جهان

مقایسه اقتصاد و قدرت نظامی امریکا و شوروی

آیا شورویها بسلاح اتمی دست یافته اند؟ قضاوت مردم شوروی در باره

امریکائیہا و انگلیسہا

کشورهای تحت نفوذ کمونیست

کشورهایگز از نقشه امثال استفاده میکنند

اختلاف دو دولت بزرگ شوروی و آمریکا پس از وقایع این ماه بجایهای بسیار باریک و حساس کشیده شده و بهمین جهت نگرانی زاید الوصفی اکنون سراسر مردم جهان را که بشدت از جنگ و خون ریزی بیمناکند فرا گرفته و همه از یکدیگر می پرسند آیا این جنگ وحشتناک سردی که اکنون بین دول بزرگ در گیر است منجر به جنگ خونین واقعی میگردد؟

مقاله ای که در اینجا از نظر خوانندگان میگذرد و با استفاده از نظریات بزرگترین مفسر سیاسی جهان تهیه شده تا حدی حقیقت اوضاع سیاسی دنیا را برای شما روشن میسازد و مقاصد و هدف های دول بزرگ را مشخص مینماید.

رئیس جمهوری و سناتور ها و روسای کشورهای متحده امریکای شمالی مکرر اظهار کرده اند که امریکامایل به جنگ نیست حالا باید پرسید اگر امریکا طرفدار جنگ نیست آیا دولت شوروی در نظر دارد علیه امریکا جنگ را شروع کند؟ یا اینکه اگر امریکا پیش از امروز احساس خطر نمود و روسها باز هم سعی در پیشرفت نفوذ خود در اروپا نمودند امریکا ناگزیر با اعلام جنگ خواهد شد؟

در باره نظریات شوروی بطور کلی مطبوعات آن کشور ساکنند و همچنین راجع به نقشه های استراتژیکی و اقتصاد نظامی خود بحثی نمی کنند بنابر این بقول خبرنگار روزنامه معروف سوئیس «ژورنال دو ژنو» در واشنگتن محافل مطلع امریکائی هیچگونه اطلاعات مستقیمی از نقشه احتمالی شوروی و مقاصد و نظریات حقیقی زمامداران آن کشور ندارند و نمیدانند که آیا دولت شوروی واقعا خود را آماده جنگ نموده یا چون از ضعف فعلی دولت امریکا در اروپای مرکزی آگاه است میخواهد با جنگ سرد و روش مخصوص بخود هر قدر میتواند نفوذ خود را توسعه دهد؟

در نظر محافل امریکائی برای اینکه معلوم شود آیا دولت شوروی آماده جنگ است یا نیست کشف دو موضوع اهمیت دارد یکی اینکه آیا روسها هم بمب اتمی دارند. دوم اینکه آیا دولت شوروی توانسته است اقتصاد جنگی خود را طوری سر و صورت دهد که بتواند جنگ طولانی را تحمل کند یا نه؟ چندی پیش ژنرال ایزن هاوور رئیس ستاد سابق امریکا هنگام استعفاي خود از مقام ریاست ستاد يك گزارش رسمی بدولت خود داد که قسمتی از آن گزارش انتشار یافت و این گزارش علاوه بر اینکه شامل اطلاعاتی درباره بمب اتمی است وضع امریکا و شوروی را در برابر هم در اروپا روشن میکند.

در این گزارش ژنرال ایزن هاوور صریحا مینویسد که نیروی امریکا برای وظائفی که امروز در دنیا دارد ضعیف است البته هر ژنرالی چون علاقمند است که نیروی نظامی کشور خود را قوی تر نماید ممکن است این حرف را بزند تا اولیای کشور خود را بیش از پیش متوجه تقویت ارتش نماید ولی ژنرال ایزن هاوور پس از اشاره بضعف نیروی امریکا تلویحا اشاره میکند که در حال حاضر برای اتحاد جماهیر شوروی تسلط بر اروپای غربی کار آسانی است و سپس مینویسد اگر دولت شوروی تصمیم داشته باشد که اروپای غربی را بهر عنوان تصرف نماید و تحت سیطره نفوذ خود در آورد دولت امریکا چاره ای جز اعلان جنگ ندارد و اگر در این امر غفلت کند در حکم اینست که فرمان مرك خود را امضا کرده است برای اینکه

اگر مدیترانه جزء منطقه نفوذ اتحاد جماهیر شوروی قرار گیرد در آینده امریکائیه و انگلیسها پایگاهی در مدیترانه نخواهند داشت که بتوانند از آنجا در برابر فعالیت نظامی شوروی مقاومت نمایند و آنگاه مینویسد متأسفانه اکنون امریکائیه با اندازه کافی نیرو و قدرت ندارند که بتوانند با اتحاد جماهیر شوروی بفهمانند که هر نوع کوشش شوروی به طرف مدیترانه با شکست مواجه خواهد شد.

در نتیجه همین گزارش ژنرال ایزن هاوور بوده که دولت امریکا رسماً از یونان و ایتالیا حمایت می کند و حاضر است بهر قیمت تمام شود نگذارد اقلاتایکی دو سال دیگر هم شده کمونیستها در یونان و ایتالیا پیشرفت نمایند و زمام این دو کشور هم بدست شورویها بیفتد. ستاد ارتش امریکا در نظر گرفته است که شماره افراد ارتش زیر پرچم خود را بيك میلیون و سیصد هزار نفر برساند تا بتواند از توسعه نفوذ شوروی در اروپای شرقی و اروپای مرکزی و جنوبی جلوگیری کند.

پس از گزارش ژنرال ایزن هاوور وزارت دفاع ملی امریکا فقط برای توسعه نیروی هوائی خود از کنگره ۲۴ میلیون دلار یعنی سه الی چهار برابر بودجه هوائی امریکا در زمان جنگ اعتبار خواسته است.

علت اینکه ژنرال ایزن هاوور از یکطرف اشاره بضعف نیروی امریکا در اروپا میکند و از طرف دیگر بدولت امریکا نصیحت میکند که در اروپای غربی و جنوبی جداً در برابر پیشرفت نفوذ شوروی استقامت نماید ایستگاه ژنرال ایزن هاوور میدانده که امریکا اگر از لحاظ سایر نیروهای نظامی اکنون در برابر شوروی ضعیف است معینا دارای يك اسلحه خطرناکی است که این ضعف را جبران می کند و بزرگترین خطر برای اتحاد جماهیر شوروی می باشد. این اسلحه هولناک بمب اتمی است و با تهدید کردن بوسله بمب اتمی است که دولت امریکا امیدوار است بتواند جلوی توسعه نفوذ شوروی را در اروپای غربی و جنوبی و در خاور میانه و نزدیک بگیرد.

مفسر سوئیسی ژورنال دو ژنو پس از تشریح این نکات چنین نتیجه میگیرد که با این ترتیب میتوان حدس زد که ستاد ارتش امریکا اکنون یقین قطعی دارد که روسها سلاح اتمی دسترسی ندارند و اگر اتحاد جماهیر شوروی بتواند ثابت کند که در ساختن سلاح اتمی از امریکائیان عقب نیست و این اتورا از دست امریکا بگیرد آنوقت کلیه نقشه های سیاسی امریکا در اروپای غربی و جنوبی خاور میانه و نزدیک نقش بر آب خواهد شد و دولت امریکا با ضعف سایر نیروهای خود در حال حاضر چاره ای جز تسلیم در برابر نفوذ شوروی نخواهد داشت و بهمین جهت است که اکنون دولت امریکا سعی دارد کنگره را متقاعد کند که قانون نظام وظیفه را تصویب کند و اعتبارات لازم را برای تقویت نیروهای امریکا بپردازد.

البته مسیو مولوتف وزیر خارجه شوروی از نقشه امریکا و نظریات آن دولت کاملاً آگاه است و بهمین جهت بود که در تاریخ ۶ نوامبر در نطقیکه ایراد کرد گفت که دیگر اسرار بمب اتمی وجود ندارد و منظور او این بود که تردیدی در افکار عمومی امریکا ایجاد کند و به امریکائیان بفهماند که نمی توانند جلوی نفوذ شوروی را مانع بتراشند و غیر از تسلیم در اروپا چاره ای ندارند.

نطق مولوتف اثر خود را بخشید و اضطرابی در افکار عمومی امریکاییان پدید آورد و برای رفع این نگرانی و اضطراب بود که روسای ارتش و دانشمندان بجواب گوئی نطق مولوتف برخاسته و گفتند شوروی هنوز بمب اتمی ندارد و دولت امریکا باید سیاست خود را با قدرت کماکان ادامه دهد.

از میان دانشمندان امریکائی انشین که بشورویها ابراز علاقه میکنند عقیده دارد که تا سه سال دیگر روسها نخواهند توانست بمب اتمی بسازند.

در هر صورت امریکا فعلا اطمینان دارد پیشرفتی که امریکا در ساختن بمب اتمی نموده هیچکشوری نکرده است.

زیرا اکنون نه تنها از اورانیوم بلکه از پروتونیوم هم بمب اتمی میسازند و بمبی که بدین ترتیب ساخته میشود چند برابر قوی تر از بمبی است که در هیروشیما منفجر شد ولی خود دولت امریکا عقیده دارد انحصاریکه در ساختن بمب اتمی فعلا دارد طولانی نخواهد بود.

بنا بر این یا باید قدرت سایر نیروهای خود را نیز از هر حیث افزون سازد تا در برابر شوروی بتواند مقاومت کند و یا اینکه موجبات سازش بین المللی را فراهم سازد و چون فعلا امیدی بسازش ندارد کوشش میکند که نه تنها در قسمت بمب اتمی بلکه در سایر امور نظامی هم برتری و تفوق را در دنیا احراز کند و بهمین جهت در تاریخ امریکا برای نخستین بار ترومن لایحه قانون نظام وظیفه را تقدیم کنکره نموده و اگر احیاناً پیشنهاد ترومن را کنکره رد کند تاثیر عمیقی در سیاست امریکا خواهد بخشید و موجب ضعف آن دولت در برابر شوروی خواهد شد.

از بحثی که تا کنون شده این نتیجه بدست آمد که بگمان و عقیده امریکائیهها دولت شوروی فعلا بمب اتمی ندارد ولی تا چند سال دیگر امکان دارد که دارای بمب اتمی گردد.

اما درباره اقتصاد نظامی مورس فرومخبیر مخصوص روزنامه فرانسوی لوموند در واشنگتن در این باره مینویسد:

شکی نیست که هنوز قول ناپلئون که تعداد نفرات زیر پرچم را یکی از عوامل پیروزی در جنگ خوانده صادق است اما زیادی نفرات تنها کافی نیست و چنان که در جنگ اخیر ثابت شد شوروی میتواند در جنگ فاتح و پیروز شود که اقتصاد قوی داشته باشد و قدرت صنایع او بحریرف بچربد.

از حیث نفرات وعده افراد نظامی و سرباز کشور اتحاد جماهیر شوروی اکنون در دنیا بر همه برتری دارد.

و با اینکه اتحاد جماهیر شوروی در طول سالهای ۱۹۴۱ تا ۱۹۴۵ بیش از ۲۵ هلیون نفوس خود را از دست داده است معینا این اولویت خود را حفظ نموده و بقول خود اولیای دولت اتحاد جماهیر شوروی ۱۰ سال دیگر نفوس آن کشور بالغ بر ۲۲۵ میلیون خواهد شد.

از حیث مواد اولیه نیز کشور پهناور شوروی قویست و دارای معادن زغال و آهن و منگنز و نفت و فسفات میباشد جدید ترین کارخانهای فولاد سازی در اوکراین و کوههای

اورال و کورنستیک ساخته شده و علاوه بر این ژنرالهای امریکائی خودشان میگویند اگر روزی جنگ درگیرد و نیروی امریکا وارد اروپا شود نمیتواند بمسکو برسد.

و گفته اند آنجا که ناپلئون و هیتلر با داشتن فرصت کافی موفق نشدند امریکاهم بتهنایی موفق نخواهد شد.

اما نباید انکار کرد که در جنگ گذشته دولت شوروی خسارت و تلفات زیادی دیده و یک مجله امریکائی که از طرف دولت امریکا منتشر میشود در ماه مارس یعنی ماه گذشته در باره اوضاع اقتصادی شوروی نوشته بود که صدی پنجاه راه آهن و لکو موتیو های روسیه در این جنگ از بین رفته صدی ۴ کارخانجات فولاد سازی صدی ۴۴ موسسات نیروی برق و الکتریک روسها از حیث انتفاع افتاده و صدی ۸۰ محصولات ذغال و صدی ۳۵ محصولات دام پروری آن کشور نقصان یافته است.

محافل مطلع امریکائی عقیده دارند که نیروی اقتصادی شوروی که در سال ۱۹۴۱-۴۲ در صد نیروی امریکا بود اکنون ۲۵ درصد است. از آن طرف معتقدند که راه آهن کنونی شوروی فرسوده و کهنه شده و برای حمل و نقل واحد های سنگین ارتش آماده نیست.

جاده های روسیه اغلب خوب نیستند و بجز رود ولگا از سایر رودخانه ها هم استفاده حمل و نقل نمیتوان کرد.

از لحاظ کشاورزی هم مینویسد نصف خاک روسیه جنگل است صدی ۱۸ بیابان و صدی ۱۵ در نزدیک قطب شمال یخ بندان و از حیث ماشین آلات کشاورزی هم روسیه از هر حیث عقب است.

اما در خصوص صنایع جنگی روسها کار شناسان و علمائی نظیر علماء و کارشناسان امریکائی ندارند و روی برشته از این مباحث و آمارها مجله آمریکائی چنین نتیجه گرفته بود که در ۱۹۶۰ ممکن است نیروی اقتصادی شوروی معادل نیروی اقتصادی امریکا در ۱۹۱۵ باشد. از لحاظ استراتژیکی همین مجله امریکائی نوشته است اشخاصی که خیال میکنند که از بین بردن کارخانجات اتحاد جماهیر شوروی بوسیله بمب اتمی غیر عملی است اشتباه می کنند زیرا مراکز صنعتی و زراعتی اتحاد جماهیر شوروی در مسکو واقع شده که یک راس آن لنینگراد و رئوس دیگران اوکراین و سیبری است و بقیه چندان واجد اهمیت نمیشد.

و بالاخره نتیجه میگیرد که از لحاظ قدرت اقتصادی هم روسها نمیتوانند جنگ تجاوزی را آغاز کنند.

مورس فروم پس از نقل این قسمتها از مجله آمریکائی مزبور مینویسد ممکن است نظریات و مطالعاتی که در این مجله شده و حاصل افکار و بررسی های دانشمندان امریکائی است درست باشد ولی بعید هم نیست که در این حسابها اشتباه شده باشد. زیرا در باره روسیه مکرر اشتباه شده است در جنگ ۱۹۱۱ که آلمان بروسیه حمله ور گردید همه میگفتند که دولت روسیه بلادرنک در برابر آلمانها تسلیم خواهد شد ولی نه تنها تسلیم نشد بلکه اگر پایداری و استقامت روسیه نبود پاریس سقوط کرده بود. در ۱۹۴۱ هم باز سیاستمداران دنیا پیش بینی میکردند که دولت روسیه شکست خواهد خورد ولی حوادث نشان داد که با وجود تلفات سنگینی که ارتش سرخ تحمل کرد و از قدرت هر

بعد از کودتای کمونیستها دولت جدید چکوسلواکی بحضور دکتر بیتش رئیس
جمهوری چکوسلواکی معرفی میشود

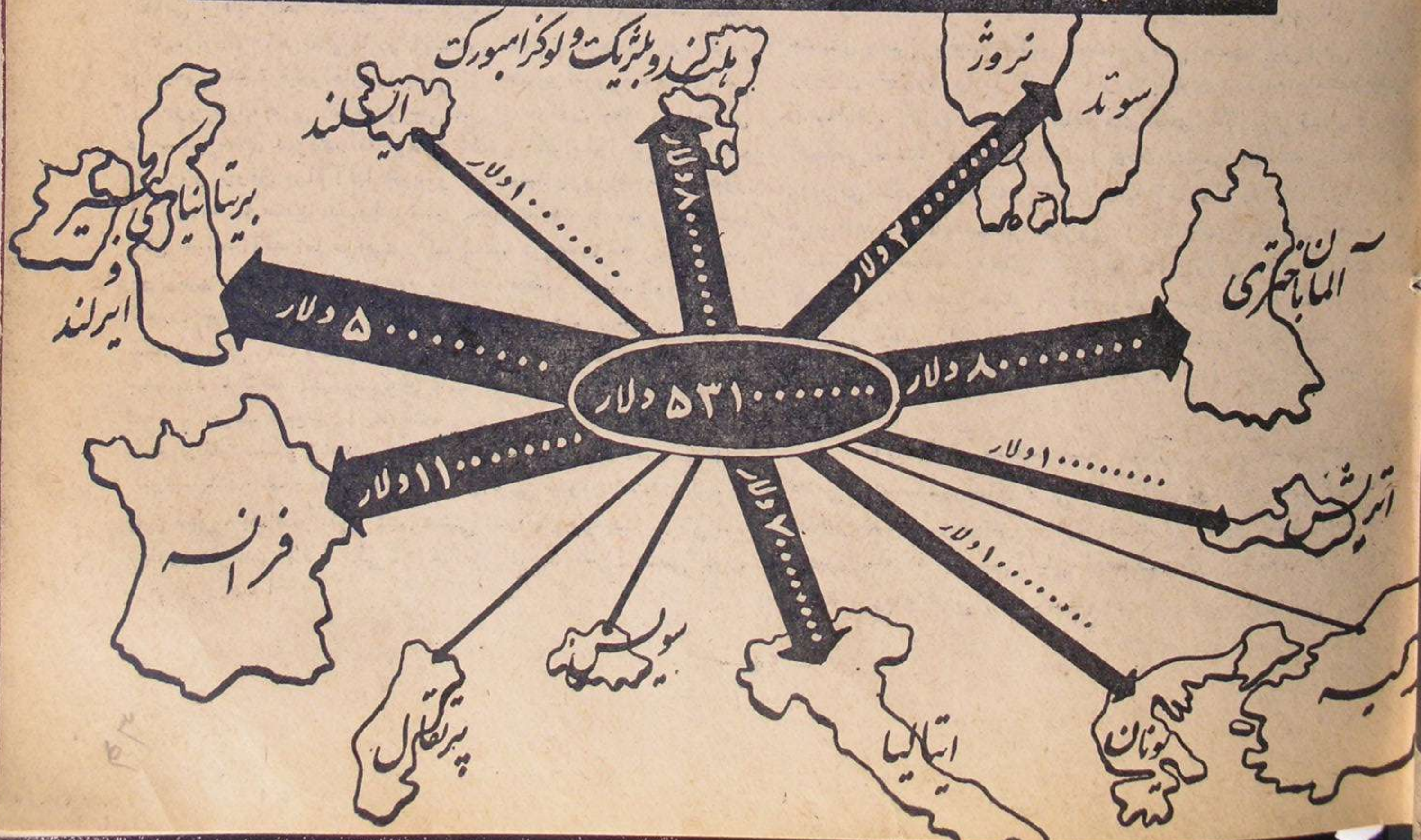
مقارن همین احوال
در امریکا احساسات
مردم علیه کمونیست
های چکوسلواکی
برانگیخته شد، و
در خیابانها نمایش
میدهند

گو توالد نخست
وزیر
چکوسلواکی

نمایند
الماباح
آتش
شخصی
سکس
مست

پرزیدانت مروتو من نقشه مارشال را امضاء میکند

دولت دیگری خارج بود نیروی شوروی نه تنها در جنگ‌های دفاعی موفق شد بلکه ارتش قوی آلمان را هم درهم شکست .
از لحاظ صنایع جنگی هم در هنگام جنگ گذشته دیده شد که روسها موفق ساختن هواپیمای شکاری « باک » شدند که بر اسبیت فایر هواپیماهای شکاری انگلیسی که عنوان نجات دهنده لندن بان داده بودند برتری داشت .

راست است که محصولات کلی صنایع شوروی برابری با آمریکا نمیکنند اما صنایع شوروی کاملاً تحت کنترل و نظارت دولت است یخچال و بادبزنی برقی و رادیو و کالاهای تفنی میسازد و دولت شوروی کوشش نموده که تمام کارخانجات فولاد سازی و برق و شیمیائی و غیره خود را در موقع جنگ بلادرنگ برای صنایع جنگی آماده کار کند .

الکساندر ورت خبرنگار روزنامه معروف منچستر گاردین انگلیسی در مسکو که سال گذشته با استالین مصاحبه کرده بود اخیراً مقاله‌ای درباره شوروی و افکار و عقاید رجال و مردم شوروی راجع به آمریکا و انگلیس و جنگ بمب اتمی نوشته است که در دنیا صدا کرد و مورد بحث در مجلس عوام انگلستان قرار گرفت این مقاله را الکساندر ورت پس از حوادث اخیر چک اسلواکی و قبل از امضای قرارداد بین شوروی و فنلاند نوشته است و شامل اطلاعات و مباحث تازه در همین زمینه است . او مینویسد در مسکو در باره نظریات و مقاصد امریکایی گوینداگر آمریکاییها میل نداشته باشند که مستقیماً با اتحاد جماهیر شوروی حمله کنند شکی نیست سیاست آنها اینست که نگذارند مرام کمونیستی طبق میل توده های اروپائی پیشرفت کند .

راجع به حوادث چک اسلواکی در مسکو گفته شده بود از روزیکه آمریکاییها فهمیدند که چکواسلواکی مایل است از نقشه مارشال استفاده کند در نظر داشتند خاک چک اسلواکی را پایگاه نظامی بر علیه اتحاد جماهیر شوروی قرار دهند و امنیت ما بخطر افتاده بود و آمریکاییها در این کشور فعالیت خود را زیاد کرده و میخواستند ترقیخواهان را بکلی از بین ببرند و چک اسلواکی را جزو بلوک غربی نمایند و حتی قبل از حوادث چک و اسلواکی در مسکو حدس میزدند که اوضاع کشور چکواسلواکی در ظرف سه روز بروفق مرام آنها شود و کمونیستها پیروز شوند و تصور می کردند که متفقین بهسولت تسلیم نخواهند شد و مبارزه شدیدی پیش خواهد آمد اما موفقیت کمونیستها در مدت سه روز بدون خونریزی و انقلاب شدید و عدم مقاومت متفقین دولت شوروی را بقدرت خود مغرور و بیش از پیش امیدوار ساخت و پس از کودتای چک اسلواکی رسماً و علناً میگفتند تشکیلات کمونیستها از مرتجعین بهتر بود تا کتیک آنها و روش آنها صحیح تر بود و مرتجعین که ایمان و جرئت هیچیک را نداشتند زود در برابر کمونیستها تسلیم شدند و نظر مسکو اینست که از این عدم جرئت و ضعف مخالفین کمونیستها در تمام کشورهای اروپای غربی میتوان استفاده کرد . چون کشور چک اسلواکی کشور صنعتی است روسها بصنایع آن امید بسیاری دارند و آنرا یکی از عوامل تقویت قدرت صنعتی بلوک شرقی می دانند .

شورویها در مبارزه برای توسعه نفوذ کمونیسم و مرام خود در اروپا متوجه شده اند که حسن نقشه مارشال و جنبه تبلیغاتی آن اینست که بملل محروم و گرسنه اروپا وعده می دهد که اگر زیر بار نفوذ کمونیسم نروند از کمک آمریکا برخوردار میشوند و زندگی مادی آنها مرفه تر خواهد شد .

شورویها برای اینکه این تبلیغات را خنثی کنند و مردم اتریش و ایتالیا را که هدف بعدی آنها پس از چک اسلواکی است بخود امیدوار سازند بمحض اینکه گوتوالد نخست وزیر چک اسلواکی به استالین تلگراف کرد و گندم خواست دولت شوروی در ظرف یک ساعت (البته تصمیم آن قبلاً گرفته شده بود) دستور حمل میلیون تن گندم چک اسلواکی داد یعنی معادل ده برابر گندمی که اگر چک اسلواکی از نقشه مارشال استفاده میکرد در ظرف یک سال از آمریکا دریافت میکرد . شورویها از حمل این گندم چک اسلواکی استفاده تبلیغاتی بزرگی کردند و عکسی از ترنهای شوروی که گندم چک حمل میکرد در کلیه کشورهای اروپای شرقی پخش دیوار الصاق کردند .

مخالفین گوتوالد و دولتش که در نظر داشتند پس کودتای چک اسلواکی ثابت کنند که اگر گوتوالد نشده بود آمریکا و نقشه مارشال ملت چک اسلواک استفاده می کرد در این اقدامات شوروی اتوی تبلیغاتی خود را از دست داده اند .

روسها بخودشان اعتماد دارند

در مسکو وقتی یکنفر خارجی یا روزنامه نویس با کارمند دولت و مقامات رسمی اتحاد جماهیر شوروی بحث می کند نخست چیزی که فوراً توجه او را بخود جلب میکند و مشخص اینست که اولیای دولت شوروی به نیروی معنوی و قدرتی اعتماد دارند من دریابیتخت های مختلف جهان زمامداران بسیاری کشور ها را در محافل مختلف سیاسی در حال نطق در تاترهای جشنهای رسمی و غیره مکرر دیده ام و ای چندی پیش وقتی وزیران شوروی را در تالار تاتر « بلشوی » دیدم و مخصوصاً آنها دقت کردم دیدم همه قیافه های جدی و آرام و قوی و اشخاصی هستند که هدف خود را کاملاً تشخیص داده اند و خوب را برای حکومت و فرمانروائی بردنیا آماده کرده اند . در اروپای غربی اغلب اتحاد جماهیر شوروی را با آلمان هیتلری مقایسه کنند من موقعیکه به نطق ژنرال بورکانین وزیر دفاع ملی شوروی گوش می دادم بفکر هیتلر افتاده بودم و متوجه شدم که بر خلاف هیتلر و ناطقین نازی این وزیر شوروی صدای خود را بلند نمیکند و مانند نازیها گفته های او از حرص و آز بی پایان حکایت نمی کرد .

حتی بکسی مستقیماً حمله نمی کرد . در نطق خود اعلامی که بکشور های غربی کرد این بود که گفت تنها اتحاد جماهیر شوروی و ارتش سرخ توانستند در مقابل آلمان دفاع در صورتیکه ما میدانیم آلمان با مختصری از ارتشهای خود ممالک اروپای غربی را شکست داد .

همین نویسنده در مقاله دیگری زیر عنوان «اتحاد جماهیر شوروی دنیا را تاراج می کند» مینویسد کلیه محافل رسمی اتحاد جماهیر شوروی عقیده دارند که روش اقتصادی امریکا در دنیا غلط است و فعالیت اقتصادی بدون نقشه بی فایده است و موجب نجات و رستگاری دنیا نخواهد شد و صریحاً می گویند امریکائی ها می توانند سیل دلار ها را بطرف اروپا روانه کنند اما چون این دلار ها طبق نقشه صحیحی بمصرف نمیرسد بجای اینکه وضع اقتصادی اروپا را اصلاح کند فقط باعث خواهد شد وضع کنونی که اساس آن غلط است چندی دوام یابد ولی بحران اقتصادی که چند سال دیگر در اروپا روی خواهد داد بدتر از بحران امروزی خواهد بود.

روس ها عقیده دارند که نقشه اقتصادی باید شامل تمام دنیا باشد و می گویند غرض این نیست که این نقشه حتماً نقشه کمونیستی باشد اما در هر حال اوضاع اقتصادی دنیا بدون نقشه صحیحی امکان ناپذیر است.

الکساندر ورت پس از اینکه قسمتی از انتقادات شوروی ها را از روش اقتصادی امریکا و بی اساس بودن آن بیان میکند می نویسد:

اغلب از من سؤال می کنند که در شوروی نسبت بامریکا چه عقیده واحساناتی دارند از روی واقعه ای که نقل می کنم جواب این سؤال را بدست خواهید آورد

چندی پیش بدون سابقه و بدون اینکه نطقی شود یا اعلامیه رسمی منتشر گردد ناگهان دیدم بدرو دیوار معابر يك ورق بزرگ چسبانده اند که روی آن نقش يك سرباز شوروی و يك امریکائی که مخصوصاً باوقیافه قورباغه داده بودند و يك بمب اتمی در دست داشت دیده می شد و سرباز شوروی بامریکائی اعلام می کرد که بمزخرفات خودتان خاتمه دهید.

در مدارس شوروی بطوری احساسات جوانان و دانشجویان را بر علیه جنگ طلبان امریکائی و بمب اتمی تحریک کرده اند که بعضی اوقات می دیدم بچه های کوچک داستان ها وقتی این اعلان را می دیدند بمب اتمی را که در دست امریکائی بود پاره می کردند در شوروی محافل مطلع رسمی هیچیک خیال نمی کنند که امریکا واقعا قصد جنگ کردن داشته باشد اما درباره دولت امریکا عقیده دارند که دولت از خود ابتکار و عقیده ای ندارد و ممکن است روزی نخواسته آلت دست جنگ طلبان قرار گیرد در روسیه بارها از من سؤال می کنند این صاحبان کارخانجات امریکائی که طمع آن ها سال بسال زیادتر می شود مگر آرزوئی جز این ندارند که جنگ زودتر شروع شود و سود سهام آن ها بیشتر شود.

من در خصوص بمب اتمی بامردم عادی شوروی زیاد بحث کردم مردم از بمب اتمی نمی ترسند ولی مانند توده های تمام ملل جهان از جنگ اصولاً وحشت دارند و وقتی صحبت می شود اظهار نگرانی از بمباران نمی کنند وحشت و ترس آن ها از اینست که جنگ وضع زندگی و خواهر بار را دشوار میکند و گرفتار مشکلات جیره بندی می شوند.

مردم شوروی از عوارض جنگ از سختی و دشواری زندگی می ترسند و بهمین جهت بود که دولت شوروی هم کوین های جیره بندی را لغو کرد برای اینکه هم مردم را راضی کند و هم ضمناً بمردم بفهماند که فعالیت شوروی بقدری بوده که پس از دو سال نتیجه و آثار شوم جنگ را برطرف کرده است

اما احساسات شورویها نسبت بمردم انگلیس

روسها بهیچوجه از شیر انگلیس نمی ترسند و همه روزه در مطبوعات شوروی کاریکاتوری هست که شیر انگلیس را رام و تسلیم شده در برابر امریکائی ها نشان میدهد. روسها درباره اوضاع اقتصادی انگلیس میگویند بی نهایت بد است و نقشه مارشال برای نجات و احیای اقتصاد انگلیس مانند قرص آسپرین است که بآدمی که در بستر مرگ است بدهند.

برای مستر بوین و اتلی مقامات رسمی شوروی احتراماتی قائل نیستند و مکرر از آنها شنیده ام که گفته اند بوین و اتلی اشتباه میکنند.

اگر تصور کنند با سوسیالیسم انگلیسی میتوانند جلوی طمع امپریالیسم امریکا را بگیرند و میگویند وضع بد اقتصادی انگلستان او را هر روز بیشتر از روز پیش زیون و تسلیم امریکا خواهد کرد و خواه و ناخواه آلت دست امپریالیسم جنگجو و آزمند امریکا میشود.

اکنون پس از کودتای چک اسلواکی و قرار داد دوستی اتحاد جماهیر شوروی با فنلاند مسائل مهمی که افکار عمومی جهانیان را بخود متوجه نموده این نکته است که آیا شورویها پیشرفت و نفوذ توسعه طلبانه خود را باز هم در این ماه ادامه خواهند داد و پس از فشار بفنلاند متوجه سایر کشورهای اسکاندیناوی و سوئد و نروژ خواهند شد و در اخراج متفقین از برلین بذل مساعی بیشتری خواهند کرد و یوگوسلاوی را بر می انگیزند که ترپست را اشغال کند.

در خاور میانه دست با اقدامات و فعالیت تازه ای خواهند زد یا اینکه بهمین اندازه عجلالتا اکتفا خواهند کرد و از حدت و شدت اقدامات خود خواهند کاست؟

آنچه از حوادث ماه اخیر استنباط میشود اینست که پیشرفت های شوروی در این ماه دول غربی و امریکائیان را سخت بوخت انداخته و بطوریکه در حوادث برلین معلوم شد امریکائیها نیز جداً در مقام مقاومت و پایداری در برابر شوروی ها بر آمده اند و در نظر دارند که دیگر حتی يك قدم اجازه ندهند که روسها جلو تر بیایند و بهمین جهت از لحاظ سیاسی حوادث این ماه (اردیبهشت) از لحاظ تعیین سرنوشت دنیا و اینکه آیا جنگ بزودی آغاز خواهد شد یا نه خیلی حساس و قابل اهمیت است و چون با تصدیق به وخامت اوضاع بین المللی، عقیده نداریم که هیچیک از دول بزرگ مسئولیت شروع جنگ را بگردن بگیرند اینطور حدس میزنیم که بدون اینکه از وخامت اوضاع کاسته شود اوضاع جهان باز هم بهمین منوال باقی خواهد ماند حالا باید در انتظار حوادث این ماه بود.

برنارد شاو

يك ایرلندی خوشمزه و فضول
 «برنارد شاو» نماینده ادبیات معاصر انگلستان در دنیاست. نام او و عقاید او بیش از نام و عقاید هر نویسنده دیگری در مطبوعات انگلستان و دنیا چاپ شده است. در دنیا «برنارد شاو» را بعنوان يك نمایشنامه نویس می شناسند ولی در انگلستان او را «يك ایرلندی خوشمزه و فضول» میدانند که وظیفه دارد مردم را گاه بگاه بخنداند «برنارد شاو» درباره نوشته هایی که درباره او در روزنامه ها و مجلات منتشر میشود، میگوید:

«هرچه را که نوشته اند، من تکذیب میکنم» در مقدمه ای که بر مجموعه نمایشنامه های خود نوشته، چنین اظهار میدارد: «من باید بشما اخطار کنم قبل از آنکه سعی کنید از نمایشنامه های من لذت ببرید، لوح ضمیرتان را از هرچه درباره من در روزنامه ها خوانده اید پاک کنید.

«شخصی که روزنامه ها معرفی می کنند، وجود ندارد و نمی تواند وجود داشته باشد. بر اثر ارتباط شما با روزنامه ها تصویر قلمی يك غول خیالی که اسم مرا روی آن گذاشته اند، فکر شما را اشغال کرده است»

درباره آثار خود، مینویسد: «خیال نکنید که میتوانید نتیجه زحمات عمر مرا بایک دفعه خواندن، بفهمید. باید عادت کنید که آثار مرا تا ده سال هر سال دوبار بخوانید»

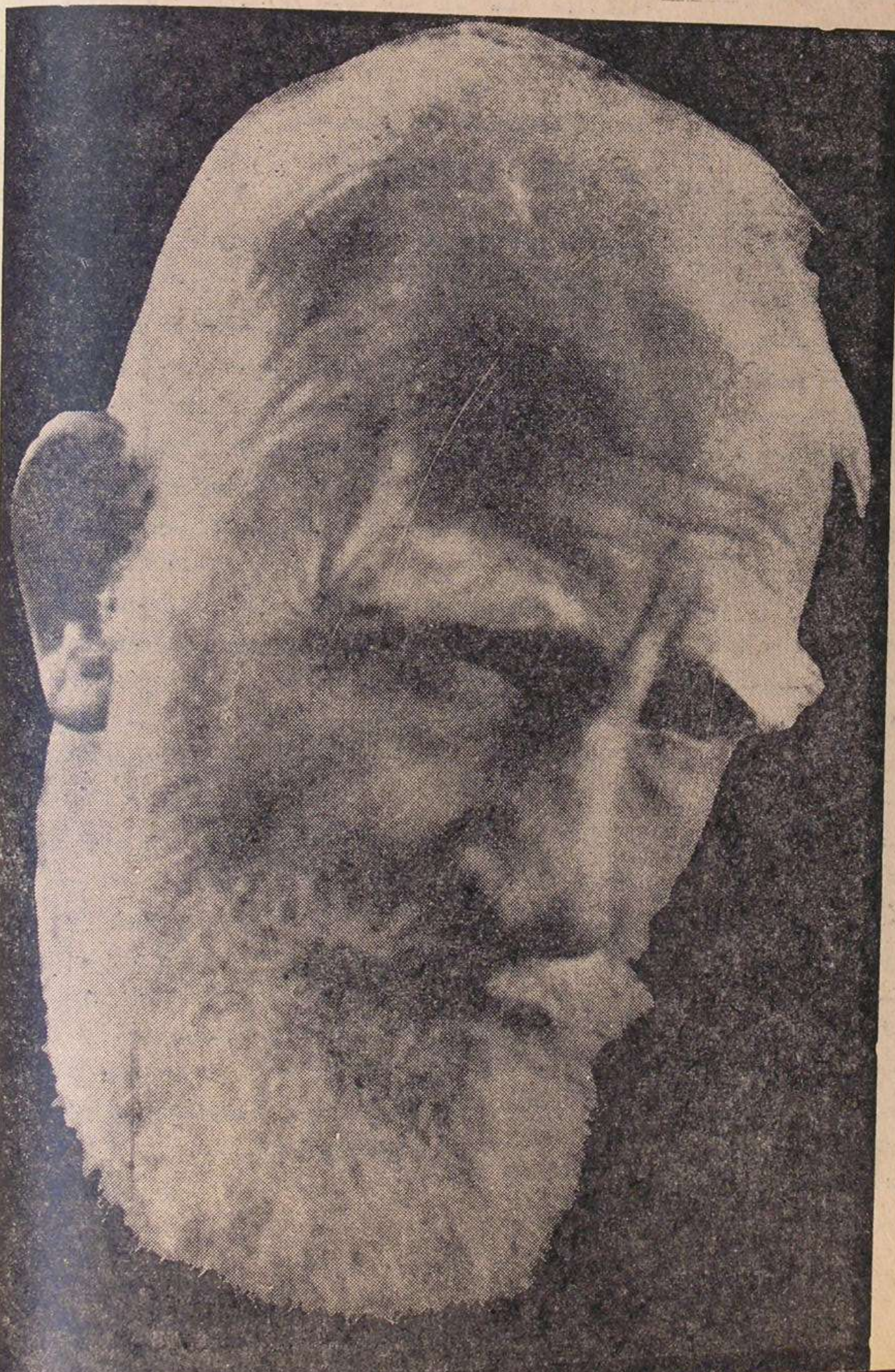
«شاو» مخصوصا درباره «مرد تقدیر» که این ماه در این مجله چاپ شده، در این عقیده، پافشاری میکند.

عشق شاو

نمایشنامه «مرد تقدیر»، «شاو» را بیاد زنی میاندازد که مدت ها محبوب این نویسنده بوده است.

این زن «الن تری» هنر پیشه زیبای تاترا انگلستان بود که «شاو» او را بهترین هنرپیشه زمان خود میدانست و برای آنکه هنر این زن را بمنصه ظهور رساند «مرد تقدیر» را درباره «نابلئون» نوشت و نقش زن این نمایشنامه را طوری ترتیب داد که با

اخلاق و روحیات «تری» کاملا سازگار باشد. «هنری ایروینگ» کارگردان مشهور انگلیسی این نمایشنامه را مدت ها در کشوی میز خود گذاشت و توجهی بدان نکرد و قلم تند و تیز «شاو» که در این وقت ناقد تاتر بود، بنمایشنامه هایی که «ایروینگ» روی صحنه میآورد، حمله میکرد «حمله» همیشه کار «شاو» بوده است. از روزی که این مرد ایرلندی، در جوانی بلندن رفت و با افکار سوسیالیستی آشنا شد و تحت تاثیر عقاید «کارل مارکس» قرار گرفت، بر عقاید و سنن انگلیسی ها حمله آغاز کرد.

در
فوست که
در این کت
عاقلی باشند
خود باز می
تا
از آن مجله
زن
گفت: «ا
گفت: «د
اگر بنا بو
نامزد من خ

«بر
او عشق اید
باشند. او می
از پنج شوهر
روز
شاو «مبالغه
داشته که ع
مقالاتش در آ
و قیافه ای د
بخرید».

«ش
پزشدان توصی
کرد و نوشت
جنازه ام نوشته
افتاد؛ بلکه
يك حوض متح
که مرد و گو
از من تشیع خ

در
خود
نویسنه
از راه
او بنا
افکار

ولی ش
«سنت
شاو علا

دشمن عمومی شماره يك

در جنگ اول بين الملل او كتابی انتقادی بنام «شعور» نوشت که باعث شد بنام «دشمن عمومی شماره يك» لقب گیرد. در این کتاب او نوشته بود اگر سربازان جبهه های جنگ اشخاص عاقلی باشند، افسران خود را می کشند و از جبهه، بخانه های خود باز میگردند.

تا مدتی هروقتی شاو بمجلسی وارد میشد حضار متعصب از آن مجلس خارج می شدند.

زنی از دست «شاو» بحدی خشمناک شده بود که باو گفت: «اگر من زن تو بودم، مسمومت می کردم» «شاو» باو گفت: «در این صورت هرگز احتیاجی بمسموم کردن نبود. اگر بنا بود شوهر شما شوم، همان وقت که بمن می گفتید شما نامزد من خواهید شد، خود زهره ام آب میشد»

شاو، يك مرد عجيب

«برنارد شاو» در باره عشق عقاید عجیبی اظهار کرده است او عشق ایدالی را عشقی دانسته که رابطه آن «نامه های عشقی» باشند. او میگوید بهمین دلیل بود که هنریشه محبوب او، «الن تری» از پنج شوهر خود خسته شد ولی هرگز از او خسته نشد.

روزنامه ها همیشه در باره افکار و ریخت و قیافه «برنارد شاو» مبالغه کرده اند ولی باید دانست که این مرد همیشه آرزو داشته که عجیب جلوه کند. یکبار بخوانندگان روزنامه ای که مقالاتش در آن منتشر میشد نوشت: «نمیدانید در خیابان چه منظره و قیافه ای دارم اگر میدانستید، ممکن بود روزنامه دیگری را بخرید».

«شاو» گوشت نمیخورد. یکبار نزدیک بود بمیرد. پزشکان توصیه کردند گوشت نخورد. از خوردن گوشت خودداری کرد و نوشت: «در وصیت نامه ام دستور هائی برای تشییع جنازه ام نوشته ام. در دنبال تابوت من کالسه های عزا براه نخواهند افتاد؛ بلکه چند گله گاو، گوسفند و گراز و چند دسته مرغ و يك حوض متحرك پراز ماهی که همه دستمال های سفید بافتخارمردی که مرد و گوشت همنوعان خود را نخورد بر گردن خواهد داشت از من تشییع خواهند کرد»

«برنارد شاو» از استالین ملاقات کرده و مدتی با او صحبت نموده است. استالین از او دعوت کرده بود بروسیه برود او در این سفر با زن بیوه «لنین» هم دیدن کرد.

شاو، عاشق اسلام شد

«برنارد شاو» وجدان خود را راهنمای خود در زندگی اش میداند و بمذهب عقیده مند نیست. ولی مطالعات عمیقی در مذهب اسلام دارد و در نظر داشت نمایشنامه ای در باره زندگی پیغمبر اسلام بنویسد ولی از آن ترسید که نتواند جلوی قلمش را بگیرد و حتی محبوبترین قهرمان تاریخی او، یعنی پیغمبر اسلام هم از حمله او مصون نماند. بهمین جهت موضوع خود را عوض کرد و نمایشنامه «ژاندارك» را نوشت.

«شاو» و عقیده او در باره «ایران»

«برنارد شاو» در باره «ایران» هم چیز نوشته. افکار او مانند اغلب نویسندگان انگلیسی، در باره ایران، از خواندن کتابهایی که رومی ها و یونانی ها در خصوص ایرانی ها نوشته اند بوجود آمده است.

رومیا و یونانی های قدیم از بعضی از نوشته های خود ایرانیها را «وحشی» و گاو «ترسو» و همچنین «بدجنس» معرفی کرده اند و بخصوص «گبین» نویسنده انگلیسی در تاریخ خود در خصوص «رم» ایرانی ها را چند بار «وحشی» خوانده «شاو» تحت تاثیر این نوشته ها در نمایشنامه «سزار و کلوپاتر» يك «ایرانی وحشی» را نیز داخل کرده. قیافه این ایرانی را شاو «بدجنس» خوانده این ایرانی که یکی از قهرمانان نمایشنامه «سزار و کلوپاتر» است، در قمار از يك مصری میبرد. این مصری که از افسران گارد سلطنتی است او را «ای ایرانی وحشی» خطاب میکند. ایرانی میگوید: «تمام گارد ملکه فرزندان خدایان هستند من ایرانی هستم و فرزند پادشاهان هستم» و تازه واردی که باو میرسد میگوید: «پس سلام بر تو، ای مرد فنا پذیر»

ایرانی که افسر گارد مصری او را مار، با هوش و ترسو میخواند راه و چاره ای برای نجات از جنگ نشان نمیدهد و آن اینست «ما ملکه کلوپاتر را به برادرش بطلمیوس که با او در جنگ است می فروشیم»

شرح حال برنارد شاو در چند سطر

«جرج برنارد شاو» نویسنده انگلیسی در سال ۱۸۵۶ در «دبلین» متولد شد. او فرزند يك عضو اداری بود در «دبلین» بتحصیل پرداخت. در شانزده سالگی در يك بنگاه مستقلات مشغول کار شد ولی چهار سال بعد کار خود را ترك کرد و بلند رفت. در پایتخت انگلستان سعی داشت بکسب پردازد ولی موفق نشد. استعداد خود را در نویسندگی بکار انداخت از این پس تا سال ۱۸۸۳ پنج داستان نوشت ولی هیچکدام را منتشر نکرد. او در این سالها از راه نویسندگی در روزنامه ها زندگی خود را میگذراند و ناقد تاتر و هنر بود. در سال ۱۸۹۲ نخستین نمایشنامه او بنام «خانه های مردهای بیوه» انتشار یافت. در این اوقات وارد جمعیت معروف «فیسان سوساییتی» شده و با افکار سوسیالیستی ده از اعضای این جمعیت کسب کرده بود وارد عالم سیاست گشت. در اوایل قرن بیستم، نمایشنامه هایی از جمله اسلحه و مرد، پیشه خانم وارن، جزیره دیگر جان بول را نوشت ولی شهرتی کسب نکرد و عده تماشاچیان این نمایشنامه ها کم بودند. پس از جنگ اول بین المللی بود که نمایشنامه «سنت جون» او را مشهور ساخت در سال ۱۹۲۹ «گاری سیب» که دمکراسی را در آن هجو کرده منتشر شد. شاو علاوه بر چند نمایشنامه ای که نوشته، آثار دیگری دارد که شاید مهمترین آن «راهنمای زن هوشمند در سوسیالیزم» باشد.

مرد

The Man of Destiny

اثر معروف «برناردشاو»
ترجمه و تلخیص هجاء الدین شفا

کمدی تاریخی در یک پرده
انتخاب : ناپلئون بناپارت ، افسر فرانسوی ، بانوی انگلیسی ، مستخدم
ایتالیایی
سن - مهمانخانه کوچکی در دهکده «ناواتانو» واقع در کنار جاده لودی
به میلان در ایتالای شمالی .

(بعد از ظهر روز ۱۲ ماه مه ۱۷۹۶ . ارتش انقلابی فرانسه
براهنمائی يك ژنرال بیست و شش ساله فرانسوی موسوم به «ناپلئون
بناپارت» دو روز پیش به پیروزی بسیار درخشانی نائل شده و
ارتش بزرگ اتریش را در پل «لودی» و پیرامون آن در هم
شکسته است . این نخستین پیروزی بزرگ ژنرال بناپارت است که
درین جنگ خود با شهامتی بی نظیر پیشاپیش سربازان وارد میدان
شده و در حقیقت شخص او در میان باران گلوله و خمپاره راه پیروزی
سربازان خویش را باز کرده است .

درین زمان هنوز ناپلئون سردار جوان و تازه کار و تقریباً
گمنامی بیش نیست . انضباط آهنینی که بعدها در مورد ارتش
دوره امپراتوری ضرب الشل جهان شد ، درین هنگام اصولاً وجود
ندارد . سربازان و افسران انقلابی غالباً بی تربیت ، خشن و
انضباط هستند و به مافوق خود بیشتر از نظرمشهری (Citoyen)
ساده نگاه میکنند تا از لحاظ دیسیپلین نظامی . هنوز افسانه بزرگ
ناپلئونی بوجود نیامده ، ولی قهرمان این افسانه نخستین قدمهای
خود را در راه یکی از عجیبترین سرنوشت های دنیا برداشته است .
اطلاق مهمانخانه ای که ناپلئون در پیشرفت نظامی خود

موقتاً در آن اقامت گزیده ، يك اطاق ساده روستائی است که در
یکطرف آن در ورودی و در طرف دیگر دری بسمت داخل
مهمانخانه قرار دارد و سمت روبرو پنجره بزرگی است که نیمی از آن
را شاخه های درخت انگوری پوشانیده است . مبل اطاق عبارتست
از يك صندلی و يك کاناپه و میزی در وسط اطاق ، که هنگام آغاز
نمایش ناپلئون در پشت آن ایستاده و با شتاب معمولی مشغول
خوردن غذاهای عادی ایتالیائی اسپاگتی ، پنیر ، انگور ، زیتون ،
نان و يك بطری شراب است و در حین خوراک نقشه نظامی را که
روی میز گسترده است بدقت نگاه میکند و روی آن خط میکشد .
یوسف پیشخدمت چهل ساله کوتاه قد و خوش مشرب و پر حرف
ایتالیائی که مثل همه هموطنانش زود بحرارت بیاید و زود سرد
میشود در گوشه اطاق با حال احترام ایستاده و ناپلئون که در نظر
او سردار خارجی ماجراجو و خوش شانسی از تازه بدوران رسیده
های انقلاب فرانسه است نگاه میکند)

ناپلئون - یوسف قهبری جوهر قرمز بمن بده

یوسف - افسوس . حضرت اجل . در اینجا جوهر قرمز

پیدا نمیشود .

ناپلئون - (بشوخی) - عجب ! پیدا نمیشود پس
چکار باید کرد؟ چطور است عوض جوهر قرمز با خون کار کنیم!

یوسف - (اخمو) البته قربان . ولی اینجا بغیر از

اسب حضرت اجل و زن بنده حیوانی برای کشتن پیدا

داستان « آهنگ روستائی » از شاهکارهای بزرگ ادبی ژید نویسنده معاصر فرانسوی ، که ترجمه آن
در شماره گذشته بقلم ظریف آقای شفا انتشار یافت ، مورد استقبال و علاقه فوق العاده خوانندگان ما قرار گرفت و
طی نامه های بسیار از آن تقدیر و تمجید گردید . ما چنانکه در آغاز شماره گذشته نیز تذکر دادیم ، سعی داریم در
صفحات اطلاعات ماهیانه همراه اثری را که واقعا يك شاهکار هنری و در نوع خود تمام معنی عالی باشد با ترجمه ای
که شایسته اصل آن باشد انتشار دهیم ، و البته سعی میکنیم که هر قدر ممکنست نوع این آثار با هم اختلاف داشته باشد .
اثر معروف « مرد تقدیر » که ذیلاً از نظر شما میگذرد یکی از همین شاهکارهای بزرگ هنری است که توسط
برناردشاو بزرگترین پیم نویسنده دنیای معاصر نگاشته شده ، و در آن آنقدر نکات فلسفی و روانشناسی بکار رفته که
غالباً با یکبار خواندن نمیتوان کاملاً بمعنی آن پی برد . ما امروز خلاصه این اثر عالی را که از نوعی کاملاً متمایز
با آهنگ روستائی است ولی با همان قلم شیرین آقای شفا ترجمه شده است بنظر شما میرسانیم ، و وعده میدهیم
که در هر شماره يك شاهکار دیگر ادبی و هنری را برای شما انتخاب کنیم .

تقدیر

The Mar

ناپلئون - چه گفتی؟ امپراتور اروپا؟ (متفکرانه)
آه! برای چه فقط امپراتور اروپا!

یوسف - (متعجب) - برای چه؟ راست است حضرت اجل - حق باشماست. امپراتور دنیا قربان، امپراتور دنیا! راستی برای چه نه؟ بالاخره یکنفر باید امپراتور بشود، چه شما چه کس دیگر. يك ملت هم باید زیر دست باشد تا شما امپراتور آن بشوید، چه يك ملت چه همه دنیا. بلکه قربان. امپراتور دنیا بشوید. امپراتور دنیا بشوید!

ناپلئون - (متفکرانه) آری! امپراتور دنیا بشوید، برای خاطر همه بچنگید و برای همه جان بکنید و در ظاهر فرمانروای همه شوید ولی در باطن خدمتگزار همه باشید. آوه! یوسف دیگر حق نداری راجع بخود من با من صحبت کنی. میشنوی؟

یوسف - (عاجزانه) ببخشید حضرت اجل. شما درست بخلاف سایر مردان بزرگ هستید. آنها همه مایلند هرچه بیشتر ممکنست از خودشان تعریف بشنوند.

ناپلئون - بسیار خوب. ولی غیر ازین درچه باره مایلند با آنها صحبت شود؟

یوسف - عرض کنم... قربان... آیا حضرت اجل خانمی را که در طبقه بالا سکونت دارد دیده اید؟ ناپلئون خیلی بموضوع علاقمند میشود و درین باره توضیح میخواهد. یوسف با و اطلاع میدهد که خانم زیبای سی ساله ای نیمساعت پیش از چا پارخانه برکتو در یک فرسخی آنجا کالسکه گرفته و بهمانخانه او آمده و فقط يك کیف سفری و يك چمدان همراه داشته است، ولی کالسکه چی او محرمانه به یوسف اظهار داشته که این خانم قبل از آمدن بچا پارخانه برکتو سوار يك اسب نظامی بازین و برک ارتش فرانسه بوده و در آنجا اسب را گذاشته و کالسکه را کرایه کرده است. ناپلئون خیلی مایل بملاقات اوست، ولی قبلا منتظر است افسری را که قرار بوده است عصر امروز در مهمانخانه بنزد او آید ملاقات کند. این افسر، یکی از افسران جزء ارتش اوست که مأمور بوده است نامه ها و اوراقی را که از فرانسه برای ناپلئون رسیده است تحویل بگیرد و سعی کند آنها را از خط دشمن سالم بگذراند و درین مهمانخانه به ناپلئون برساند.

بالاخره این افسر، پس از مدتی تأخیر میرسد و با هو و

نی شود.

ناپلئون - (بشوخی) - خوب، زنت را بکش.

یوسف - با کمال میل قربان. ولی عیب کار اینجاست که با این هیکل مردنی من، اول زنم مرا خواهد کشت.

ناپلئون - عیب ندارد. مقصود تهیه جوهر قرمز است.

یوسف - حضرت اجل خیلی بمن مرحمت دارند. (بطری شراب را نشان میدهد) قربان شاید شراب قرمز این بطری بدردتان بخورد.

ناپلئون - نه، نه! اسراف نباید کرد. شما ها همه فقط همین کار را بلدید. اسراف کردن، اسراف کردن! (با چنگال و سوس گوجه فرنگی روی کاغذ خط میکشد)

یوسف - (در حالیکه ظرفها را جمع میکند) - قربان. هر کسی کاری دارد. ما مهمانخانه چی ها چون شراب ارزان قیمت زیاد داریم زیاد هم مصرف میکنیم. شما فرماندهان بزرگ نیز چون خون ارزان زیاد در اختیار دارید از آن بیهساب خرج میکنید.

گفتگوی ناپلئون با یوسف ادامه پیدا میکند و پس از مدتی صحبت بطرز فکر اجتماعی ناپلئون میرسد:

یوسف - حضرت اجل راستی ما در مقابل شما چه آدم های دیوانه و سبکسری هستیم. آه! اگر میتوانستم سر این موفقیتهای شما را کشف کنم!

ناپلئون - خوب آنوقت چه میکردی؟ امپراتور ایتالیا میشدی؟

یوسف - خیر قربان، خیر اینکار بدرد سرش نمی ارزد. بهتر است اگر حضرت اجل مایلید زحمت این پست را هم خودتان قبول بفرمائید. از این گذشته اگر من امپراتور ایتالیا بشوم تکلیف مهمانخانه من چه خواهد شد؟ هیچ ملاحظه فرموده اید که وقتی که من زحمت مهمانخانه را می کشم تا چرخ آنرا برای خاطر شما بگردانم شما چقدر راضی بمن نگاه میکنید؟ خوب منهم وقتی که بینم شما زحمت امپراتوری اروپا را برای خاطر من میکشید همان قدر راضی میشوم.

جنجال در مهمانخانه را می‌گشاید. وی جوانی بیست و چهار ساله، لاغر اندام و پریده رنگ است. قیافه او حاکی است که قبل از انقلاب از خانواده‌های اشرافی فرانسه بوده، ولی در عین حال همه چیزش گواهی می‌دهد که آدم بی استعداد و ساده لوح و احمق است که هیچ چیز از شخصیت بزرگ ناپلئون و جاه‌طلبی‌های او نمی‌فهمد. روح بی انضباطی و عدم احترام نسبت به افراد که درین دوره در ارتش فرانسه عادی است، در او مخصوصاً خیلی بارز است. طی سؤال و جواب مفصلی که در آن تفاوت هوش تند و شخصیت قوی ناپلئون با روح ساده و فکر کوتاه افسر خوب جلوه می‌کند، بالاخره وی شرح می‌دهد که هنگامی که با اسناد و اوراق مربوط بناپلئون به نزد او می‌آمده در راه با سوار جوانی برخورد کرده و باهم گرم صحبت شده‌اند. سوار از حسن قیافه و اصالت فطری و بزرگواری فوق‌العاده وی تعریف زیاد کرده و حتی وقتی که داستان جدائی او را با محبوبه‌اش شنیده اشک در چشمان آورده است، و برای اینکه درجه صمیمیت و اعتمادش را بدو نشان دهد طباچه و اسب و کیف و کاغذ خود را در اختیار او گذاشته که البته افسر با بزرگواری خاص خویش آنها را بدو پس داده است، ولی وقتی که او نیز در مقابل اظهار اعتماد کرده و کیف و اسب و طباچه خویش را بدو داده، دیگر از رفیق او اثری پیدا نشده که نشده است. لیکن افسر بناپلئون قول می‌دهد که این خیانت را فراموش نکرده است، و «اگر وقتی این خائن نمک بحرام فاسد الاخلاق بچنگ او بیفتد، بلائی بر سرش خواهد آورد که در داستانها بنویسند». سخن گفتن احمقانه افسر بالاخره ناپلئون را خشمگین می‌کند و به یوسف دستور می‌دهد که او را همراه خودش ببرد و غذای کافی بدهد و سعی کند جریان را درست بفهمد و بدو گزارش دهد.

افسر در ضمن گفتگو با یوسف توضیح می‌دهد که طرف او خیلی ظریف و زیبا بوده و «مثل يك زن برای او عشو می‌کرده است». دستمالی که وی در راه بگردن افسر بسته تا کورک او به یقه لباسش سائیده شود ناپلئون را متعجب می‌کند، زیرا این دستمال يك دستمال معطر زنانه است.

درین ضمن صدای خانم خارجی از داخل مهمانخانه می‌آید که یوسف را صدا می‌زند. این صدا افسر را بشدت خشمگین و آشفته می‌کند، زیرا احساس می‌کند که صدای رفیق حيله گر خود را شنیده است.

وقتی که خانم برای پیدا کردن یوسف به داخل اطاق می‌آید تردید افسر بکلی برطرف می‌شود، و فقط بتعجب می‌آید از اینکه چرا او لباس‌های مردانه خود را بدر آورده و لباسهای زنانه بر تن کرده است. ولی ناپلئون خانم را از چنگ عربده و ناسزای افسر که می‌خواهد بدو حمله ور شود خلاص می‌کند و با افسر تذکر می‌دهد که او در حال بازداشت نظامی است و باید بیرون برود. خانم با افسر توضیح می‌دهد که او و «برادرش» دو قلو هستند و افسر قطعاً برادر وی را که از مرکز ستاد ژنرال «ماسنا» فرماتده اتریشی می‌آمده در راه دیده است. این توضیح افسر را قانع می‌کند و او و یوسف ناپلئون را با خانم خارجی تنها می‌گذارند.

خانم - آه! ژنرال! چطور از لطف شما تشکر کنم!

ناپلئون - خانم. تشکر لازم نیست. فقط های مرا بدهید.

خانم - اوه! ژنرال! چه کاغذ هائی؟

ناپلئون - همان نامه هائیکه با افعال این بدست آوردید. میدانید که من جای این اسناد را هم میدانم (به سینه او اشاره می‌کند). دیگر معطل نکنید.

خانم - اوه! ژنرال! چرا با این خشونت با حرف می‌زنید؟ من واقعاً می‌ترسم.

ناپلئون - آه! راستی خانم؟ ولی اسباب ناراحتی است که شما مرا نمی‌شناسید، و گرنه زحمت آه و ناله نمی‌بخود نمی‌دادید.

خانم - چرا چرا من شما را خوب می‌شناسم. همان ژنرال بوئوناپارته معروف هستید.

ناپلئون - (خشمگین) - «بناپارته» خانم! خواهش می‌کنم مرا با اسم فرانسوی خودم صدا کنید. حالا که می‌شناسید کاغذهای مرا بدهید، و گرنه خودم گرفتار می‌شوم.

خانم - ژنرال! گمان می‌کنم متوجه باشید که دارید زنی را تهدید می‌کنید.

ناپلئون - بله خانم. کاملاً متوجه هستم.

خانم - (ناراحت) - در این صورت... اوه! ژنرال... من چیزی ازین موضوع نمی‌فهمم.

ناپلئون - اتفاقاً خیلی هم خوب می‌فهمید. علت ناراحتی شما بدینجا آن هم درین موقع اینست که اتریشها که مرا فرستادند تا اسناد مرا بدست آورید خیال می‌کردند من حالا باید شش فرسخ ازینجا دورتر باشم. تعجب نکنم که پیشرفت من همین است که من همیشه جائی هستم دشمنان من انتظار مرا در آنجا ندارند. شما اکنون پای خودتان بدام افتاده اید. ولی خانم! شما که این شجاع هستید عاقل و منطقی هم باشید. من وقت زیادی که برای خاطر شما تلف کنم.

خانم - (شکست خورده و گریان) -

ژنرال! چطور می‌گوئید من زن شجاعی هستم؟ امروز داشتم از ترس می‌مردم. گمان می‌کنید همه کارهای خود شما شجاع است؟ آه. چرا شما مردها این نوع مایه‌های خطرناک را خودتان انجام نمی‌دهید و بعهده ما می‌گذارید؟ ترسو و ضعیف هستیم می‌گذارید؟ چرا من باید اینکار را بکنم که اینقدر از کمترین خشونت و فشاری ناراحت می‌شوم؟

ناپلئون - خوب درین صورت چرا خودتان را به خطری افکندید؟

خانم - برای اینکه هیچ راه دیگری نبود کاری بود که نمیشد بهیچکس دیگر محول کرد. ولی همه این فداکاریها بیفایده شد. برای اینکه طرف می‌ترسید که از هیچ چیز نمی‌ترسید و از هیچ چیزی نمی‌ترسید.

نمی‌شوید - (پس از قدری فکر) بسیار خوب ، ژنرال - من این کاغذ ها را بشما می‌دهم ، فقط اجازه بدهید تنها یکی از آنها را برای خودم نگاه دارم . يك کاغذ خصوصی نه سند و نامه دولتی - اجازه می‌دهید ؟

ناپلئون - خانم . خواهش می‌کنم خودتان کمی فکر کنید . آیا این تقاضا معقول است ؟

خانم - البته خیر ژنرال . خودم هم میدانم که معقول نیست ، و بهمین جهت گفتم که اختصاصاً بمن این لطف را بکنید . وانگهی مگر تقاضاهاییکه خود شما از دیگران می‌کنید معقول است ؟ آیا این معقول است که شما بهزارها نفر بگوئید خودشانرا بکشتن بدهند تا اسم شما جزو سرداران فاتح در آید و شما یکقدم دیگر بآرزوهای خود نزدیک شوید ؟ از آن گذشته من جز تقاضای خیلی کوچکی از شما نکرده‌ام . من ، يك زن ضعیف و ترسو ، در مقابل شما يك ژنرال بزرگ فاتح و شجاع (زانو می‌زند) .

ناپلئون - خواهش می‌کنم بلند شوید . خانم . بلند شوید . خودتان هم میدانید که دارید حرفهای بیمعنی می‌زنید تا مرا راضی کنید . از کجا فهمیدید که من مرد شجاعی هستم ؟

خانم - شما شجاع نباشید ؟ شما ؟ ژنرال بوئوناپارته ؟ ناپلئون - بله من . ژنرال بناپارت .

خانم - اوه ژنرال . چطور ممکنست چنین سئوالی بکنید ؟ مگر دوروز پیش شما نبودید که در پل لودی در وسط باران گلوله و توپ و خمپاره آن عمل قهرمانی و دل‌ورانه را انجام دادید ؟ امروز هیچ مجلسی نیست که نقل آن صحبت رشادت شما نباشد (شاعرانه) اوه راستی ژنرال شما آدم دلیری هستید .

ناپلئون - ولی شما هم شجاع هستید . چرا ازین بابت حرفی نمی‌زنید ؟

خانم - من ؟ عجب ژنرال . این حرف شما توهمینی به شماست شما و سربازان شماست . آیا من حقیقتاً اشتباه کردم که شمارا شجاع شمردم ؟

ناپلئون - خانم . این تنها سئوالی است که هرگز نباید از يك نفر سرباز کرد . در ارتش از سرباز سن او ، قدرت تنفس او و زور بازوی او را می‌پرسند . ولی هیچوقت نمی‌پرسند که آیا آدم شجاعی هست یا نه .

خانم - ژنرال . شما ترس را مسخره می‌کنید برای اینکه نمیدانید چیست ، ولی من که معنی آنرا میدانم مسخره نمی‌کنم .

ناپلئون - خانم . مسخره نمی‌کنم . ولی میخواهم بشما درین باره توضیحی بدهم . فرض کنید که شما برای بدست آوردن این نامه هائیکه اینقدر طالب آنها بودید ، فقط و فقط يك راه ، يك راه منحصر بفرد داشتید ، و آن این بود که مثل من در میان باران گلوله و خمپاره از پل « لودی » عبور کنید و جزاین هیچ وسیله دیگری برای نیل به هدف نداشتید . قبلاً هم میدانستید که اگر ازین مرحله جان بدر برید قطعاً بمنظور خواهید رسید . خوب . درینصورت آیا با وجود قبول اجباری این فداکاری ، احساس ترس میکردید یا نه ؟

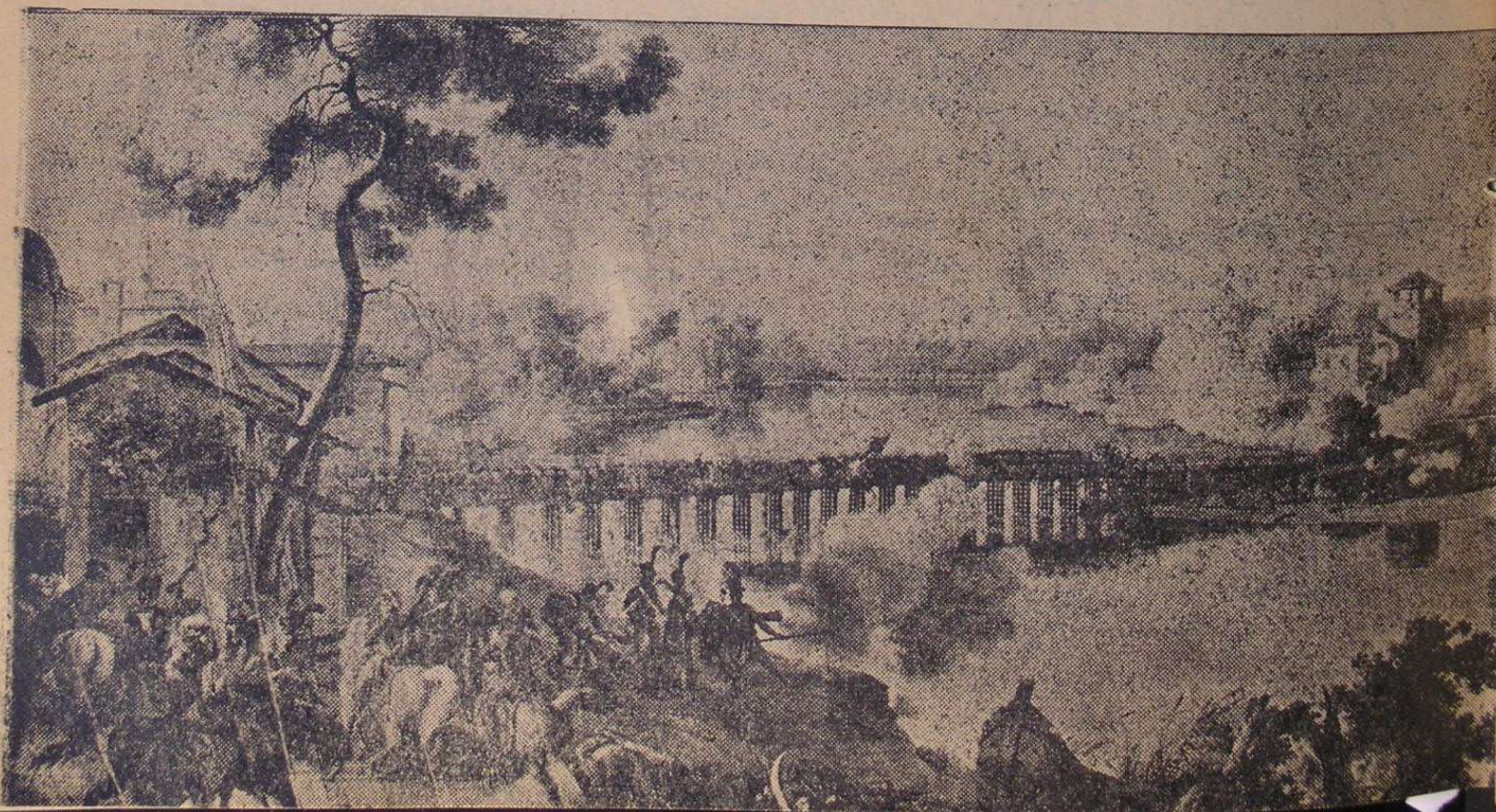
خانم - اوه . البته ژنرال . من همین حالا هم که این حرف را می‌شنوم می‌ترسم .

ناپلئون - خوب درین صورت آیا حاضر میشد بدست از هدف خودتان بردارید ؟

خانم - خیر ژنرال . زیرا مجبور بودم در هر صورت این نامه ها را بدست بیاورم .

ناپلئون - خانم . چرا در تفسیر رشادت من همین فکر را نمی‌کنید ؟ (مثل اینکه با خود حرف می‌زند) درین تمام غرائز

نبرد لودی کارلوژون در موزه ورسای

بناپارت در روزگار سرتیپی - کارفیلیپوتو در موزه ورسای

ما ، يك غریزه خاص در تمام افراد بشر مشترك است و آن ترس است . این تنها حسی است که هیچکس از آن برکنار نیست خانم ، خاطر جمع باشید که این حس ترس همانقدر که در قلب يك شیپورچی گمنام ارتش من وجود دارد در قلب من نیز هست . اساساً علت اینکه مردم و ملتها با هم میجنگند همین است که همه آنها میترسند . اگر از یکدیگر نمیترسیدند جنگ هم نمیکردند . بلی خانم . من هم ترس را میشناسم و حتی بهتر از شما و همه زنهایم شناسم . يك بار من بچشم خود دیدم که هنگ سربازان سوییسی گارد بدست مردم انقلابی پاریس قتل عام شد ، و من درین دعواتما شاجی ماندم و دخالتی نکردم ، برای اینکه میترسیدم . فقط هفت ماه پیش توانستم این خاطره شجالت آور را جبران کنم ، بدین ترتیب که این مردم رقل را بدم گلوله های توپ بستم . خیال میکنید این بار من همان آدم پیش نبودم ؟ چرا ! ولی ایندفعه حقیقتاً منظور خودم را میدانستم و برای نیل بآن مجبور بودم ابراز شهامت کنم . خانم . تاکنون همیشه ترس وجود داشته ، ولی هیچوقت مانم آن نبوده است که مرد یا زنی که حقیقتاً چیزی را بطلبد بخاطر ترس از رسیدن بدان خودداری کند .

اگر شما هم مثل من فرمانده سپاهی در پل لودی بودید اگر مجبور بودید که برای خود بست هدف را می باز با تمام ترس و بیم خویش دست از کار برنمیداشتید . همین حس ترس است که در لحظه خطر هوشیاری و اندیشی را بیشتر میکند و پیروزی را به همراه میآورد . خوب خانم . حالا اگر شما بجای من این مراحل را گذرانید و این موفقیت را در پل لودی بدست آورده بودید و اکنون من از شما میپرسیدم که آیا آدم شجاعی هستید خیر ، بمن چه جواب میدادید ؟

خانم - اوه . ژنرال . شما يك قهرمان هستید . يك قهرمان بی نظیر . من حالا میفهمم شما چرا مردی هستید .

ناپلئون - به ، خانم ، مطمئن باشید قهرمان در عالم وجود ندارد .

خانم - چرا ، چرا ؟ کاملاً وجود دارد . ز من بین آن چیزیکه شما اسمش را شجاعت من میگزارید با خودتان خیلی اختلاف است . من برای کس دیگر کاری نکردم مجبور بودم برای انجام منظور او فداکاری کنم . شما برای خودتان میجنگیدید و اجباری باطاعت دیگران نداشتید .

ناپلئون - البته که برای خودم میجنگیدم . (نا) متوجه میشوید که در حضور يك اجنبی ، اعتراف میکرده است و سخن خود را تغییر میدهد (آه . نه نه . اینطور من فقط يك خدمتگذار ساده جمهوری فرانسه هستم . جنگها را بخاطر آزادی و برای عالم بشریت و کشور خودم نه برای خودم .

خانم - (مایوس و ناراضی) اه ژنرال . پس مثل من يك قهرمان زن صفت هستید ؟

ناپلئون - چه گفتید ؟ زن صفت ؟

خانم - آری ژنرال . شما خودتان میگوئید که دیگران کار میکنند . درینصورت بامن فرقی ندارید . خیال اگر من بخاطر خودم میخواستم این کاغذها را بدست این همه خطر را تحمل میکردم ؟ نه . مطمئن باشید پای خودم در میان بود حتی جرئت ملاقات شما را در نداشتم . این شجاعت من ، درحقیقت يك نوع بردگی که بدرد دیگران میخورد ولی بدرد خود من نیست کسی که برای خاطر دیگران مجبور با ابراز شجاعت شجاع نیست .

ناپلئون - به !

خانم - بالاخره دیدید که من شجاع نیستم ؟ ولی شما ژنرال . بچه حق مرا اینطور بانظر تحقیر می کنید ؟ شما که بقول خودتان جنگها را برای فتح میکنید و برای خاطر خودتان ابراز شهامت میکنید تفاوتی بامن دارید ؟ آه . اینطور قهرمان بودن اخلاق فرانسویها است .

ناپلئون - (خشمکین) من فرانسوی نیستم.

خانم - عجب! گمان میکنم خودتان الساعه گفتید که من جنگهارا برای خاطر وطن خودم فرانسه فتح میکنم. اینطور نگفتید ژنرال بوئوناپارته؟ آه! بیخشید. ژنرال بناپارت. من هنوز اسم شمارا بایتالیائی تلفظ میکنم.

ناپلئون - خانم. شما از حوصله من سوء استفاده میکنید. من تبعه فرانسه هستم ولی خارج از فرانسه بدنیا آمده ام.

خانم - ژنرال. من گمان نمیکنم شما اصلا تابع بدنیا آمده باشید.

ناپلئون - (خیلی راضی) اه. راستی اینطور فکر میکنید؟

خانم - فکر نمیکنم. مطمئن هستم.

ناپلئون - (فلسوفانه) ولی خانم. فراموش نکنید که ما هیچوقت نباید فقط برای خودمان زندگی کنیم. ما باید همیشه بفکر دیگران باشیم و برای آنها رنج ببریم و اگر هم حکومت میکنیم بخاطر منافع آنها حکومت کنیم. فداکاری شخصی پایه شرافت و نجات است.

خانم - (آهی میکشد) اه ژنرال. خوب پیداست که شما هرگز دارای این صفات نبوده اید! ناپلئون - ها؟ بله؟ چه گفتید خانم؟

خانم - ژنرال. آیا شما هرگز متوجه شده اید که مردم بطور کلی در تعریف آن چیزهایی مبالغه میکنند که خودشان ندارند. مثلاً کسانی که فقیر هستند تصور میکنند که فقط با پول و ثروت میتوانند خوشبخت گردند. بهین دلیل مردم از با کد امنی و جوانمردی دیگران با آب و تاب تعریف میکنند برای اینکه خودشان نمیدانند معنی این کلمات چیست. او. اگر راستی این معنی را میدانستند.

ناپلئون - (خشمکین) ... ولی خانم. خود شما چیزی ازین بابت میدانید؟

خانم - افسوس. بلی ژنرال. من معنی این کلمات را میدانم برای اینکه فطرتاً خوب متولد شده ام. من این صفات را دارم برای اینکه ضعیف و ترسو هستم. برای اینکه جرئت نمیکنم حقیقتاً خودم باشم. همانطوری باشم که هستم.

ناپلئون - هان؟

خانم - ژنرال. رمز موفقیت شما چیست؟ فقط همین اعتماد مطلق شما بخودتان شما فقط برای خودتان میجنگید و برای خودتان کار میکنید و بس. تمام ادعاهای دیگر شما ظاهر سازی است. شما برای خودتان میجنگید برای اینکه از قبول سر نوشت خود ترس ندارید. او. ژنرال اجازه بدهید من در مقابل شما بزانو بیفتم. شما يك روز امپراتور فرانسه خواهید شد.

ناپلئون - (مضطربانه) خانم. مواظب حرف

زدن خودتان باشید. این حرف شما خیانت نسبت به جمهوری است.

خانم - بلی. بلی. امپراتور فرانسه. بعد هم امپراتور اروپا. شاید هم امپراتور دنیا.

او. من اولین کسی هستم که شما سوگند وفاداری میخورم (دست او را میبوسد) امپراتور من!

کم کم ناپلئون حقیقت موضوع را احساس میکند. خانم خارجی که نقطه ضعف او را خوب بدست آورده است در ضمن صحبت ماهرانه بر آن انگشت میگذارد و چون نوازنده ماهری با تارهای قلب او بازی میکند. ولی يك اشتباه کوچک او به ناپلئون میفهماند که مقصود طرف آن است که ازین نقطه ضعف او برای پس ندادن نامه ای که منظور اوست استفاده کند و این توجه ناپلئون ورق را بر میگردداند. خانم که يك لحظه از روی خشم او را «ماجراجوی بی سرو پای اهل کرس» میخواند بر اثر فشار ناپلئون ناگزیر بسته نامه ها را از داخل پیراهن خود بدر میآورد و روی میز پرت میکند.

ناپلئون - آها، حالا خوب شد. ولی خانم آیا خیلی از دست من عصبانی شده اید؟

خانم - نه ژنرال. عصبانی نیستم ولی متأسف هستم، آنهم برای شما.

ناپلئون - چطور؟ متأسف برای من؟ چرا برای من؟

خانم - خیلی ساده. برای اینکه با این کاغذ ها شرافت شما از بین خواهد رفت.

ناپلئون - (با خنده) همین؟ خیال میکردم قضیه خیلی مهم تر از اینست.

خانم - بلی، مهمتر است. برای اینکه خوشبختی شما هم با شرافتتان از بین خواهد رفت.

ناپلئون - ها! ها! خوشبختی من. خانم عزیز، خوشبختی برای من چیز خیلی خسته کننده ایست

حقیقتاً فکر کنید اگر من بدنبال خوشبختی میکشتم حالا چرا میبایست اینجا باشم؟ خوب، بفرمائید دیگر چه لطمه ای ازین بابت بمن خواهد خورد؟

خانم - دیگر هیچ... او. چرا! یک چیز دیگر هم هست. پس از خواندن این کاغذها، اسم شما در سرتا سر فرانسه با تسخر و تحقیر برده خواهد شد.

ناپلئون - (این بار بشدت ناراحت و مضطرب میشود) مقصودتان از این حرف چیست؟

میخواهید دوباره حقه بازی های خود را از سر بگیرید؟ تصور میکنید من از مندرجات این کاغذها خبری ندارم؟ من نخوانده میدانم که یکی از این کاغذها خبر عقب نشینی ژنرال بولیواس است. برای اینکه این احق فقط دو کار می تواند بکند: یا در دژمانتو سنگر بندی کند و محاصره شود یا بیطرفی جمهوری و نیز را لغو کند، و لابد شما هم که با این همه هوش جاسوسی میکنید مأمورید از اوراق من بفهمید

علت این شکست‌های پیاپی او چیست . چند نامه دیگر خصوصی و مربوط بمکاتبات خانوادگی من است که شما هیچ نفی در آنها ندارید .

خانم - خوب ژنرال ، حالا که اینطور است بیایید قراری باهم بگذاریم ، یعنی این اسناد سیاسی را که بقول شما مورد توجه من است خود شما نگاه دارید و کاغذهای خصوصیتانرا که میگوئید برای من اهمیت ندارد بمن بدهید . برای من همین کافیهست .

ناپلئون - ها ؟ اینطور کنیم ؟ (پس از قدری فکر) ولی خانم کم کم مثل اینست که شما حقیقتاً فرض کرده‌اید که کاغذهای خصوصی من مال خودتان است و این من هستم که آنها را از شما دزدیده‌ام .

خانم خارجی برای ناپلئون توضیح میدهد که بین همه این نامه‌ها فقط یکنامه موردعلاقه اوست که کسی برای کس دیگر نوشته و يك شخص ثالث آنرا دزدیده و برای ناپلئون فرستاده است و چون این نامه مربوط بزنی است که برای مردی غیر از شوهر او نوشته شده ، خواندن آن افشاح فوق‌العاده‌ای بیار خواهد آورد ، بدین جهت خانم نویسنده نامه از او خواسته است که هرطور شده نگذارد این نامه بمقصد برسد ، ووی نیز بدینمنظور امروز صبح افسر فرانسوی را در راه فریفته و کیف او را و اسناد او را از او گرفته است . ناپلئون از صحبت‌های گوشه دار او متوجه می‌شود که نویسنده این نامه ژوزفین زن خود اوست و این نامه برای دیرکتور باراس شخص اول کشور نوشته شده ، ولی سعی میکند بکلی خود را بی اطلاع نشان دهد تا طرف نفهمد که او واقعا راز نگفتنی را فهمیده است . (*) بدین جهت در بازپرسی از خانم خارجی اصرار میکند .

ناپلئون - خانم بالاخره از که صحبت میکنید؟ این زن کیست که این قدر برای شما اهمیت دارد ؟

خانم - این زن یکزن احمق پرمدها و بیمصرف است که شوهری جوان و بسیار قابل و فوق‌العاده جاه طلب دارد و اتفاقاً شوهرش هم اخلاق او را خوب میشناسد ، یعنی میداند که این زن درباره سن خودش دروغ گفته ، در باره موقعیت اجتماعی و ثروت و سابقه خودش دروغ گفته ؛ شوهرش خوب میداند که این زن در هر حال نمیتواند نسبت بیک عقیده و فکر و یا یک نفر وفادار بماند با تمام اینها او خود را نسبت باین وضع بی اطلاع نشان میدهد برای اینکه بتواند از نفوذ این زن در باراس بنفع شخص خودش استفاده کند .

(*) ژوزفین دو بوهارنه ، زن ناپلئون ، چنانکه همه میدانند قبلاً زنی نیمه هرجائی بود که دو فرزند نیز داشت و هنگامیکه بناپارت که چندین سال از او کوچکتر بود او را بزنی گرفت ، وی در خفا معشوقه باراس دیرکتور جمهوری فرانسه بود و ناپلئون بوسیله نفوذ ژوزفین در باراس توانست فرماندهی کل نیروی فرانسه را در ایتالیا بدست آورد . هنگام سفر جنگی ناپلئون در ایتالیا نیز ژوزفین همچنان بزندانهای نامناسب خود ادامه داد و ناپلئون که درین زمان بشدت دلداه او بود ازین جریان آگاه بود .

ژوزفین دو بوهارنه - کارپرودن دز موزه لوور

ناپلئون - (خشمگین) - افعی . اینست انتقامیکه از من میگیرید برای اینکه شمارا مجبور کردم کاغذها بمن بدهید ؟

خانم - چه حرف عجیبی . ژنرال . چرا از شما انتقام میگیرم ؟ آیا ممکنست مقصودتان این باشد که این شوهر خود شما هستید ؟

ناپلئون - - اوه . آخر این زن مرا دیوانه خواهد کرد . خانم از اینجا بیرون بروید .

خانم در گرفتن کاغذ اصرار میکند و ناپلئون باخشم سر باز میزند . بالاخره خانم بر اثر يك کلمه زننده ناپلئون از پس گرفتن نامه ها صرف نظر میکند و هنگامی که بقصد خروج از اطاق میرود بدو تذکر میدهد که « امیدواراست . ژنرال از اطلاع بر به نامی شخص خودش زیاد ناراحت نشود » . ازین لحظه ناپلئون سعی میکند هر طور شده نامه را نخوانده بدو دهد تا خود را از عواقب خوانده شدن این نامه برهاند .

ناپلئون - میروید ؟ عجب خانم . مثل اینست که دیگر

صمیمیت خود را با خانم دوست سابقتان فراموش کرده اید؟
خانم - خیر. ولی حالا فهمیدم که دیگر خطری متوجه او نیست. معلوم میشود دوست من خوب از زو حیات شوهرش اطلاع ندارد.

ناپلئون - خوب. درین صورت من باید این نامه را بخوانم؟

خانم - ژنرال. حالا دیگر نمیدانم چطور ممکن است از خواندن آن خودداری کنید. تترسید. من بشما اطمینان میدهم که چیزهای خیلی جالبی در این نامه خواهید یافت.

ناپلئون - مثلاً؟

خانم - مثلاً يك دوئل بین شوهر آن خانم با باراس. يك نزاع شدید بین زن و شوهر. يك خانواده متلاشی شده. يك بدنامی بزرگ. يك شخصیت از دست رفته.

ناپلئون - عجب!... بسیار خوب خانم. درینصورت من با تقاضای شما موافقت میکنم تا بشهامت و فداکاری شما پاداشی داده باشم. این کاغذها را که مایل بداشتن آنها هستید بردارید و فراموش مکنید که این «ماجرا جوی اهل کرس» همانطور که در موقع مبارزه خشن است بعد از شکست حریف نسبت بدو جوانمرد است.

ولی حالا دیگر نوبت انتقام طرف او رسیده. خانم خارجی از گرفتن کاغذها حتی در مقابل عذرخواهی او نیز خودداری میکند. ناپلئون ناچار برای حفظ شرافت خود از راه تازه ای وارد میشود، بدین ترتیب که خانم را در اطاق نگاهداشته افسر بازداشت شده را بوسیله یوسف احضار میکند و بدو توضیح میدهد که چون «سرنوشت فرانسه و شاید اروپا» بسته به پیداشدن این نامه هاست اگر این کاغذها در اسرع وقت پیدا نشود و بدست او نرسد، ناچار خواهد بود وی را محاکمه نظامی و خلع درجه کند. افسر شمشیر خود را از او میکشد و از اطاق خارج میشود تا خویشتن را آماده حرکت کند. پس از رفتن او، در مقابل تعجب و ناراحتی خانم، ناپلئون توضیح میدهد که چون این نامه ها مسلماً پیدا نخواهد شد، طبعاً با محاکمه افسر همه خواهند فهمید که این نامه ها بدست ناپلئون نرسیده، و بنابراین بیحیثیت او وارد نخواهد شد.

خانم - ژنرال. شما خیلی سنگدل هستید. برای شما زن و مرد فقط پیچ و مهره هائی هستند که باید هنگام لزوم از آنها استفاده کرد و بعد بدورشان انداخت.

ناپلئون - عجب خانم. کدام يك از ما دو نفر این جوان بیچاره را فدا کرده ایم؟ من یا شما؟ کدام يك از ما کاغذهای او را دزدیده ایم؟ آیا شما موقع فریب دادن او هیچ فکر آتیه اش را کردید؟

خانم - (مضطرب) اوه من هیچ این فکر را نکردم. ولی غیر از این چه میتوانستم بکنم؟ (ملتمسانه) ژنرال شما این جوان بیچاره را از نابودی نجات دهید.

ناپلئون - خانم عزیز شما که اینقدر ماهر و زرنگید خودتان راه نجات او را پیدا کنید. این گرهی است که

بدست خود شما بسته شده (باخسونت) من از سربازان وظیفه ناشناس متنفرم.

ناپلئون از اطاق خارج میشود و به پشت درخت مو میرود و درین ضمن ستوان مجهز وارد اطاق میشود تا از در خروجی بیرون رود و در اطاق با خانم برخورد میکند. وی بادلیری بدو تذکره میدهد که اگر آسیبی برادرش وارد گردد فوق العاده متاثر خواهد شد ولی اگر افسر حاضر باشد، او قول میدهد که برادرش را در ظرف یک ربع بدست ستوان بسپارد تا او نیز وی را تحویل ژنرال دهد بشرط اینکه ستوان قصد انتقام گرفتن از او را نداشته باشد. افسر قبول میکند و قرار میشود که در ضمن آنکه خانم بسراغ برادر مرموز خود میرود افسر از ژنرال بناپارت قول بگیرد که اگر برادر او را پیدا کند از مجازات مصون بماند. پس از رفتن او افسر یوسف را صدا میکند:

یوسف - سرکار ستوان. اسب حاضر است

ستوان - ولی حالا دیگر من حاضر نیستم. برو ژنرال را خبر کن تا با او حرف لازمی بزنم.

یوسف - سرکار، متأسفانه غیر ممکن است.

ستوان - چرا؟

یوسف - برای اینکه درین دنیای فانی، همیشه يك ژنرال میتواند يك افسر جزء را احضار کند، ولی يك افسر جزء اینکار را با ژنرال خود نمیتواند بکند!

ستوان - تو خیال میکنی ژنرال ازین کار خوش نخواهد آمد؟ شاید هم حق با تو است. با این جمهوری بازی ها و حکومت های انقلابی آدم تکلیف خودش را نمی فهمد.

(ناپلئون از سمت درخت پیدا میشود. قیافه اش خیلی گرفته و متفکر است، ولی یوسف او را نمی بیند)

یوسف - حق با شماست سرکار ستوان. در فرانسه حالا همه شما مثل ما مهمانخانه چی ها شده اید. یعنی باید نسبت بتمام مردم با احترام و ادب رفتار کنید.

ناپلئون - مقصودت اینست که دیگر ارزش احترام از بین رفته است؟

ستوان - (سلام میدهد) ژنرال درست بموقع آمدید. میخواستم عرض کنم که اگر من این پسرک را پیدا کنم...

ناپلئون - ولی پسر جان. شما این پسرک را هرگز پیدا نخواهید کرد...

ستوان - راستی؟ خوب ژنرال شما کاری با این موضوع نداشته باشید، فقط قول بدهید که اگر من او را پیدا کنم و تحویل شما بدهم حساب من تصفیه شود و دیگر این موضوع خلع درجه و محکومیت را که خیلی اسباب دلخوری بنده است فراموش کنید.

ناپلئون - یوسف. می بینی این افسر چقدر بی انضباط است و حرفهای نامربوط میزند؟ بعقیده تو چکارش کنیم؟

یوسف - قربان. ژنرالش کنید. همه کارها و حرفهای حسابی خواهد شد افسر (بهلوی خود را میگیرد

و بشدت میخزد و ناپلئون نیز با خنده گوش یوسف را میکشد.

ناپلئون - استاد یوسف اینکار که الان داری برای تو خیلی کوچك است. راستی حاضری با من بیائی تا ترا آدمی بکنم؟

یوسف - اوه. خیر ژنرال. خیلی مرحمت دارید ولی بنده باینکار حاضر نیستم. حقیقت اینست که از وقتی که یاد دارم بزرگترها خواسته اند مرا آدم بکنند. موقعی که بچه بودم کشیش ده مدتها سعی کرد بمن خواندن و نوشتن بیاموزد تا آدم شوم. بعد که بزرگتر شدم ساز زن کایسا با اصرار خواست مرا بموسیقی آشنا کند و می گفت اگر، بخواهی آدم شوی باید حتما موسیقی بدانی. بعد از او وکیل باشی ارتش سراغ من آمد تا مرا در نظام ببرد و آدم کند. خدارحم کرد که قدم خیلی کوتاه بود و بخیر گذشت، ولی عیب کار این بود که در تمام این موارد برای آدم شدن کار کردن لازم بود در صورتیکه من از کار کردن خیلی بدم میاید.

ناپلئون - حالا از زندگانت راضی هستی؟

یوسف - كاملا قربان، كاملا.

ناپلئون - (مثل اینکه با خودش حرف میزند) پس تو در قلب خودت دائما ناراحت نیستی؟ يك شيطان باطنی نهست که همیشه ترا بمبارزه کردن و پیروز شدن وادار کند؟ شیطانی نیست که ترا وادار کند که هفته های متوالی شب وروز باتمام قوا کار کنی و جان بکنی تا پس از حصول موفقیت ده دقیقه خرسند وراضی باشی؟ شیطانی که در يك دست تاج افتخار و در دست دیگر زنجیر بندگی را بتو هدیه کند تا اگر حاضر باشی مثل بندگان جان بکنی حق داشته باشی تاج افتخار را بر سر بگذاری؟ شیطانی که حکومت بر همه را بتو عرضه میکند بشرطیکه در اختیار همه باشی و يك لحظه از زندگانت را برای خودت کنار نگذاری؟ يك دم خیال راحت نداشته باشی؟

خیر. یوسف ازین حرفها چیزی نمی فهمد و بقول خودش «این بلند پروازها را ندارد». او شيطان دیگری را میشناسد که روزی سه بار در کمین اوست و باید با ما کولات و مشروبات خوب راضی شود. ستوان هم مثل یوسف فکر میکند.

ستوان - خیر ژنرال. بنده هم این فکرها را ندارم، وانگهی همینطور که هستم خیلی راضی هستم. اصولا ارتش انقلاب برنمیدارد زیرا انقلاب فقط برای غیر نظامی ها خوبست. شما خودتان سربازها را خوب میشناسید. سرباز حالا هم مثل پیش از انقلاب احتیاج بافرهای نجیب زاده و حسابی دارد، برای اینکه افسران جزء مستقما با نفرات در تماس هستند ولی يك ژنرال اگر بی پدر و مادر هم باشد عیب ندارد، هراو باشی باشد بشرط اینکه حرفه اش را خوب بلد باشد خوب است. در صورتیکه يك ستوان حتما باید نجیب و نجیب زاده باشد. ژنرال راستی شما تصور می کنید باعث فتح ما در جنگ لودی که بود؟ بگذارید من حقیقت را

بگویم. فاتح جنگ لودی اسب من بود

ناپلئون - آقا. كم كم دارید پرت و پلا میگوئید. مواظب مهملات خودتان باشید.

ولی افسر خیلی جدی حرف میزند، زیرا معتقد است که در آن حین که ناپلئون اتریشها را ازین سوی پل بآتش بسته، او با پشتیبانی عده ای از رودخانه گذشته و از پشت اتریشی ها سر در آورده است، و چون اول اسب او از رود گذشته، بنابراین فاتح لودی اسب او بوده و ناپلئون حق این اسب را غصب کرده است.

درین هنگام که خشم ناپلئون بشدت تحريك شده و صحبت از تیر باران میکند، افسر جوانی از در وارد میشود و خود را بعنوان برادر خانم خارجی، در اختیار ستوان و زندانی او معرفی میکند. وی همان خانم خارجی است که لباس مردانه پوشیده است و افسر با دیدن او رفیق صبح خودش را میشناسد و فاتحانه او را تسلیم ناپلئون میکند. وقتی که افسر درباره اسناد و اوراق از او سؤال میکند، وی اظهار میدارد که خواهرش جادوگر کهنه کاری است و قبل از رفتن خود نامه ها را با علم سحر در جیب نیم تنه ژنرال بناپارت جا داده است، و با اجازه ناپلئون که ناچار بتقاضای او تن در میدهد دست در جیب او کرده نامه ها را که وی هنگام خروج همراه داشته است از جیب او بدر میآورد. ستوان و یوسف که پیدا شدن این نامه ها را کار جادوگر میدانند، پس از گفتگوی مفصل و احتماقانه ای برای تهیه آتش میروند که نامه ها را بسوزانند. وقتی که ناپلئون و خانم خارجی تنها میمانند، خانم بسته نامه ها را که از جیب بناپارت در آورده است بدو نشان میدهد.

خانم - ژنرال بالاخره من شما را شکست دادم.

ناپلئون - ولی خانم. شما عمل ناشایسته ای مرتکب شده اید. چرا این لباس را بتن کردید؟

خانم - مگر شما خود غیر از این لباس برتن دارید؟

ناپلئون - نه، مقصود من این بود که شما مقام خود را قدری پائین آورده اید.

خانم - ژنرال، ازین بابت زیاد نگران نباشید. ولی (بکاغذها اشاره میکند) میل ندارید پیش از سوخته شدن نگاهی بآنها بکنید؟ یقین دارم خیلی مایل بدانستن مندرجات آنها هستید. نگاه کوچکی بیندازید. من متوجه شما نخواهم بود.

ناپلئون - نه خانم. حقیقتا من علاقه بخواندن آنها ندارم. ولی چون شما یقینا خیلی مایل هستید، بشما اجازه خواندن آنها میدهم.

خانم - مرسی ژنرال. من قبلا آنها را خواندم.

ناپلئون - (از جای میجهد) هان؟ چه؟

خانم - بلی ژنرال. من همانوقت ده سوار اسب این ستوان بیچاره بودم همه آنها را خواندم. می بینید که من از مطالب آنها با خبرم، در حالیکه شما آگاه نیستید.

ناپلئون - ببخشید خانم. من هم همه آنها را

خوانده ام (اشاء)

خانم -

شکست بدهم.

من واقعا و از

اورا میبوسد)

ناپلئون -

از جادوگری

خانم -

بگویم، یعنی

ترسد از اینکه

دوست دارم.

ناپلئون -

خانم -

را انکار کنید؟

بمعنای عادی نبی

در شما بجدا کمل

ناپلئون -

خانم -

باشید و در عین

باین جهت وقتی

و آنها را خوا

گرفتید. بعقید

است که يك مر

عمل بود که ش

شما هم هیچ ترس

ناپلئون -

وجدان پاك را

خانم بمعنای واق

فرض می کردم و

وجدانی احساس

نمستید. آیا پدر

خانم -

ناپلئون -

خانم -

ناپلئون -

انگلیسها اساسا

شما توانستید مر

خانم -

خودم هم در انک

ناپلئون -

باور نمیکند؟

انگلیسی یعنی چه.

خانم -

نشیند و بدقت

بفهمد. ناپلئون

خوانده ام (اشاره بدرخت میکند) آنجا . ده دقیقه پیش .
خانم - آه ژنرال . پس من نتوانستم شما را شکست بدهم . راستی شما آدم عجیبی هستید . این بار من واقعا و از صمیم قلب شما را تحسین میکنم (دست او را میبوسد) .

ناپلئون - نه ، خواهش میکنم حالا دیگر دست از جادوگری بردارید .

خانم - ژنرال . میخواهم يك نکته مهم را بشما بگویم ، یعنی بگویم که من از صمیم قلب مردی را که نمی ترسد از اینکه خود خواه و در صورت لزوم پست باشد دوست دارم .

ناپلئون - ولی من نه خود خواه و نه پست هستم .
خانم - ژنرال . چرا اصرار دارید محاسن خود را انکار کنید ؟ وانگهی منظور من پستی و خود خواهی بمعنای عادی نبود . مقصودم يك نوع بد ذاتی خاصی بود که در شما بعدا کمال هست .

ناپلئون - حالا بهتر شد .

خانم - شما نمیخواستید این کاغذ ها را خوانده باشید و در عین حال دلتان میخواست مضمون آنها را بدانید ، باین جهت وقتی که هیچکس متوجه شما نبود بیاغچه رفتید و آنها را خواندید . بعد هم برگشتید و همه را ناخوانده گرفتید . بعقیده من این پست ترین و زشت ترین رفتاری است که يك مرد می تواند بکند ، ولی اتفاقا درست همین عمل بود که شما را بمقصود میرسانید ، و چون اینطور بود شما هم هیچ ترس و خجالتی ازینکار در خود احساس نکردید .

ناپلئون - خانم . شما این قیود شرافتمندانه و این وجدان پاک را از کجا آورده اید ؟ من اول شما را يك خانم بمعنای واقعی ، یعنی يك خانم خانواده دار و شریف فرض میکردم ولی اشراف حقیقی معمولا ازین قبیل ملامتهای وجدانی احساس نمیکنند . درینصورت شما اشرافی حقیقی نیستید . آیا پدر یا پدر بزرگتان دکاندار بوده اند ؟

خانم - نه

ناپلئون - کجائی بوده اند ؟

خانم - انگلیسی .

ناپلئون - آه ! پس حالا تمام قضایا حل شد . زیرا انگلیسها اساسا ملتی دکاندار هستند . حالا میفهمم که چرا شما توانستید مرا درین مبارزه شکست دهید .

خانم - ولی من نتوانستم شما را شکست بدهم . خودم هم در انگلستان بزرگ نشده ام و اخلاق انگلیسی ندارم .
ناپلئون - چرا ! شما تا مغز استخوان انگلیسی هستید . باور نمیکنید ؟ پس بگذارید برای شما تشریح کنم که انگلیسی یعنی چه ...

خانم - خواهش میکنم بفرمائید (روی کاناپه می نشیند و بدقت بناپلئون نگاه میکند تا معنی حرفهای او را بفهمد . ناپلئون مثل اینکه با او طرف صحبت نیست دست

برسینه میگذارد و خیلی شمرده سخن میگوید)

ناپلئون - بشریت بطور کلی به سه طبقه تقسیم میشود : پائین ، متوسط و بالا . افراد طبقه اول و طبقه سوم با هم يك نقطه مشترك دارند ، یعنی هیچکدام پای بند وجدان و اخلاق نیستند .

طبقه بالا برای اینکه خودش را مافوق وجدان و اخلاق می شمارد . طبقه پائین برای اینکه چیزی ازین دو تانیفهمد . بنا برین من از هیچکدام ازین دو دسته بیمی ندارم ! زیرا افراد طبقه پائین بطور کلی بی اطلاع و جاهل هستند و باسانی مرا بصورت بت و پیشوا در خواهند آورد و افراد طبقه بالا چون مجموعا فاسد و بی هدفند و چیزی را جز نفع شخصی مقدس نمیدانند همه در مقابل من تعظیم خواهند کرد و اراده مرا گران خواهند نهاد .

خانم . این حرف را پیش خود نگاهدارید که من در چند سال آینده هم پیشوا و بت مردم طبقه سوم اروپا و هم آقای اشراف طبقه اول آن خواهم شد و مثل ارا به ای که در زمینی هموار عبور کند از روی تمام آنها خواهم گذشت . فقط يك طبقه دیگر ، يك توده دیگر هست که من از آن نگرانی دارم ، و آن طبقه متوسط است که خیلی خطرناک است برای اینکه در عین حال هم شعور دارد و هم هدف . یعنی محاسن هر دو طبقه اول و سوم را دارد و از نقاط ضعف آنها عاری است . معینا افراد این طبقه نیز از ضعف مبرا نیستند . نقطه ضعف آنها اینست که خیلی باخلاق و وجدان اهمیت میگذارند ، یعنی دست و پای آنها همیشه در قید اخلاق و شرافت بسته است و نمیتوانند بادست باز بیدان بیایند .
خانم - در این صورت شما انگلیسها را هم مغلوب خواهید کرد . برای اینکه خودتان گفتید که انگلیسها نژاد کاسبکار و تاجر هستند و غالب افراد این دسته از همان طبقه متوسطند که نام بردید .

ناپلئون - نه . برای اینکه انگلیسها نژاد خاصی هستند که نقاط ضعف و قوت مخصوص خودشان را دارند . هیچ انگلیسی آنقدر وابسته بطبقه پائین نیست که بکلی از اخلاق و وجدان عاری باشد . هیچ انگلیسی هم آنقدر روحیه افراد طبقه بالا را ندارد که کاملا از زیر بار اخلاق و وجدان خلاص شده باشد . بطور کلی انگلیسی معجونی از خصائص متناقض است که او را با دیگران فرق میگذارد . نتیجه اینست که وقتی که انگلیسی چیزی را میخواهد ، یعنی دنبال هدف اساسی مشروع یا نا مشروعی است ، هیچوقت حتی نزد خود نیز اعتراف بخواستن آن نمیکنند . در عوض آنقدر بامنتهای حوصله این فکر را زیور و میکند و در اطراف آن بتمعق میپردازد که بالاخره این خواستن تبدیل بیک حس لزوم اخلاقی میشود . یعنی انگلیسی آخر باین نتیجه میرسد که وظیفه اخلاقی و مذهبی او چنین حکم میکند که آن چیزی را که مورد میل اوست تصاحب کند و اگر غیر از این باشد بشفافت و مذهب و وجدان خود خیانت کرده است . درینوقت است که انگلیسی مقاومت فایز می شود ،

زیرا هم مثل آریستو کرات ها دنبال هدفی می رود که فقط نفع شخصی خودش را تأمین می کند و هم مثل بورژواها تعقیب این هدف را ناشی از حس وظیفه شناسی و مسئولیت بزرگ اخلاقی می شمارد که باید تا آخر دنبال آن برود. مثلا انگلیسی در همان حال که خود را قهرمان آزادی و استقلال ملی در جهان می شمارد، نمی از کره زمین را صاف و ساده تصرف می کند و جزو «امپراتوری» خویش در می آورد، و اسم این عمل را نیز «آباد کردن سرزمینهای متصرفی» می گذارد. یا مثلا احساس می کند که در کارخانه های منچستر کالای زیاد هست که برای مصرف آنها بازارهای تازه ای در دنیا لازم است. بلافاصله یک کشیش سالخورده و محترم را برای تبلیغ مسیحیت بنقطه دور دستی که در تصرف او نیست می فرستد. بومیها از سخنان این میهمان ناخوانده ناراضی میشوند و او را میکشند.

آنوقت انگلیسی ناگهان احساس می کند که مسیحیت در خطر افتاده است و طبق وظیفه مذهبی خود اسلحه بدست میگیرد تا صلح را که اساس مذهب مسیح است نجات دهد. و قتی که بخاطر مسیح با بومیان مشرک جنگید و آنها را با سلاح های جدید خود مغلوب کرد، آنوقت خاک آنها را ضمیمه کشور خود می کند در نتیجه بازار فروش آنها را نیز بدست میگیرد در حالیکه وجدانش کاملا راضی است و به معتقدات مذهبی او خدشه ای وارد نیامده است. کشتیهای جنگی انگلیسی را نگاه کنید. انگلیسی معتقد است که این کشتیها را فقط برای دفاع کرانه های خود ساخته است، و برای اینکه درین دفاع بکمک خداوند مستظهر باشد، بالای دکل هر یک بیرق انگلستان را نصب می کند که در زمینه آن علامت صلیب مقدس مسیح ترسیم شده.

آنوقت با همین کشتی و با همین صلیب سر تاسر دریا های دنیا را زیر نفوذ خود میگیرد و هر کشتی را که در مقابلش سر تسلیم فروذ نیارود غرق می کند، آتش میزند و بقعر دریا می فرستد. انگلیسی ادعا می کند که هر بنده ای که پایش بخاک انگلستان برسد کاملا آزاد است و تابع امری جز امر قانون نیست. ولی در خود انگلیس بچه های فقرا را درشش سالگی برای کار در کارخانه ها می برند و شانزده ساعت در روز بکار وامیدارند.

ملت انگلیس خودش دوبار انقلاب می کند و پادشاهش را میکشد. ولی همینکه ما فرانسویها انقلاب می کنیم به عنوان قانون و نظم و «آزادی» بما اعلان جنگ میدهد. بطور کلی هیچ عاملی هر قدر بد یا هر قدر خوب باشد نیست که مورد استفاده انگلیسها قرار نگیرد. منتها در تمام این موارد هرگز انگلیسی فکر نمی کند که بر خلاف وظیفه و وجدان و حق خود کاری کرده است.

اصولا هر کاری که انگلیسی می کند طبق منطق خاصی صورت میگیرد. با منطق میهن پرستی با هر کس دیگری که میهن پرست باشد مبارزه می کند. با منطق تجارت و معامله مال دیگران

را می دزدد. با منطق امپریالیسم ملل ضعیف را مطیع خود می کند و با منطق قدرت از استعمار دیگران مانع میشود. با منطق قانون شناسی از شاه خود پشتیبانی می کند و با منطق جمهوریتخواهی سر پادشاه خودش را میبرد. بطور کلی همیشه منطق و شعار انگلیسی «انجام وظیفه» است ولی هرگز فراموش نمی کند که هر ملتی که انجام وظیفه او با منافع انگلستان تصادم یابد، محکوم بقناست.

خانم - ژنرال. فرض کنیم تمام آنچه راجع به انگلیس ها گفتید درست باشد. ولی چیزی که من خوب نمی فهمم اینست که چرا شما و قتی که دانستید خون من انگلیسی است گفتید «حالا روشن شد». مگر کدام کار من انگلیسی بود؟

ناپلئون - خانم. این خیلی ساده است. شما از اصل طالب نامه هائی بودید که متعلق بمن بود و بشمار بطنی نداشت. بدین جهت شما امروز صبح را تماما صرف آن کردید که این نامه ها را از من بدزدید. بلی بدزدید، مثل یکدزد سرگرد نه، و آنوقت تمام بعد از ظهر را صرف آن کردید که بمن بفهمانید که من در اشتباه هستم. یعنی مرا متقاعد کنید که تصرف این نامه ها حق مشروع شما بوده است و این من هستم که می خواهم آن را از شما بگیرم. وقتی هم که بالاخره این نامه ها را گرفتم بانهایت اعتقاد و ایان اظهار کردید که من آدم پست خود پسند و بی سروپائی هستم، در حالیکه معتقد بودید که خودتان «متاسفانه» شریف و بلند نظر و فدا کار تشریف دارید. حالا فهمیدید من چرا شما را انگلیسی دانستم؟

خانم - چه حرف عجیبی! من یقین دارم انگلیسی نیستم، برای اینکه خودتان یک ربع پیش گفتید که من آدم با هوشی هستم، در صورتیکه اساساً انگلیسی با هوش وجود ندارد.

ناپلئون - راست است. انگلیسها آنقدر کند فهمند که حتی گاهی نمیخواهند از شکست خود نیز چیزی بفهمند. من هم در مورد شما فکر کردم که هوش و ذوق شما انگلیسی نیست. گفتید پدر بزرگ شما انگلیسی بود. ولی آیا مادر بزرگتان هم انگلیسی بود؟ خیال نمیکنم. شاید فرانسوی بوده؟

خانم - خیر. ایرلندی.

ناپلئون - آه. ایرلندی. من اصلا فراموش کرده بودم که در دنیا ایرلند هم وجود دارد (متفکر) یک ارتش انگلیسی بفرماندهی یک ژنرال ایرلندی، در مقابل یک ارتش فرانسوی بفرماندهی یک ژنرال ایتالیائی (رو بخانم) بالاخره خانم شما مرا درین مبارزه شکست دادید، و آن عاملی که مرد را در اول کار شکست دهد، در آخر هم شکست خواهد داد.

(متفکرانه بست درخت نگاه میکند و بسوی آن میرود .
 هوا تاریک شده است و ناپلئون بدقت بآسمان پرستاره مینگرد .
 خانم بدنبال و میرود و دست بشانه وی میگذارد)

خانم - (با مهربانی) - ژنرال . بچه نگاه
 می کنید ؟

ناپلئون - به ستاره خودم .

خانم - شما هم بستاره اعتقاد دارید ؟

ناپلئون - بلی .

(هر دو بستاره نگاه میکنند و خانم خودرا بشانه
 ژنرال تکیه میدهد) .

خانم - میدانید که انگلیسها مثل دارند که
 « ستاره هر مردی بازیر جامه زنی مربوط است ؟ »

ناپلئون - اوه . عجب مردم دورویی ! اگر این
 حرف را فرانسویها زده بودند هرا انگلیسی دست بآسمان
 بلند میکرد و برین ملت فاسد لعنت میفرستاد .

یوسف و ستوان با ظرف آتش وارد میشوند و یوسف با
 وحشت تمام اطلاع میدهد که جادوگر غیب شده .

خانم باو اظهار میدارد که یکدقیقه پیش او و ژنرال

هنگامی که بآسمان نگاه میکردند جادوگر را دیده اند که روی
 دسته جارویی نشسته و بطرف ماه میرفته است و مسلمان دیگر باز نخواهد
 گشت . یوسف صلیب میکشد و خارج میشود .

ناپلئون - خوب . حالا نامه ها را بسوزانیم .

خانم - ولی کاغذ ها نزد خود شماست . ژنرال

(با خنده) نامه هائیکه مربوط به زن قیصر است .

ناپلئون - نه . زن قیصر مافوق سوء ظن است .

این نامه را زودتر بسوزانید .

خانم - (کاغذ را روی شعله آتش میگیرد)

ولی من فکر میکنم که اگر زن قیصر ما دو نفر را درین
 حالت ببیند چطور مافوق سوء ظن خواهد بود ؟

ناپلئون - من هم همین فکر را میکنم .

(هر دو بکاغذ ها نگاه میکنند تا کاملاً میسوزد .

سپس صورت خودرا بطرف یکدیگر بر میگرددانند و لبخند
 میزنند . وقتی که پرده بآهستگی فرود میآید ، لبهای آنها
 بهم نزدیک میشود) .

پایان

توضیح راجع به مسابقه هنری

مسابقه ای که در شماره پیش جهت زنان و دختران هنرمند
 ایران طرح نمودیم همانطور که انتظار میرفت مورد استقبال
 و علاقه شدید آنان قرار گرفت و نامه های بسیاری از طرف
 دختران و بانوان هنرمند ما برای اعلام داوطلبی خود جهت
 شرکت در این مسابقه بدفتر مجله واصل شد .

پرسشی که تقریباً عموماً شرکت کنندگان از ما نموده اند
 اینست که کارهای هنری خود را در چه موقع و در چه محل تحویل دهند
 برای اطلاع عموم دوشیزگان و بانوان هنرمند که مایل به
 شرکت در نمایشگاه هنری هستند توضیح میدهم که عجلتاً
 يك قطعه عکس روشن و قابل چاپ خود را به پیوست نامه ای
 که متضمن نشانی کامل و معرفی نوع کار هائی که آماده برای
 نمایشگاه نموده اند و یا بعداً آماده خواهند کرد باشد جهت ما
 ارسال نمایند . هنگامیکه تعداد شرکت کنندگان باندازه
 کافی رسید و محل نمایشگاه تعیین شد دفتر مجله ضمن نامه
 جدا گانه هر يك از بانوان هنرمند را دعوت خواهد کرد
 که کارهای هنری خود را بمحلی که تعیین شده تحویل دهند .
 و ترتیب تحویل و تحول و چگونگی آئین افتتاح نمایشگاه نیز در
 مجله اعلام خواهد شد .

مدیر و صاحب امتیاز عباس معصومی
 زیر نظر علی جلالی

اطلاعات ماهیانه

مجله «اطلاعات ماهیانه» در آغاز هر ماه منتشر میشود

قیمت ابونمان داخلی : یکماه ۱۰۰ ریال ششماه ۵۵ ریال
 خارجه : ۱۵۰ = = ۸۰ ریال

آگهی تا ۱۵ بهر ماه برای همان ماه قبول میشود .

جای اداره : تهران خیابان خیرام - اداره روزنامه اطلاعات

در بیان

